

Univerzita Hradec Králové

Filozofická fakulta

Katedra sociologie

**Motivace studentů absolvovat studijní pobyt Erasmus+
a jeho přínos**

Bakalářská práce

Přílohy k bakalářské práci

Autor:	Pavla Váňová
Studijní program:	B 6703 Sociologie
Studijní obor:	Sociologie obecná a empirická
Vedoucí práce:	PhDr. Miroslav Joukl, Ph.D.

Hradec Králové, 2017

Respondent č. 1: Lucie

P.V.: Dobrý den. 00:00:03-4

L: Dobrý den. 00:00:03-4

P.V.: Jak jsme se domluvily, tak tento rozhovor budu nahrávat a bude anonymní, souhlasíte s tím? 00:00:08-8

L: Ano. 00:00:11-4

P.V.: Tak dobře, pro začátek bych vás poprosila, jestli byste se mohla nějak představit, vaši biografii, co jste studovala a třeba vaše koníčky a podobně. 00:00:17-7

L: Na bakalářském a magisterském stupni mám vystudovanou technickou podporu humanitních věd, to znamená napůl IT, napůl humanitní předměty, archeologie, historie, pomocný vědy historický, specializuji se na 3D technologie, to znamená modelace, scanning, trochu fotogeometrie, práce s těmi modely, nějaká jejich reprodukce, pro prezentační účely, pro tisk a podobně, to by jme tu byly dlouho. Hlavně, co vás asi zajímá tak na bakalářském i magisterském stupni jsem byla v zahraničí na Erasmu a v současné době žiju 6 měsíců v Čechách a 6 měsíců v jižní Francii kvůli škole. 00:01:04-7

P.V.: Takže studujete ve Francii a tady studujete kde? 00:01:11-9

L: Na filosofické fakultě UHK jsem zaměstnaná a studuju pod pedákem a přírodovědou. 00:01:17-4

P.V.: A vaše univerzita, kterou studujete ve Francii se jmenuje jak? 00:01:20-6

L: To je "université pausapatié tûze". 00:01:24-0

P.V.: Takže ve Francii. 00:01:25-8

L: Ano. 00:01:26-0

P.V.: A když se vás teda zeptám na ten prvopočátek, když jste šla na vysokou školu, tak jaký jste měla záměr, proč jste šla na vysokou školu? 00:01:36-8

L: Protože jsem chtěla, nevím... A proč Hradec, protože Hradec jako jedinej měl kombinaci techniky a humanity a já jsem furt nevěděla jestli jsem jako víc ta technika nebo humanita, protože mě bavilo obojí, nakonec teda vyhrála technika, ale to humanitní mě pořád baví. 00:01:53-7

P.V.: A proč jste si vybrala zrovna UHK? 00:01:57-0

L: Kvůli, no, šla jsem si po studijním oboru a ne abych šla do nějakýho jinýho města. 00:02:04-6

P.V.: A teď už se profilujete do toho, že budete do budoucna učit? 00:02:10-1

L: No, ani ne. 00:02:10-6

P.V.: 00:02:14-7

L: Spíš to byla zajímavá nabídka. Když jsem dokončovala magistra, už jsem byla docela vyhraněná na ty 3D technologie a což je obor, který je momentálně strašně moderní, zajímavější, ale není moc lidí který ho dělají. Ale když se budu bavit o scanningu o tisku nebo o modelování nebo vývoji počítačových her, tak ta komunita je pořád hodně malá, takže protože jsem měla tohle zaměření, tak mi bylo nabídnuto, zda bych nechtěla nějakým způsobem to 3D realizovat, já jsem na to kývla, tím pádem jsem tady začala pracovat. 00:02:58-9

P.V.: Takže pro budoucí práci si teda představujete něco jiného? 00:03:02-0

L: Ano, protože já jsem víc řemeslník než vědec a víc mě baví, myslím si že jsem i lepší v té práci jako takové, v realizaci, kreslení, malování, no to mi trošku dělá problém, ale v tom kreslení a samozřejmě modelování a vůbec realizaci těchto věcí než sepsování vědeckých článků a teorií, což je strašně zajímavý a obdivuju lidi, který jsou skutečně vědci, ale já se mezi ně nepočítám. 00:03:39-6

P.V.: Takže tohle berete spíš jako takový zpestření při studiu a potom se budete ubírat už jiným směrem. 00:03:45-7

L: Já to beru jako zajímavou zkušenost, za kterou jsem opravdu vděčná, že mi to bylo umožněno si to vyzkoušet, ale spíš půjdu potom, po dodělání té školy, momentálně jsem v posledních ročnících jak tady tak ve Francii, takže teď potřebuju dodělat a pak spíš se opravdu věnovat té svojí práci. 00:04:08-6

P.V.: A když se teda přesuneme na tu část Erasmu, tak vy jste vyjela na Erasmus ve svém bakalářském studiu i magisterském? 00:04:16-1

L: Poprvé na bakaláři v druháku, což bylo na Univerzitu v Sheffieldu což je v Anglii a to byl klasický studijní pobyt půlroční, takže jeden semestr v létě jsem tam strávila, doporučuju všem, to ještě byl původní Erasmus, to ještě nebyl Erasmus+, ono už je to nějaký pátek a je zajímavý si to vyzkoušet jednak jazykově vám to dá strašně moc, druhak zjistíte jak to chodí jinde, omáčknete se, osamostatníte se šileně, prostě někdo vás hodí do vody a vy musíte plavat, není tam nikdo kdo by vám rychle přispěchal na pomoc, aby vás, nevím co, rodiče odvezli, protože vám ujel vlak nebo něco, prostě ne, jste sama nebo i my jsme tam byli ve vícero lidech z jedné katedry, ale stejně, jako, ano, setkávali jsme se, pomáhali si, ale bylo to, je to více méně na vás, musíte si vzpomenout na slovíčka o kterých jste si nemysleli, že je vůbec znáte, najednou znáte, protože prostě musíte a pecka. 00:05:29-8

P.V.: A ten nápad vycestovat, to byl od vás? Už když jste přicházela na tuhle univerzitu tak už jste tak už jste to měla třeba v plánu? 00:05:37-0

L: Chtěla jsem to zkusit. 00:05:37-6

P.V.: Jo chtěla? 00:05:38-3

L: Jojo, já jsem nikdy úplně nebyla ten typ, co ho ráno někam postavíte a večer ho tam najdete, voprášíte a uložíte, to jako ne, takže jsem jako chtěla. 00:05:48-4

P.V.: Takže už když jste přicházela, tak jste si už říkala, že je tady tahle varianta vyjet na Erasmua a že by jste vyjela?. 00:05:52-6

L: Já už jsem byla na střední škole už jsem byla venku, taky v Anglii, to bylo tenkrát v Heastings asi, nevím, dvou tři týdenní pobyt, to bylo takovej ten klasickej výměňnej, že do rodiny, dopoledne do školy, odpoledne nějakěj vejlet, což byla výuka angličtiny samozřejmě a to už na střední škole, takže mi mohlo bejt nějakějch, to bylo asi v druháku, třetáku, 17, nevím takhle nějak. 00:06:16-8

P.V.: Takže nějaký zkušenosti už jste měla. 00:06:18-3

L: Hmm, dalo by se říct. 00:06:19-4

P.V.: A když se vás zeptám na ten hlavní důvod, proč jste se rozhodla tam vyjet? 00:06:26-0

L: Proč ne! 00:06:27-2

P.V.: Proč ne. 00:06:29-4

L: Jo, prostě, je příležitost, je šance, proč to nezkusit. 00:06:33-3

P.V.: A měla jste třeba nějaká očekávání, co vám ten pobyt přinese? Co se týče třeba těch jazyků, tak už jste měla určitou úroveň asi... 00:06:43-4

L: No, ale jako, ano, byla jsem tam, vy se vrátíte a přestanete ten jazyk používat. Zůstane vám pasivní jazyk, ten zůstává musím říct, že docela dlouho, furt rozumíte, furt se orientujete, ale ten aktivní jde strašně rychle do háje, takže zase ten první týden než se vymáčknete, než se to v tý hlavě překlopí a začnete to používat, to chvílku trvá. Takže každěj pobyt, je ohromnej krok dopředu v tom jazykovým takovým tom pokroku, ale i v osobním růstu. 00:07:24-2

P.V.: Takže jste vlastně očekávala, že vám to něco dá, jak osobně, do vašeho osobní rozvoje? 00:07:29-8

L: Jo, jako to je prostě každěj krok, ale to už jedno, ať už jedete do ciziny nebo ať se stěhujete od rodičů do vedlejší vesnice, když to přeženu, tak i to vám strašně dá, prostě se osamostatníte, jo, najedou vám mamka nepere ponožky a nevaří vám a musíte se o sebe postarat sama, ale když jste venku, tak do toho ještě musíte zapojit vyjadřovací schopnosti a schopnost se strašně rychle učit a přizpůsobovat, protože v tom už vám jako fakt nikdo nepomůže. 00:08:01-9

P.V.: A byl tam i ten podmět vyjet z toho akademickýho hlediska, z toho studijního hlediska? 00:08:10-3

L: Asi jo, já nad tím takhle nepřemejšlím. Já se chytám příležitostí a to ať se bavíme o Erasmu nebo o pracovní stáži nebo o studiu který mám teďka, prostě je příležitost, tak to jdu vyzkoušet. Když to vyjde, tak to realizuju, když to nevyjde, řeknu si okay nemělo to vyjít, protože asi, asi mě čeká něco jinýho. Nebo...Spíš mi přijde hloupý, když někdo tu šanci nebo

příležitost má a nevyužije ji. Ono vás to vždycky někam posune. Ať už je to v záporném nebo v kladném tak vás to vždycky posune, protože ty zkušenosti jsou fakt k nezaplacení. 00:08:52-1

P.V.: Takže jste o tom spíš nepřemýšlela takhle nějak do hloubky, ale spíš, je tady ta příležitost... 00:08:58-2

L: Přesně tak, jako samozřejmě i v tom profesním, i když ta Anglie ta mě úplně do profese současný moc nedala, protože jak jsem říkala, že jsem studovala technickou podporu humanitních věd, tak v tom Sheffieldu konkrétně to mají taky, ale až pro magistry. A já když jsem odjížděla, tak tady byla informace, že to je pro bakaláře, tam se zjistilo, že to není pro bakaláře, že to je až pro magistry, takže já jsem tam měla klasický, archeologický předměty, jako italikové, britanikové, nevím co, temný hrubý, Británie a takový předměty, nevím to už si taky moc nepamatuju, Římany jsme tam taky řešili něco, což bylo strašně zajímavý, ale spíš pro to, že mě to zajímá, je to svým způsobem téma, který je zajímavý si o tom poslechnout něco navíc, něco od odborníků, ale že by mě to koplo vyloženě tím směrem, jo teď se budu zajímat o britaniky a budu kopat tamhle někde pod Stonehenge, to ne. 00:10:06-3

P.V.: A zeptám se teda, proč Anglie? 00:10:09-2

L: Protože, tam byla možnost. 00:10:10-0

P.V.: Neměla jste na výběr jiné země? 00:10:12-9

L: V tu chvíli asi, možná byla ještě nějaká možnost, možná byla ještě nějaká jiná univerzita, ale to si nejsem jistá, ale mně se v Anglii líbilo už když jsem byla v tom Heastings a chtěla jsem se tam podívat ještě jednou. 00:10:30-3

P.V.: A před odjezdem, měla jste nějaké obavy? Když jste tam vyjížděla, jak jste říkala skoro sama, tak nějaký obavy jste měla? 00:10:37-6

L: Jo my jsme tam byli ve dvou, ve třech, takže úplně sama jsem nebyla, ale řekli jsme si, že se každé budeme starat o něco jinýho, takže částečně sama jo, sama ne, pak se to tam samozřejmě vyvolilo úplně jinak a bylo toho hodně na vlastní triko ve finále. 00:10:57-3

P.V.: A nějaký obavy hrály tam roly, když jste do toho šla? 00:11:03-9

L: Asi ne, já jsem v tom docela střelec, já prostě jdu a nějak to dopadne. 00:11:08-7

P.V.: A co se týče třeba nějakých překážek, tak nebyly tam třeba nějaké překážky? Co se týče, že jste tady měla nějaké koníčky nebo zájmy, nějakou brigádu, která nešla přerušit....? 00:11:19-9

L: Já jsem se dřív živila jako průvodkyně, takže to je sezonní záležitost, tím jsem trávila prázdniny, takže to bylo v pohodě, protože jsem odjížděla někdy na přelomu roku, možná v lednu, nevím přesně, v zimě to bylo. A to jako nevadilo a ostatní, tak co vás baví, vás baví pořád, to jako je úplně jedno kde se zrovna pohybujete, to co vás baví si nesete všude s sebou a co se týče ostatních záležitostí, udělá vám to strašně, jak to říct, udělá vám to pořádek v lidech kolem vás, že zjistíte, že kdo je opravdu jako kamarád, tak tady na vás počká a vždycky budete kamarádi, budete si mailovat, budete si psát pohledy, dopisy, co si kde si a

skutečně zůstanete kamarádi. No a ti co byli rádoby kamarádi nebo spíš známí a úplně ztratěj zájem, pak vás potkaj a jo čau máš se, bylo to, nebylo to, jo takhle. Takže vám to udělá hodně pořádek v osobním životě. A taky máte čas přemýšlet nad spoustou věcí, protože, ono si tam taky vytvoříte okolí kamarádů a musím říct, že ty přátelství fungujou do dnes a to už je skoro 10 let. Se spoustou lidí jsem do dneška v kontaktu, občas se i vidíme, ale málokdy, protože jsme byli z celý Evropy. 00:12:51-3

P.V.: Jojo, takže přímo z toho Erasmu teda ty kontakty, takže se vídáte dál... 00:12:54-7

L: Někdy se potkáme, málo kdy, protože už jsme taky rozstrkaný, někteří už mají rodiny a už to jde blbě, ale v kontaktu jsme pořád, jo, i to vás posune dál, hrozně vám to rozšíří obzory, jo, že už to není takový já si myslím a tečka, přes to nejede vlak, já jsem viděl. Ale bavíte se s lidma z různých koutů světa, který řešej jinak problémy nebo mají jinej pohled na svět a strašně vás to obohatí, fakt jako najednou zjistíte, že to co jako vám říkají lidi třeba v čechách, nebo když to je němec tak v Německu taky takhle, a vám se to aspoň takhle rozšíří. Jo, dostanete ohromnej nadhleda přestanete řešit kraviny, který řeší člověk, kterej nikdy nikde nebyl, tak vám to přijde fakt jakože cože, to fakt jako řešíš, děláš si srandu, protože víte co je fakt jako řešit problém, že třeba kam přijedete, nemáte kde spát, jo, nevíte kde budete bydlet, nevíte vůbec nic, takže to vás hodně posune. 00:13:57-6

P.V.: A co se týče třeba rodičů, když jste řekla rodičům, já pojedu tady na celý jeden semestr, 6 měsíců někam studovat, podpořili vás třeba v tom nebo byl v tom nějaký problém? 00:14:11-8

L: Ne, ty se spíš jako zarazili nad tím že, ty jsi to vydržela do druháku v Čechách, cože? Tak jako dobrý tak čau. Ne, samozřejmě, že jim bylo smutno, ale naši to jako spíš mi držej palce a mám v nich jako ohromnou podporu v tomhleto, oni jako tomu dost, jak to říct, rozuměj a chápou z určitých důvodů takže jako.. 00:14:38-6

P.V.: A vyhovoval vám způsob toho studia, který tam byl, že jste viděla jak to funguje tady to studium, jak to funguje v Anglii, vyhovovalo vám to víc, míň? 00:14:51-5

L: Víc mi sedí teda český vzdělávací systém, protože si myslím, že je daleko bohatší, informací je daleko víc a myslím si, že zcela upřímně, kdyby češi nebyly trubky, tak je to nesmírně inteligentní národ a to vzdělávací prostředí nebo to vzdělání vůbec jakýmu se tady pořád dostává byť ta degradace je ohromná, tak je pořád úžasná proti tomu jak je to zdegradovaný nebo ne zdegradovaný, tam ten systém byl vždycky jinej, ale když porovnáte vědomosti děcek ze základky naší a jejich, tak naše jsou prostě někdy tady a oni jsou tady. Dneska jsem potkala, to bylo několikrát ale nechci říkat za všechny, s holčinou, která studovala na výšce teď nevím jestli umění, ne umění ne, možná fyziku, možná to bylo úplně něco jinýho. A říká odkud seš a já říkám z čech, ona čech? To jsou tam ti teroristi. Říkám ne, to je Čečensko, to si pleteš. Jo, aha. Říkám hele střední Evropa, Plzeň, pivo. Jo, střední Evropa, střední Evropa, hele co je tam kolem za státy? Říkám co já vím, třeba Německo. Jo, jasně taková ta obrovská země co jsou tam ty protivný lidi. Říkám no, tak hned vedle. Jo, oni, tam je to, že vás něco baví od malička, tak v tom jste fakt jako vzdělaná a od malička vás k tomu vedou. Ale ty okolní obecný znalosti tam nejsou. A to byla holčina z vysoký školy, žádná trubka to nebyla, ale tam ten obecný základ tam fakt chybí. 00:16:40-5

P.V.: Takže v tomhle shledáváte, že je to tady určitě lepší. 00:16:45-9

L: Určitě, určitě, v tom všeobecném základu jsou na tom češi hodně dobře a je škoda že se to kazí. 00:16:55-1

P.V.: A posunulo vás to teda i v tom studijním životě nějak? 00:17:00-1

L: Asi určitě, protože, my jsme byli malinkej obor a neopakovaly se nám předměty, takže ty co jsou na léto tak jsou vždycky na léto, takže já jsem vlastně další letní semestr musela udělat dva semestry najednou, když jsem chtěla končit v termínu, takže to vás kopne taky nesmírným způsobem 00:17:18-6

P.V.: Jo já jsem slyšela, že říkali, že vlastně kdo byl na Erasmu tak většinou prodlužovali, že se to hodně těžko dá skloubit. 00:17:24-9

L: Ale dá se to skloubit, záleží na přístupu, jak se domluvíte s těma přednášejícíma, ale většinou když se s nima domluvíte dopředu, tak není problém. 00:17:32-9

P.V.: Jo, vycházejí vstříc, třeba co se týče tady u vaší katedry 00:17:35-5

L: Tady na katedře určitě, třeba potom co jsem byla na magistru, to jsem byla už ve francii jako na pracovní stáži, tak mi tady vyšli vstříc kompletně všichni. Jo, prostě jsem si potom udělala souhrný zkoušky, spolužáci mi dali materiály, a v pohodě. To bylo fajn. 00:17:54-2

P.V.: A naplnily se vaše očekávání, která jste měla vlastně než jste vyjížděla? 00:18:01-1

L: Asi jo. 00:18:02-0

P.V.: Nebo že by to třeba předčilo, něco co byste si nedokázala představit? 00:18:08-1

L: Hodně mě to změnilo, ta Anglie mě hodně změnila, to je pravda, to jako. To byla hodně velká změna a potom i to vrácení se sem bylo náročný na to zpětný přizpůsobení, ale a potom vlastně každý další pobyt vás nějakým způsobem kopne zase jinam, vždycky se z něho vrátíte, ne jiná, ale je tam nějaký růst, jo, prostě, je to rychlejší. Nebo teď už ne, co tam studuju v té Francii, to už je tak jako, takhle tam jezdím šest tady, šest tam třeba pět let, jo už je to takový jako normální, ale třeba i po té pracovní stáži co jsem tam byla tak to byla taky nějaká změna se se mnou stala, ale už to nebylo tak markantní, jako po té Anglii. 00:19:08-0

P.V.: _UŽ jste měla už nějaký základ, už jste věděla, jak to plus mínus chodí. A vy jste vlastně říkala, že jste potom vyjela na stáž, tak podpořil to třeba nějak Erasmus, že jste viděla jak už to funguje. 00:19:23-7

L: Jo, to bylo taky vlastně přes Erasmus, byla to erasmácká smlouva, ale byla už to pracovní stáž, a to jsem si komplet dělala sama, že jsem si našla tu firmu, zařídila jsem ty smlouvy, tady mi v podstatě jenom dali k dispozici ty administrativní smlouvy, papíry a úkoly, pomohli mi to vyplnit, ale v tom shánění tý práce, tak to už si člověk musí udělat sám. Samozřejmě jsou nějaký domluvený tady instituce, který spolupracují, ale protože už jsem si šla po tom 3D, tak to tady nikdo s nikým nespolupracuje, tak jsem si musela najít svojí firmu nebo svojí firmu, nějakýho svýho člověka, který mě povede a v tomhleto si to člověk musel udělat sám. Potom ty pracovní stáže asi takový flexibilnější, že něco je teda domluvený, kam studenti mohou jet, ale můžete si najít, domluvit se. U těch studijních stáží to šlo taky nebo nevím jestli to jde ještě teďka, já to plusko neznám, ale šlo to taky, ale bylo to daleko

složitější. Přece jenom ty univerzity, že by jako odepisovali nadšeně každému studentíkovi, jako jde to, ale většinou už tam musí být nějaký kontakt, přes nějakého přednášejícího, přes nějakého akademika, aby to šlo. 00:20:44-0

P.V.: Já si myslím, že teďka už to musí bejt, aby tam bylo, aby přijížděli i vyjížděli. 00:20:49-7

L: No to muselo bejt vždycky, ale dalo se.. 00:20:54-5

P.V.: že třeba z naší katedry to nebylo možný, ale že když jste tam napsala, tak.... 00:20:58-5

L: Ono jako studenti, jako student, jsem si zařídila tu pracovní stáž. Prostě našla jsem si firmu, domluvila jsem se s firmou, dobrý. Když jedete na studijní stáž, tak to de tohleto napsat někomu a domluvit se s nim, že chcete na studijní stáž, jde taky, ale je to strašně komplikovaný, především proto, že nějakýmu jako studentíkovi tamhle z Horní Dolní úplně nadšeně ty protější univerzity neodepisují, že to spíš jako fakt spolu domlouvají zástupci univerzity oficiální a zástupci univerzity oficiální z té druhý strany, to není tak, jak to říct, jednoduchý. 00:21:41-6

P.V.: No a vlastně, na tu stáž jste vyjela do Francii? 00:21:44-8

L: Ano. 00:21:45-4

P.V.: A potom jste se rozhodla, že vy se vám tam líbilo i studovat? 00:21:50-1

L: To byla taky spíš shoda okolností, jednak jsem našla způsob jak tam studovat, že to je program francouzský vlády, ale máte dva školitele, českýho a francouzskýho, ale znamená to 6 měsíců tam a 6 tady. No a já jsem se o tom bavila právě s bejvalým šéfem, ten říkal, že super nápad kdesi cosi, a hlavně když jsem tam pracovala, tak jsme občas na tu univerzitu zašli, takže jsem věděla že je tam velý zázemí pro 3D technologie, že je tam obrovskej institut informatiky a tam specializovaný pracoviště na 3D, no tak jsme nějak jakože se dohodli, to je blbý říct, on mi prostě řekl ať to tam zkusím, a tak nějak proběhl prostě takovej ten přijímací rozhovor, ve kterým mi řekli nakonec tak jo, my tě berem a od dalšího roku jsem tam začala studovat. 00:22:53-0

P.V.: A co se týče třeba s jazykovou vybaveností, asi umíte plynule francouzsky... 00:22:58-8

L: No hlady jsem ještě neumřela (smích). Jo, tak nějak se domluvím. 00:23:01-8

P.V.: Tak studujete ve francouzštině předpokládám... 00:23:03-3.

L: Ve francouzštině. 00:23:03-7

P.V.: Takže tady angličtina francouzština.... 00:23:06-0

L: No, tak, držím se. Tak jako mám tam spolužáky, který nejsou francouzi a mluvěj anglicky. Francouzštinu spíš tak zlámanou než lámanou a jde to tady. Ale samozřejmě není to úplně fajn, ať už v komunikaci s těma školitelem, ale tam teda musím říct všichni uměj perfektně anglicky, ale i třeba se spolužákama, když se jde na kafe tak se prostě bavíme všichni francouzky, ale je to takový jako hloupý. Všichni umíme anglicky, to je pravda, ale myslím si,

že je lepší jako když ten člověk umí spíš i tu francouzštinu. Ale na těch technickejch oborech s tou angličtinou není problém. 00:23:54-9

P.V.: A když se teda ještě vrátíme k tomu Erasmusu, tak co byste řekla, že vám ten Erasmus nejvíc přinesl? 00:24:01-5

L: Asi osobní růst. 00:24:03-6

P.V.: Osobní růst, aha. Změnil vám třeba pohled na nějaký věci v něčem? 00:24:07-0

L: Určitě. Jak jsem říkala před tím. Strašně vám to otevře obzory. To fakt jako.. žejo když koukáte z okna, přes zavřený, máte nějakou výseč jenom, pak ho otevřete a vykloníte se a vidíte daleko víc. Ohromnej nahléd a taky to, že pak přestanete řešit kraviny. Protože zjistíte, že to jsou fakt kraviny a nemá cenu na ně plácet energii. Že se můžete dostat do situací, který musíte řešit a sebere vám tu energii a pak už nemáte ani jako chuť, řešit ty malichernosti. Což člověk, kterej nikdy nikam nevyjel, maximálně se přestěhoval do jinýho města, úplně nepochopí jo, že se můžete dostat i do situací, v rámci Evropy, kdy jste ráda, že jste ráda, že máte u sebe aspoň svoje doklady a víc si jistá nejste ničím. Takže hodně to posune hranice vnímání a vůbec jako pohledu na všechno. 00:25:18-8

P.V.: A myslíte, že když jste takhle vyjela na erasmus, že vám to může být i nějakým přínosem v budoucnu, když si budete hledat práci, v těch pracovních příležitostech? 00:25:28-2

L: Určitě. Myslím si že jo, dneska se to vnímá hodně pozitivně, kór když máte i pracovní zkušenost ze zahraničí, třeba od známé, která nedělá nějakou jako třeba já nevím pro zahraniční styky nebo tak, prostě je to holčička, která dělá, teď doufám, že se to nikdy nedozví, ale v podstatě dělá takovou lepší sekretářku, z mého pohledu. Dělá administrativu, zvedá telefony, píše maily a když sháněli kolegyni, tak veškerý životopisy, který neměli zahraniční zkušenost, rovnou vyhazovali. Že to prostě není zajímavý. Takže si myslím, že jo. Nebo pevně v to doufám. 00:26:11-9

P.V.: A z osobní zkušenosti? 00:26:16-7

L: Jako mně to vždycky pomohlo. Jako vždycky mi to otevřelo dveře. Já pracuju jednak tady a jednak jako grafik, jak 2D tak 3D, tak samozřejmě když máte vyloženě malou zakázku tak je to ukaž co umíš nakresli, a já ti řeknu, jestli tě chci. Tam je to takový, jestli byla někde na prázdninách nebo nebyla, jakože cože, spíš je to o tom, co člověk opravdu umí. Ale když je to nějaká rekněme větší, nebo větší je taky hloupý říct, zakázka třeba většího charakteru, že tam v tom nejsou větší subjekty nebo je to pro nějaký další subjekt, je to zprostředkovaný a nebo je to pro nějakou větší společnost, tak tam už se hledí na zkušenosti. A samozřejmě když je ze zahraničí, tak na českým písečku je to vždycky to zní honosně a vždycky to je super, i kdybyste tam rovnala regály, tak už máte tu zahraniční zkušenost, tak pravděpodobně umíte v cizím jazyce aspoň poděkovat a pozdravit, už jste pro ně zajímavá obecně. A mě to jako musím říct kolikrát pomohlo. 00:27:37-8

P.V.: Takže potom kdybyste to mohla doporučit, tak byste to doporučila. 00:27:43-6

L: Stoprocentně. Neříkám, že to každému přinese něco do toho profesního života, ale každého to rozhodně vyvede z jakýsi, takovýho toho naivního světa, který máte jenom takhle. přinese vám perspektivu. 00:28:08-1

P.V.: Takže kdybyste věděla tohle všechno co víte a byla jste znova před tím rozhodnutím vyjet na erasmus nebo ne, tak byste asi vyjela. 00:28:14-6

L: Vyjela. I když, teď to současné studium je hodně náročný jak na energii, tak na čas, tak na soukromý život, ten prakticky nemáte, že za půl roku musíte stihnout to co za rok ostatní lidi a je velice těžký vyšetřit nějakou chvilku na to, abyste se vyspala, natož abyste sháněla něco jiného. Takže jako člověk tomu dá hodně, musí tomu dát hodně, ale myslím si, že ten výsledek stojí za to a ta zkušenost je prostě k nezaplacení, takže bych to udělala znovu. 00:28:43-6

P.V.: Tak jo, já vám děkuju moc za rozhovor. 00:28:48-7

L: Nemáte zač. 00:28:54-6

Respondent č. 2: Michal

P.V.: Takže dobrý den, jak jsem se domluvili tak dneska uděláme rozhovor na téma Erasmus. A tento rozhovor budu nahrávat a nikde nebudu uvádět vaše jméno, takže to bude anonymní. souhlasíte s tím? 00:00:12-7

M: Uhm, dobře. 00:00:13-4

P.V.: Tak jo, pro začátek bych vás poprosila jestli byste se mi nějak mohl představit. Co jste třeba vystudoval, vaše koníčky a tak podobně. 00:00:20-8

M: Dobře, tak jsem typickým absolventským vzorkem vlastně, v tomhle věku, Uhákáčka. Takže mám vystudovanou politologii tady na Uhákáčku a navazující magisterská studia jako africká, politologie - africká studia. Teďka teda působím jako doktorand afrikanistice. A zabývám se v současnosti jako terorismem, konflikty a samozřejmě vším jako zaměřeným na Afriku nebo případně modernizačními teoriemi a mezinárodními vztahy. A koníčky jednoznačně třeba hudba, je to třeba ježdění na vodu třeba moje jedno z nejoblíbenějších způsobů trávení dovolené a podobně. A rád cestuju, hodně rád cestuju. 00:01:09-1

P.V.: A když se zeptám zpětně, když jste si vybíral univerzita, tak proč zrovna univerzita Hradec králové, proč zrovna politologie? 00:01:18-2

M: *smích* Jó to je strašně zvláštní, zvláštní situace. Univerzita Hradec králové nebyla moje první volba, nebyla. Nebylo asi to o moc ale asi o jendo procento mě uniklo jakoby Karlovka, nicméně prostě tak jsem se dostal jakoby na půl na politologii, nebo respektive dal sem přednost politologii před, politologií tady, před historií v Praze a nikdy jsem toho rozhodnutí nelitoval, vždycky sem jakoby... Sem jednoznačně sem tady byl spokojenej, asi po prvních pár měsících sem věděl, že prostě tady zůstanu i na magisterský, na magisterká studia a rozhodně, můžu zpětně říct, že sem si jednoznačně vybral dobře a že mě jako osud zavál jakoby na to správné místo jednoznačně. 00:02:00-7

P.V.: Takže zpětně to hodnotíte, že vaše volba byla správná... 00:02:03-2

M: Zpětně moje volba byla jednoznačně správná, určitě. 00:02:06-0

P.V.: Když se zeptám ohledně Erasmus, vy jste vyjel. V kterém období studia jste vyjel? 00:02:11-5

M: Vyjel sem v druhém ročníku, na jaře v letním semestru. Do Švédska do Falunu. 00:02:19-6

P.V.: A když jste přicházel na zdejší univerzita, tak dokázal jste si představit, že byste vyjel na Erasmus nebo věděl jste o tom, že je to jako možný, uvažoval jste nad tím? 00:02:28-5

M: Á, přiznám se v té době ještě ne. V té době ještě ne, nevím, jestli to bylo způsobený tím, že sem byl jaksi... primárně sem se jakoby nezajímal o výjezdy, jestli to bylo tím. Nebo jestli tím, že univerzity v té době ještě jako úplně nehrály na tu notu těch výjezdů, že se možná ještě tolik nejezdilo. Ale řekněme, že sem se nehlásil sem třeba s tím záměrem jakoby vyjet, nebyl to primární výjezd, jako primární zájem, až pak jakoby v průběhu prváku. 00:02:55-0

P.V.: A můžu se zeptat co teda upoutalo vaši pozornost? Vlastně jak se stalo, že jste o tom vůbec začal uvažovat, o výjezdu na Erasmus? 00:03:04-6

M: Hm, asi to, že sem chtěl jakoby zkusit něco nového, něco zajímavého, něco co sem... co, k čemu se jen tak nedostanu. Sem samozřejmě, tam ta možnost samozřejmě... Když to řeknu s velkou nadsázkou, málo kdo vám umožní prostě dneska pobyt prostě v zahraničí za vlastně relativně nízkých financí, co se od vás jakoby týká. Samozřejmě něco do toho ten člověk vždycky musí dát a jako dal jsem, ale s velkou radostí tak říkajíc. Protože prostě Erasmus je něco co si člověk musí zažít. Zpětně to říkám takhle, tehdy sem to ještě takhle nevnímал, ale prostě tak jak sem se o tom bavil s kolegy ze starších ročníků, tak jako mám ten názor stejný, Erasmus si prostě člověk musí zažít, protože to je věc, která Vám dá do života strašně moc. 00:03:55-9

P.V.: Takže vlastně ten prvotní impuls asi přicházel spíš od třeba těch pracovníků, referátů, kteří vám o tom říkali. 00:04:03-9

M: Prvotní impuls přišel, přišel tehdy od, tehdy tady ještě nebyla, nebyla Martina Eliášová, tedy od někoho jiného tehdy ještě. Ale prvotní pří.. prostě od katedry a tady jakoby od referátu zahraničních styků. Primárně teda, že ta možnost tady je vycestovat a že budou velice rádi když pojedeme. 00:04:27-5

P.V.: A co se týče katedry politologie tak vyjíždí hodně lidí, tak myslíte si že vyučující to i hodně podporují? Nebo, že to třeba není problém pro ty studenty, když student vyjede? 00:04:42-6

M: Myslím si, že podporujeme více, než hodně. Nebo podporuje katedra, jednoznačně podporuje, protože ono je to pak i vidět na těch navazujících magisterských, tam už to není v rámci Erasmusu, ale v rámci jakoby jiných smluv. A prostě vyjíždí se jako hodně a vyjíždí se hodně i v rámci Erasmusu na pracovní, na pracovní stáže, takže myslím si, že jako doopravdy hodně podporuje. Snažím... Myslím, že se snaží hodně jaksi vycházet vstříc. 00:05:07-7

P.V.: Což je zajisté dost důležité. Říkal jste, že jste vyjel do Švédska. Tak proč zrovna Švédsko? Proč tahle destinace? Byla to vaše destinace, kam jste chtěl prvotně? 00:05:19-8

M: Byla to jakoby primárně, primárně můj výběr. Byla to, v té době to byla čerstvě nová univerzita, se kterou jsme měli smlouvu. A... Švédsko. Já vždycky chtěl navštívit Skandinávii. A navíc ten dojem jakoby se švédského školství a vůbec i ze švédské kultury a tak byl jako jednoznačně dobrý, takže já sem měl jednoznačnou volbu mezi těmi univerzitami, které se nabízely. 00:05:47-2

P.V.: Takže to byla vaše prvotní volba, dobře. A když se vás teda zeptám, co jste od Erasmus očekával, když jste vyjížděl? 00:05:57-5

M: Hm, očekával sem nové zkušenosti, životní zkušenosti, očekával jsem samozřejmě nové vědomosti. Což je třeba důvod proč sem dal přednost Švédsku před Itálií. Jednoznačně. protože sem měl za to, že skandinávské univerzity jsou prostě náročnější i na zahraniční studenty. A očekával jsem od toho prostě spoustu nových přátel a spoustu nových lidí, které poznám. Ta životní zkušenost, jako to bylo to nejdůležitější pro mě prostě jaksi půl roku v novém prostředí a ještě jakoby úplně jiném... Je to prostě něco úplně jiného, než prostě když člověk studuje v jiném městě a jakoby vyjet ještě jakoby úplně do zahraničí na jinou univerzitu, v jiném jazyce prostě... Bylo rozhodně jedno z mých očekávání. 00:06:45-7

P.V.: To určitě. A měl jste třeba nějaké kamarády, kteří vyjeli, nebo ptal jste se někoho, nějakých známých, kteří vyjeli na jejich názory, zážitky...? 00:06:55-3

M: V té době to byli kolegové z vyššího ročníku, takže s nimi sem se nějakým způsobem jakoby ptal jaké to , jaké jakoby byly ty jejich výjezdy, ikdyž oni samozřejmě jeli jinam. Takže měl jsem jako minimálně nějaké takové jakoby vzkazky o tom jakým způsobem to probíhá a jak bych se měl na to jako ideálně připravit. 00:07:17-9

P.V.: A předtím, než jsi ještě vyjel, uvědomoval jste si nějaké překážky, které vám stály v tom vyjet? Koničky, práce, brigáda...? 00:07:30-6

M: Hm, takhle ani né, takhle bych to ani neřekl. Svým způsobem sem jakoby trochu vnímal, že si možná ztížím studium, že třeba budu muset prodlužovat. Což se nakonec nestalo, sem to stihl v termínu. Takže hlavně díky tomu, že mi jaksi vyšli kantoři vstříc, v podstatě sem měl všechny kredity uznané, takže nebyl žádný problém, nějakým způsobem prodlužovat si kvůli tomu zahraničnímu výjezdu. Takže primárně jako žádná jiná obava v podstatě jako nebyla. 00:07:59-2

P.V.: A co se týče třeba ze strany rodičů tak podpořili vás v tom? 00:08:03-8

M: Jo jednoznačně, tam byla jednoznačná podpora. Tam samozřejmě je to takový jako "Ježiš marja, teď nám odjedeš na půl roku. půl roku tě nevidíme" a tak, to ale jednoznačně mě podporovali. 00:08:14-2

P.V.: A co se týče třeba jazykové přípravy, tak měl jste dostatečnou jazykovou úroveň? 00:08:22-1

M: Uhm, jó jednoznačně. Mám, myslím si, že sem měl dobrou angličtinářku na střední škole, takže....takže to nebyl problém co se týče jazyků. 00:08:31-5

P.V.: A nastal třeba během vašeho pobytu nějaký problém, který jste musel řešit? 00:08:37-8

M: Hm, přiznám se, že asi ani ne. Švédsko co se týká nějakýho způsobu života tak prostě v podstatě bezproblémové. Že by nastal nějaký problém co se týče studia nebo domlouvání smluv, vyřizování různých dokumentů... Nic takového, v tom můžu říct, že ten pobyt byl absolutně bezproblémový. Největší problém byly turbulence, když sem na Velikonoce přijížděl domů. *smích* Asi nejzásadnější těžké turbulence nad Stockholmem i nad Prahou. 00:09:07-7

P.V.: A když se trochu posuneme dál, tak naplnila se ty vaše očekávání co jste tady před chvílkou vyjmenoval? 00:09:19-5

M: Uhm, myslím si, že ano. Myslím si, že ano. Já jednoznačně tvrdím... Ten první výjezd byl prostě, já jsem jich měl několik různých, tak uhm, ačkoliv ne v Erasmu, tak byl prostě zlomovým okamžikem. Jako vždycky když s někým o tom mluvím tak říkám, že je to jeden z mých zlomových okamžiků jako v tom životě. Je to věc, která vás změní, změní to trochu přístup k životu, změní to váš pohled, pohled na svět. Samozřejmě jako... Já sem vždycky v nadsázce říkal, že mám teďka jako přátele kdekoliv na světě si jako usmyslím, protože doopravdy sem jako potkával lidi z Itálie, ze Španělska, z Ameriky, z Finska, z Číny a z různých dalších zemí, takže... Jako doopravdy spousta nových zkušeností, spousta životních zkušeností, spousta nových přátel, a vlastně myslím si, že i co se týče po té stránce nějakým způsobem jakoby vzdělání tak to bylo jednoznačně zajímavé. 00:10:21-3

P.V.: A když byste měl říct třeba největší přínos, který byste z toho vypíchl? 00:10:29-9

M: * ticho* Hm. Největší přínos si myslím, že byl doopravdy... á... jakoby životní, takovej ten životní zlom. Možná jako ještě větší se osamostatnění, než probíhá jakoby člověk začne studovat v jiným městě. Tak doopravdy ještě větší. Tak to je takovým způsobem ten osobní můj životní zlom jako v tomhle smyslu, když... Jako říkám, samozřejmě byly tam říkám nějaký, jakoby to vzdělání samozřejmě bylo trošičku jiné, přineslo to jiné pohledy, jiné náhledy na způsoby výuky třeba. Ale asi jakoby ten osobnostní přerod takovej *smích* bych to zaval, byl nejdůležitější. 00:11:09-8

P.V.: A zmiňoval jste kamarády, které jste si tam udělal, tak jste s nimi ještě v kontaktu teďka? 00:11:16-4

M: Ano jsem... S, s takovým tím tvrdým jádrem, což jsou teda kamarádky z Čech, které tam teda čistou náhodou byly, kamarádka ze Slovenska, z Německa, která spala vlastně... Ne spolubydlící, ale bydlela vlastně hned v pokoji vedle. Spolubydlící... kamarádka z Německa s těmi jsme jednoznačně v kontaktu, plus ještě s některými kolegy dalšími kamarády, kamarádkami z Itálie třeba. 00:11:44-8

P.V.: A řekl by jste, že vidíte třeba i nějaký přínos, co vám to dalo do budoucna, co se týče navazujícím studia, nebo potom až po studiu při hledání práce? 00:12:00-3

M: Tak vzhledem k tomu, co jakoby dělám se to jako i přímo nabízí. Furt jakoby zastávám ten názor, že prostě výjezd do zahraničí by si měl zkusit každý student. Pokud to prostě jde jenom trochu, tak by měl prostě vyjet, protože... Myslím si, obecně myslím si, že vám to prostě dá furt nějakou přidanou hodnotu na trhu práce. Tam nejde ani tak o to si myslím, že ten

zaměstnavatel třeba vidí to, že jste studovali na nějaké prestižní univerzitě nebo nestudovali. Samozřejmě to je další přidaná hodnota. Ale prostě zároveň kdybych já byl zaměstnavatel tak vidím, že ten dotyčný člověk má jistou životní zkušenost. Životní zkušenost v tom, že byl tedy v nějakém neznámém prostředí, kde prostě se musel adaptovat velice rychle, zapojit se do nějakého fungování, kde prostě žil půl roku ne-li rok. Takže jednoznačně v tomhle smyslu plus samozřejmě z hlediska toho, co dneska dělám tak je samozřejmě důležité, protože pro mě to byl odrazový můstek pro ty další výjezdy, pro nabrání třeba kontaktů. Já třeba vím, že v pravděpodobně příští rok tam budu zařizovat jakoby stáž jakoby na té stejné univerzitě takže... Hm, jsou to prostě kontakty, které člověk nabírá a myslím si, že to je jakoby důležité a z hlediska toho, co pravděpodobně budu dělat v budoucnosti, nebo co už teďka nějakým způsobem se snažím dělat, tak to bylo určitě důležité. 00:13:19-3

P.V.: Takže vám to určitě pomohlo, zkušenost absolvovat Erasmus... 00:13:22-8

M: Můžu říct, že mi to pomohlo. Ono to pak pomůže i v tom, když pak člověk, který vyjíždí znovu tak přeci jenom ten strach je trošku nižší, protože už trošku... Svým způsobem ví do čeho jde, i když je to třeba úplně jiná země, úplně jiné kulturní prostředí. 00:13:35-1

P.V.: To je dobrá poznámka, protože jak si říkal tak už jste v navazujícím studiu asi vyjel, můžu se zeptat kam? 00:13:42-7

M: Byl jsem v Ghaně v Africe. 00:13:44-8 00:13:45-3

P.V.: Takže můžeme říct, že ten Erasmus byl takový odrazový můstek jakj ste říkal a že to vlastně potom podpořilo, že jste chtěl vyjet někam dál...00:13:55-7

M: Určitě. Bylo to... rozhodně to pomohlo, minimálně k odbourání toho teda ok někam jet teda na půl roku úplně pryč. Že to jako, minimálně to v tomhle pomohlo. 00:14:08-0

P.V.: A když by za vámi někdo tahle přišel, doporučil byste mu vyjet na Erasmus? 00:14:13-7

M: Jo, jednoznačně. Vůbec bych neváhal. Kdybych mohl jet znovu. Vlastně jakože můžu, protože ten program je nový, takže potencionálně můžu, ale na to není čas. 00:14:25-7

P.V.: A co byste mu řek tak nejzajímavější co vlastně mu Erasmus dá? Nebo jak byste se ho snažil nalákat a namotivovat? Protože vy budete asi v budoucnu vyučujícím kantorem na univerzitě, takže potom budete v té pozici snažit se motivovat studenty k výjezdu a podobně. 00:14:50-4

M: Um, *ticho* asi bych mu řek, že jestli nepojede tak pojedu místo něj *smích* Ne, myslím, že motivující je to, že to je neuvěřitelný zážitek. Člověk si pod tím nesmí samozřejmě představit jenom to studium. Jako samozřejmě je to o tom studiu, ale je to prostě o tom, že člověk získá spoustu nových, spoustu nových přátel, užije si spoustu zábavy. Užije si.... Procestuje prostě novou zemi, pozná novou kulturu, ochutná nová jídla. Zažije si prostě, zažije obrovské množství zábavy. To se nebojím říct a často i nevšedních zkušeností a nevšedních zážitků. Jako dodneška prostě vzpomínám na některé setkání, na některé cesty po Švédsku a tak. To bylo hrozně zajímavé. 00:15:44-6

P.V.: A chtěl byste se do Švédska zpátky třeba vrátit nebo vracíte se do Švédska? 00:15:48-4

M: Nevracím se, ale dlouhodobě... je to v tom plánu jednoznačně se vrátím to těch míst, kde sem kdysi byl. 00:15:55-3

P.V.: Tak jo, já vám děkuji moc za rozhovor. 00:15:58-2

M: Já vám taky. 00:16:01-5

Respondent č. 3: Petra

P.V.: Takže ahoj, jak jsme se dohodnuly, tak tento rozhovor budu nahrávat a nebudu nikde uvádět tvoje jméno, takže to bude anonymní, souhlasíš s tím? 00:00:08-9

P: Ano. 00:00:10-6

P.V.: Tak jo, pro začátek bych tě poprosila jestli by ses mohla představit, co jsi vystudovala, co teďka třeba děláš, jaký jsou tvoje koníčky a tak podobně. 00:00:18-8

P: Tak studovala jsem na Filozofické fakultě v Hradci Králové bakalářský obor Archivnictví, Historie a teď dokončuju na té stejné škole obor Historie, magisterský. Už vlastně v uvozovkách mně chybí jenom státnice a diplomka. Jinak už pracuju ve Státním oblastním archivu v Zámrsku. Na ředitelství a to má sídlo tady v Pardubicích, takže tady i bydlím. Mezi mé koníčky, tak určitě historie, četba, filmy, cestování. 00:01:10-0

P.V.: A když se tě zeptám proč sis zrovna vybrala UHK? Proč zrovna tvůj obor? 00:01:14-6

P: Tak mě historie bavila už od mala a pak jsem měla vyučující na gymnáziu, která mě pro to hodně nadchla a víceméně mě do toho i zasvětila, protože to není jenom o tom výkladu, ale i o těch historických pracích, takže jsem i psala středoškolskou odbornou činnost, nevím jestli to znáš? Z oboru historie, takže tam jsem se s tím seznámila a potom jsem se hlásila do Prahy i do Hradce. Do Prahy jsem se dostala do druhého kola, ale tam jsem se pak nemohla účastnit, protože jsem byla na přijímačkách v Hradci, tak jsem si řekla, že to tak asi má být a šla jsem studovat do Hradce. 00:01:55-4

P.V.: A zpětně hodnotíš, že tvoje volba byla správná? Jsi spokojená na UHK? 00:02:02-5

P: Celkově ano, jsem spokojená. 00:02:08-5

P.V.: A ty jsi vlastně říkala, že jsi vyjela, tak mohla by jsi říct, kam jsi vyjela? 00:02:10-8

P: Byla jsem v Rakousku v Klagenfurtu. To je město úplně na jihu, zhruba stejně tak velké jako Hradec. 00:02:20-9

P.V.: A v který části tvého studia jsi vyjela na Erasmus? 00:02:26-8

P: Bylo to na konci bakalářského studia, zimní semestr. 00:02:32-8

P.V.: A když jsi nastupovala na univerzitu dokázala sis představit, že bys vyjela nebo měla jsi to v plánu vyjet? 00:02:40-5

P: Já když jsem byla první rok na univerzitě, tak jsem jela navštívit sestru, která byla na Erasmu v Turecku v Istanbulu, takže jsem chtěla vyjet, ale obávala jsem se toho, že bych vyjela sama, protože jsem si jazykově moc nevěřila a přeci jenom bylo to někam dál sama do cizího prostředí, takže jsme se domluvili se spolužákem, že by jsme jeli spolu právě nějak do německy mluvících zemí, tak to bylo celkem jasné, tam jsme se shodli, kvůli našemu oboru a nicméně, brali jenom jednoho účastníka, takže samozřejmě zvolili jeho, protože on mluví výborně německy a já jsem potom už to tak nějak přestala řešit, měla jsem jiné starosti a tak nějak to zapadlo a potom jsme se spolu s tím spolužákem nějak bavili, proč jsem někam nejela. Já nevím, tak nějak to utichlo. tak jsem se o tom nějak začali bavit, tak jsem si potom podala přihlášku znova. [00:03:48-4](#)

P.V.: Jak říkáš s tím spolužákem, že jste se domlouvali, tak ten prvotní impulz, že by jsi vyjela vycházel od tebe nebo spíš od spolužáka? Nebo tě v tom rozhodnutí podpořili třeba i učitelé? [00:04:01-8](#)

P: Učitelé vůbec. [00:04:04-9](#)

P.V.: Ne. [00:04:09-4](#)

P: To musím přiznat, že z té strany jsem nevnímala žádnou podporu, zase na druhou stranu jsem byla první, potom se to změnila třeba už na tom magisterském studiu, tak už to slýchám nebo jsem to slýchala hodně často, aby jsem někam vyjeli. Ten impuls byl asi u mě, protože jsem viděla tu sestru, že vyjela při studiu a že bylo vidět, že jí to opravdu něco dává. Že to tam je ten přínos a že jí to něco dává. Ona teda byla se spolužačkou, proto jsem to viděla jako dobrou alternativu, když jsem se o tom se spolužákem bavili a oba jsme to viděli stejně, že jsme mohli jet spolu. [00:04:47-0](#)

P.V.: Takže potom ses přihlásila, nevyšlo to a potom ses znova o tom bavila se spolužákem a říkalaš, že bys to znova chtěla zkusit, takže sis znova podávala přihlášku do toho Rakouska? [00:04:57-7](#)

P: Ano. [00:04:57-7](#)

P.V.: Ano a byla to tvoje destinace, kterou jsi chtěla hodně nebo měla jsi třeba nebo chtěla jsi třeba někam víc ale nebylo to možný? [00:05:08-2](#)

P: Ne. Já jsem chtěla do německy mluvící země a v té době byla nabídka právě do rakouského Klagenfurtu. [00:05:15-7](#)

P.V.: Do Německa nebyla? [00:05:15-8](#)

P: Tam to bylo na letní, letní semestr a myslím, že tam to bylo ještě specifitější, že tam v té době, kdy já jsem se hlásila nebyl úplně historie, že tam byly jiné obory, možná filozofie, sociologie něco takového. [00:05:31-4](#)

P.V.: Jak jsi vlastně říkala, že učitelé to moc neprosazovali, tak jak si myslíš, že se k tomu stavěli učitelé, když jsi vyjela, byl to jako by nějaký problém? [00:05:38-7](#)

P: Ne to bylo v prvním ročníku protože to přece jenom i my jsme měli spoustu starostí, že člověk přece jenom se seznamuje s tou školou, tak tam jsme to moc neprobírali, ale později

jsem viděla, že většina učitelů to přijímá jako by s potěšením a že to jako by tolerovala, ale já jsem vyrazila na ten Erasmus, když jsme si prodlužovala bakalářské studium, takže tam jsem ani neměla problém se studiem, až potom jsem vyrazila na magisterském studiu na pracovní stáž, a to jsem jela přes prázdniny a to jsem jela mezi prvním a druhým ročníkem a to bylo od poloviny července do konce září, takže jsem jako přesáhla nějakou dobu přes začátek semestru, ale to vůbec žádný problém nebyl. 00:06:29-5

P.V.: A to že vlastně uvádíš, že Erasmus nebyly žádné překážky co se týče třeba ve škole a co se týče třeba doma, skrze koníčky? Objevily se nějaké překážky, který ti stály v tom, když ses rozhodovala o vyjetí? Třeba přítel nebo tak? 00:06:50-1

P: Tak v té době jsme přítel neměla, takže to pro mě nebyl problém. Rodina se k tomu stavěla víceméně kladně, protože už sestra byla, takže věděli, jak to chodí, navíc to bylo do na země, které je bezpečné, proti tomu Istanbulu. Potom tím, že jsem vlastně prodlužovala, tak ve škole mě to víceméně nijak neomezovalo, takže s tím žádný velký problém nebyl. 00:07:20-5

P.V.: A co se týče třeba koníčků nebo? 00:07:25-5

P: Ne, to nebyl problém. 00:07:26-4

P.V.: Takže si neuvědomuješ, žádné problémy. Ty jsi vlastně říkala, že už jsi znala ségru, kdo vyjel a měla jsi ještě někoho konkrétně z toho Rakouska? Znala jsi někoho, kdo už tam byl? 00:07:38-6

P: Toho spolužáka. 00:07:38-6

P.V.: Toho spolužáka. 00:07:44-3 00:07:43-9

P: Toho spolužáka a ten mně potom dal kontakt na jednu slečnu z Čech, která už tam teď žije i dokonce, takže s ní jsem potom navázala a četla jsem zprávy, které jsou na webu od studentů. To i když jsem se rozhodovala, kam bych jela, tak jsem se dívala na ten portál závěrečných hodnocení. 00:08:03-9

P.V.: Říkala jsi, že jsi vyjela sama, tak jaký to pro tebe bylo, bylo to pro tebe těžký nebo jak jsi se cítila ty první dny? 00:08:11-2

P: Ze začátku to bylo velmi těžké i vlastně ten první krok se k tomu rozhodnout si myslím, to nebylo ani v tom okolí ten problém jako spíš ve mně. Že jsem si nevěřila, co se jazyků týká a říkala jsem si, byla jsem hodně nejistá. Nevěděla jsem jestli se dokážu sama o sebe postarat v cizí zemi, tak tam byl asi největší problém a potom, když jsme tam byla, tak tam se odehrávalo všechno tak rychle, že si to moc člověk neuvědomoval, protože když tam člověk dojede, tak se musí ubytovat, dojít na univerzitu se zapsat, vybrat si předměty, takže tam to bylo to. Ale během toho měsíce to bylo takové, ty nálady byl, byly to hodně smíšené pocity. 00:09:05-2

P.V.: A jak jsi říkala, že ses bála po té jazykové stránce, tak připravovala ses nějak před tím Erasmem, že bys třeba chodila na nějaký kurz nebo něco takového? 00:09:11-3

P: Na kurzu jsem nebyla, ale snažila jsem se připravovat doma. Němčinu, trošku i angličtinu.

To mi docela pomohlo a ve škole my jsme měli němčinu, já jsem měla už na gymplu a potom na vysoké škole, ale tam jsme měli jenom pasivní formu, proto jsem se i bála, že jsem neuměla mluvit. 00:09:36-6

P.V.: A když bys takhle zpětně zhodnotila, byly tvoje obavy oprávněné nebo mělas tam pak nějak problém? Třeba s tím jazykem nebo to byly vyložené obavy jenom v tobě, spíš subjektivní? 00:09:51-2

P: Měla jsem trošku problémy s ubytováním, protože mně nějak nepřišel registrační email, ve kterém byly další pokyny, takže jsem tam odjížděla s tím že jsem nevěděla, kde budu spát a měla jsem teda zařízenou tu kamarádku a nakonec jsem tam přijela a šly jsme se zeptat, tak kde ona bydlela a měla jsme u ní spát, tak jsem se šli zeptat, jestli tam není volná pokoj, což byla jako by taky ubytovna, jako by kolej a bal tam, takže jsem se ubytovala a bylo to všechno vyřešeno,. Takže tam jsem se hodně bála toho možného konfliktu, jak by se to řešilo a potom možná na zkouškách asi, ale jinak ne. 00:10:37-9

P.V.: A co se týče třeba způsobu toho studia, tak vyhovoval ti ten způsob studia? 00:10:44-1

P: Já jsem měla přednášky a jeden seminář a potom jsem měla německý kurz a musím říct že ano, že mně to vyhovovalo 00:10:54-7

P.V.: A vyhovovalo ti to třeba víc než tady v Česku? 00:10:58-4

P: Ano, bylo tam víc prostoru pro diskuzi, třeba na těch seminářích, tam mně to přišlo, že je to hlavně o diskuzích, co se týkalo těch přednášek, tak to byla přednáška, ale když byl nějaký dotaz, tak s tím nebyl žádný problém a potom ten jazykový kurz, ten mě nadchl, protože u nás a to jsem teda. Když se bavím s někým jiným pozoruju, že docela všeobecně problém s výukou jazyků, že se moc nedává akcent na tu mluvenou formu, což samozřejmě tam bylo prvotní, tam bylo na tom se nějakým způsobem domluvit, takže odpovídala tomu i ta výuka. 00:11:48-3

P.V.: A než jsi úplně vyjela na Erasmus, vzpomeneš si, jaký jsi od toho měla očekávání? 00:11:57-7

P: Tak určitě jsem očekávala, že se zlepším v jazyce, že vůbec začnu v té němčině opravdu komunikovat, v té angličtině, v té angličtině mně to ale nedělalo, takový problém jako v té němčině a že poznám nové lidi, nové místa, třeba že budu moci víc cestovat. 00:12:25-1

P.V.: A nastal tedy nějaký problém během pobytu? Říkala jsi, že na začátku to ubytování a potom... ? 00:12:32-9

P: Jen to na začátku ubytování a vůbec tam jiný problém nebyl, co se týká studia ani co se týká ubytování. 00:12:41-1

P.V.: A co se týče třeba kamarádů tak udělala jsi si tam nějaké kamarády, seznámila ses tam hodně lidmi? 00:12:43-4

P: Ano, tak já jsem bydlela na pokoji s cizinkou, s Turkyňí, takže s tou, díky ní jsem potom znala i nějaké další, na tom kurzu, to jsme byli zahraniční studenti a na škole. Většinou se vždycky tvoří skupinky mezi těmi Erasmáky, protože jsou samozřejmě všichni na stejné lodi.

00:13:16-9

P.V.: Takže ses tam asi přímo neseznámila s nikým s místních studentů? 00:13:16-9

P: Z místních studentů, já jsem měla buddyho, takže jsem se seznámila s místními studenty i jejími kamarády, i kamarády jsem se setkala, ale už v dnešní době spolu moc v kontaktu nejsme, takže spíš s těmi zahraničními studenty, s těmi jsem v kontaktu. 00:13:37-5

P.V.: S těmi seš v kontaktu? A navštěvujete se třeba nebo tak? 00:13:40-3

P: To ne, protože oni mají, třeba konkrétně ta moje spolubydlící, se kterou jsem si rozuměla nejvíc, tak ta je v Turecku a tam je to problematičtější pro ni dostat se, ale vlastně píšeme si, dopisujeme si, jsme v kontaktu a třeba s tou Češkou konkrétně z toho Rakouska, tak s tou jsem taky stále v kontaktu, že s těmi lidmi se snažím udržovat ty kontakty. 00:14:07-2

P.V.: A řekla bys, že se naplnily ty tvoje očekáváníí? Které jsi tady před chvilkou vyjmenovala, který jsi vlastně měla? 00:14:14-4

P: Já si myslím, že se nejenom naplnily, ale že se o ještě jako by jak to říct, předčilo, přesně tak, protože jsem se určitě zlepšila v jazyce, v angličtině i v němčině, protože ve škole jsem mluvila německy, tam jsem se snažila mluvit německy, měla jsem německý jazykový kurz a s Erasmáky s ostatními jsem se bavila v angličtině, protože tam bylo hodně studentů, kteří byly z různých částí světa a měly program v angličtině, takže tu němčinu nepotřebovali. Oni sice měli německý kurz, ale to byl úplně začátečnický, takže se moc bavit nemohli. A co se týká poznávání nových lidí, tak to je přesně ono, lidé z celého světa i právě s těmi místními jsem měla možnost se sejít a i jsem trochu cestovali i když to Rakousko je poměrně finančně náročnější, tak i tak dalo se to. 00:15:11-4

P.V.: A co takhle zpětně považuješ za největší přínos Erasmu, že jsi vůbec vycestovala? 00:15:18-0

P: Já nevím, jestli bych jako dokázala něco vyloženě vypíchnout, tyhle všechny aspekty si myslím, že byly pro mě hodně důležité. 00:15:34-1

P.V.: Pomohlo ti to třeba i co se týče tvé studijní stránky, že by ses tam třeba dozvěděla nějaký informace nebo vlastně jak jsi říkala, tak vyhovoval ti ten způsob víc, tak že tě to třeba obohatilo, co se týče toho studijního života víc, než kdybys nevyjela? 00:15:47-8

P: Určitě, já jsem si dal předmět o tam místní historii, takže to, protože s tím jsem neměla zkušenosti, potom jazyky mně vyhovovaly, já jsem třeba ještě měla světové dějiny nebo obecné dějiny se to jmenovalo a to bylo opravdu o světových dějinách. U nás třeba na univerzitě máme obecné dějiny, ale tam jsme se věnovali České republice a Evropě a to bylo všechno a bylo to obsáhlé. Neříkám, že to bylo vyučováno špatně, to ne, ale bylo to jenom tohle to. Zatím co tam, když se řeklo obecné světové dějiny, tak opravdu jsem se bavili i o Asii o Latinské Americe o Africe, to hodnotím, že tohle mělo osobní přínos 00:16:39-8

P.V.: A co si myslíš, rozvinulo tě to i nějak osobně? 00:16:41-7

P: Určitě, protože už jsem nebyla tak nesmělá, třeba s tou němčinou, už jsem dokázala mluvit, věděla jsem, že mluvím s chybami, ale mluvila jsem, což bylo myslím si hlavní, takže mě to

pomohlo. 00:16:56-6

P.V.: A co se týče třeba tvého pohledu celkově na život na situace, myslíš si, že se to taky nějak změnilo trošičku s tím Erasmem, když jsi vlastně poznala ty nové lidi? 00:17:08-0

P: Určitě mně to hrozně pomohlo, protože jsem když jsem se vrátila, tak jsem už mohla porovnávat, protože když člověk je tady a vidí jenom pořád tady to okolo a teďka se třeba hodně probírají ty imigrační problémy, tak já když už jsem třeba byla v tom Rakousku, tak tam už jsou třeba někde jinde, tam těch imigrantů mají víc a vidím, jak to tam funguje, takže na to mám třeba zase jiný názor nebo už to problematiku dokážu uchopit jinak než. Nemám už úplně jednostranný názor, jednostranný pohled, že díky tomu, že jsem poznala i lidi z různých oblastí světa, tak vím jak to tam funguje, nemám ty informace třeba jenom z médií, ale mám informace přímo od lidí, co jsou tam. to si myslím, že je hodně obohacující.
00:18:02-3

P.V.: A ty jsi říkala, že jsi prodlužovala svoje studium, to bylo díky Erasmu? 00:18:06-7

P: Ne, ne, ne to nebylo kvůli Erasmu. 00:18:11-3

P.V.: To bylo, že jsi prodlužovala a v tom jsi vyjela na Erasmus. 00:18:13-1

P: Já jsem chtěla na Erasmus, to mně propadlo, ale kvůli jednomu předmětu jsem musela prodlužovat, ale chtěla jsem vyjet i před tím, takže před tím kdyby to šlo, tak bych vyjela na magisterském studiu a tam jsem vyjela na tom bakalářském. 00:18:24-2

P.V.: A co se týče toho magisterského studia, tak měla jsi v plánu pokračovat na magisterský studium už před tím, než jsi vyjela na Erasmus nebo...? 00:18:36-8

P: To ano, to jsem měla. Ono se to tak nějak všechno nějak zamotalo. Já jsem jela na Erasmus a potom jsem se zapojila do určitého projektu a vlastně neudělala jsem jednu státnici, že jsem státnicovala v srpnu, ale to mi nevyšlo, tak až v tom lednu. Já jsem byla přijata na to magisterské studium na to archivnictví, ale potom jsem vlastně měla půl roku čekat a já jsem zrovna jela navštívit své kamarády do Rakouska a objevila se tam nabídka práce, kterou jsem přijala a potom jsem na ten rok byla v Rakousku, potom jsem se tady vrátila na to magisterské studium historie. 00:19:23-0

P.V.: Takže si myslíš, že Erasmus ti dopomohl tady k tomuto, k této příležitosti spolupracovat na projektu? 00:19:33-2

P: Ani ne, tak na tom projektu, to bylo něco mimo školu ten projekt, ale díky tomu i, že jsem se rozhodla žít v zahraničí ten rok, že jsem to zkusila a že jsem se toho nebála. 00:19:43-2

P.V.: Že jsi viděla jak je to vlastně, jak to může vypadat, když jsi byla na tom Erasmu. A přemýšlela jsi třeba, než jsi vyjela na Erasmus, že by mohl mít Erasmus i nějaký dlouhodobější dopad, dlouhodobější přínos? Třeba co se týče potom nějakého hledání práce? 00:20:07-2

P: Určitě. I když jsem se třeba o tom bavila s tím spolužákem, co právě byl v tom Rakousku, tak on byl ve druhém ročníku na Erasmu, potom ve 3. ročníku byl na praktické stáži a už si potom začal hledat práci, tak říkal, že je to určitě výhoda. A už dneska mně přijde, že už to

hodně vyžadují, že některé firmy to berou jako samozřejmost, ten Erasmus a já s tím teda můžu jenom souhlasit. Myslím si že je to určitě jenom dobře, když člověk někam vyjede. 00:20:35-8

P.V.: Takže k tomu se vlastně teďka dostáváme, říkala jsi, že teďka už vlastně pracuješ. Tak jaký to vlastně bylo ten skok? Ty jsi vlastně říkala, že jsi už rok byla v tom Rakousku, že ses tam na něčem podílela, ale jaký to bylo vůbec najít si práci. Myslíš si, že ti ten Erasmus nějakým způsobem pomohl, že třeba když se na to ten zaměstnavatel podíval, tak...? 00:20:55-6

P: Já si myslím, že ano i když já už jsem tam v archivu pracovala, takže mě znali, věděli, jak pracuji, ale i pro mě to bylo, že jsem vlastně neměla problémy s tím, že jsem si napsala životopis a pak jsem ho někam rozeslala. Já už jsem pracovala i před tím i třeba, ale to byly spíš brigády, takže to je taky trošku něco jiného, ale neměla jsem problém s tím, že bych šla na pohovor, že jsem se toho nebála, což myslím, že před tím Erasmem by to bylo jinak. Samozřejmě je to takové kdyby, ale domnívám se, že asi ano. 00:21:31-4

P.V.: Že ti ten Erasmus dal nějak takovou, že si sama věříš? 00:21:44-1

P: Určitě vnitřní sebedůvěru a i co se týče třeba jednání s lidmi, protože tam byly třeba, když jsme bydlela na pokoji s Turkyní, tak ta třeba nemohla jíst vepřové, takže jsem si říkala, že ho nebudu kupovat, že to není úplně jako, že nepřišlo mně to úplně vhodné, takže mně to pomohlo i v tom abych věděla, jak se chovat v různých situacích, v různých kulturách a podobně. 00:22:10-0

P.V.: A zpětně bys hodnotila, že ten Erasmus byl dobrá zkušenost? 00:22:11-6

P: Určitě. Proto třeba i jsem se rozhodla i jet na pracovní stáž. 00:22:22-9

P.V.: Takže potom v magisterském studiu ses rozhodla jet na pracovní stáž? A to bylo taky pod záštitou Erasmu? 00:22:25-8

P: Ano. ale to byl už vlastně Erasmus+, před tím to byl Erasmus, teď to byl Erasmus+. 00:22:29-9

P.V.: A myslíš si, že tě ten Erasmus tak trošičku popostrčil? Že to byl takový startovací můstek od kterého ses odrazila a řekla si jo, tak vyjedu někam i na tu stáž? 00:22:40-7

P: Určitě. To bylo, ten Erasmus mě vlastně posunul k tomu, že jsem pracovala rok v tom Rakousku, protože jsem to tam znala a potom i k tomu, když jsem se začala zajímat o tu práci budoucí, tak jsem věděla, že to protože já bych se tomu chtěla věnovat tomu archivnictví, takže jsem si říkala, mít stáž někde v zahraničním archivu, to může být jenom plus a ještě člověk zjistí, jako to tam je, jak to tam funguje, takže. 00:23:16-5

P.V.: A na tu stáž si vlastně vyjela kam? 00:23:19-2

P: Zase do Rakouska. To bylo Sankt Pöllten, to je od Vídně. Tady je vlastně Vídeň. Tady je Sankt Pöllten. a to byl trošku problém, najít tu stáž, protože já jsem ji chtěla mít o prázdninách právě vzhledem k práci, kterou jsem si chtěla už hledat ten poslední rok zaměstnání, alespoň na poloviční úvazek, takže jsem ji chtěla o prázdninách. A to byl v

mnoha institucích problém a já jsem se sešla, já jsem byla na té schůzi, ten meeting, jak je vždycky pro studenty, kteří chtějí někam vyjet a právě jsem se bavila s magistrou Eliášovou. Ona vlastně začínala, když já jsem jela poprvé na Erasmus a vždycky když někam jedu, já ji mám hrozně ráda, ona je hrozně fajn, a tak jsem za ní právě byla, říkala jsem jí, že bych hrozně chtěla vyjet, ale že tak nějak nevím kam, tak jsme se o tom pobavily, ona mně dala různé zajímavé typy. Já jsem se potom bavila i s několika studenty od nás, co byly a začala jsem hledat. Mě hodně nadchla, když jsme se bavila s jedním doktorandem, Ljublana, tam je to není teda archiv, něco jak u nás Ústav totalitních režimů, tak něco podobného, ale tam už někoho měli, takže to nešlo. Tak jsem zkoušela, protože to Slovinsko mě docela zaujalo, protože když jsem byla v tom Rakousku, tak jsem znala i pár Slovinců a přišlo mi, že jim rozumím, protože nám je to docela blízká kultura a že bych to neměla tak daleko do Rakouska a potom, kdybych třeba jela na návštěvu, takže jsem to zkoušela i v jiných městech. A tam někde byl problém, že s tím neměli zkušenost, takže moc nevěděli, co by se mnou dělali, někde už měli plno, někde přes prázdniny říkaly, že je tam hodně dovolených, takže jsem to pak Zkoušela v Rakousku, v Německu, v Polsku i na Slovensku a většinou byly stejné reakce, že většinou byly ty dovolené. To bylo někdy začátkem června jsem byla za magistrou Eliášovou, tak jsem říkala že nevím, že se mně to nějak moc nedaří, ona říkala ať zkusím koordinátory na jednotlivých katedrách, takže jsem oslovila na katedře archivnictví teď už teda vedoucí pí doktorku Bolom-Kotari a ona začala pracovat nebo spolupracovat, já si na to nemůžu vzpomenout, ale jako by s Ikarem, to je právě spolek, organizace, která se právě zabývá tím archivnictvím v různých státech a její prezident, ředitel, nevím, jak se ta funkce jmenuje byl ředitel právě Diecézního archivu v Sankt Pölltenu, takže mně na něho dala kontakt, já jsem mu napsala a tím pádem on mně napsal, že mohu přijet a tak jsem na tu stáž jela tam. [00:26:28-4](#)

P.V.: A takže celé to hledání stáže probíhalo v tvé režii, že už to nebylo tak jednoduchý, že jsi řekla tam pojedu a všechno to za tebe vyřídili? [00:26:40-6](#)

P: No, ono ani ten Erasmus moc tak neprobíhal. Nebo u nás to tak nebylo, nebo, že jo ten Erasmus probíhá, ty si pošleš ten životopis a když tě vyberou, tak oni napíšu ten dopis na tu univerzitu, ale potom zase třeba to ubytování si hledáš sama a volíš si sama předměty a tak, a tak to je třeba to ulehčení, že nemusíš, tam řešit ty věci s tou školou, ale ti stáž tu ano, tu si zařizuješ od začátku do konce. To si musíš napsat do té instituce, oni ti potom pošlou zvací dopis, ty ho vlastně musíš zaslat? [00:27:20-1](#)

P.V.: A myslíš, že ti ten Erasmus v tomhle tom trošičku pomohl, že už jsi tolik neváhala, a že jsi věděla že to zvládneš, že jsi to potom dokázala i sama najít...? [00:27:34-7](#)

P: Určitě. [00:27:40-6](#)

P.V.: A Zpětně, jak bys zhodnotila Erasmus, jsi ráda, že jsi vyjela? [00:27:42-6](#)

P: Určitě. 100% jsem ráda, že jsem vyjela a právě proto i jsem byla na stáži a říkala jsem, že i kdyby to šlo jet po studiích, že bych klidně někam vyrazila i v rámci tohoto, protože se mně to i moc líbí ten systém, ta myšlenka toho, že ty vlastně studuješ někde jinde, takže poznáváš vlastně to prostředí tam, takže potom to vlastně tobě ne jenom navenek, ale i vnitřně. [00:28:12-3](#)

P.V.: A kdyby takhle přišel nějaký kamarád nebo známý, tak doporučila bys mu Erasmus? [00:28:17-0](#)

P: Určitě. 00:28:19-2

P.V.: A jak by ses ho snažila třeba namotivovat kdyby si jako nebyl jistý? 00:28:24-7

P: Tak mě všichni v okolí znají, že já ten Erasmus hodně propaguju. Nedávno jsem se o tom se spolužákem bavila, on vlastně už ukončil, ale studuje doktorandské studium, tak právě o tom váhá, tak určitě jsem říkala, že je to dobrá zkušenost z jazykového hlediska, když se člověk aspoň trochu domluví, tak tam se může jenom zlepšit a potom to vlastně hodně pomůže se osamostatnit, což si myslím, že dneska jako hodně lidem chybí, jsou zvyklí na ten servis, kdy jedou na víkend domů, nechají si vyprat, navařit a pak zase jedou na tu školu a tam vlastně člověk je a musí se starat sám o sebe, musí si sám vařit, prát, uklízet. 00:29:14-4

P.V.: Ty jsi vlastně říkala, že ten Erasmus propaguješ, tak víš i třeba i nějaký překážky, že by některý lidi třeba chtěli vyjet, ale že si třeba nevěří? Nebo víš jaký jsou třeba takový ty klasický překážky, který jako, proč ty lidi nevyjížděj, třeba u svých kamarádů? 00:29:27-7

P: Hodně mně říkali, třeba na tom bakaláři, z důvodu toho jazyku, že se bojí, že by se nedorozuměli. Potom tam hrají důvody, že má někdo třeba přítele, přítelkyni, tak to. Ale třeba mám další přátele, kteří byly na Erasmu a měli polovičku doma a nebyl to problém, takže jde to taky 00:29:58-5

P.V.: Určitě, určitě. A teďka jak jsi vlastně říkala tak už budeš končit magisterské studium a máš v plánu pokračovat ještě dál na doktorandské studium? 00:30:05-6

P: Já když jsme přijela z té stáže, tak já jsem z ní byla naprosto nadšená, mě to hrozně nadchlo hrozně mně to pomohlo, takže jsem o tom začala uvažovat, ale potom jsme začala pracovat a teďka mám už trochu jiné myšlenky, takže jsem si řekla, že nejdřív dokončím magistra a potom se uvidí. 00:30:29-5

P.V.: Potom se uvidí, ale ty dojmy z té stáže, tě vlastně trošičku nahlodaly, na to že... 00:30:37-3

P: Jakože ten kolektiv, tam byl výborný a já jsme se pořád dozvíдалa něco nového a vlastně ten ředitel toho archivu mně tam pomáhal vlastně s jedním tím úkolem. Mně to vlastně jako by se hrozně líbil ten jejich přístup, že to nebylo možné a že se člověk mohl ptát a já jsme tam vždycky ještě měla o víkendu volno, takže jsem i cestovala, už jsem to tam znala a věděla jsem kam a tak, takže ta kombinace všeho. 00:31:09-5

P.V.: Ještě to bylo takhle o prázdninách takže bylo určitě hezký počasí a mohla jsi cestovat. Tak jo, já ti moc děkuji za rozhovor. 00:31:18-3

Respondent č. 4: Tamara

P.V.: Tak jo tak ahoj, jsme se tady sešli na rozhovor. rozhovor bude anonymní a budu ho nahrávat souhlasíš s tím? 00:00:10-0

T: Jasně. 00:00:10-5

P.V.: Tak jo tak pro začátek bych tě poprosila jestli by ses mě mohla představit, tvoje koníčky a trošičku biografii kde si byla na střední a tak pro odlehčení. 00:00:21-6

T: Tak čím začít (smích), studuju tady archivnictví a historii ve třetím ročníku katedra archivnictví a pomocných věd historických. Narodila jsem se na Šumavěřední odborná škola ekonomická ve Vimperku teď už se to jmenuje jinak teď už tam zůstal jenom gympl a potom jsem šla vlastně sem studovat. Jinak co mě baví asi tak malování strašně ráda maluju a kreslím. Hrála jsem na zobcovou flétnu na příčnou flétnu a trošku na klavír ale to jenom trošku mám krátký prsty. (smích) 00:01:23-0

P.V.: Takže studuješ historii a archivnictví a můžu se zeptat proč jsi šla na vysokou školu? 00:01:31-9

T: Já jsem to vždycky chtěla studovat historii a vlastně jak se dobrala ta společnost sem jak to všechno bylo, navíc nás už jako malý děcka tak tahali po těch různých hradech zámcích a pohádky a tydlety takže to ve mě nějak zůstalo. Takže i každý léto tak provázím na hradě. Nejdřív jsem provázela i jednu sezónu na zámku v Nebílovech u Plzně a teď už mám za sebou třetí sezónu na zřícenině Rabí. Největší zřícenina v Čechách. 00:02:08-9

P.V.: Takže si šla protože to byl... 00:02:11-0

T: Byl to můj sen a navíc tenhle obor tahleta kombinace tak splňuje vlastně že se tady naučíme úplně všechno co se v tomhle oboru dá vůbec. Jak pracovat s těma pramenama tak literaturou celkovou historií i nějakou takovou největší praxi kdežto u ostatních škol je to prostě rozházení do několika oborů, který nejdou kombinovat. Takže sice tohleto je nejtěžší v tomhle. 00:02:39-7

P.V.: Ale je to nejlepší kombinace? 00:02:41-3

T: Ale zase je to nejlepší kombinace. Vlastně úplně všechno v jednom. 00:02:45-2

P.V.: A když se tě zeptám pro budoucí práci máš nějakou představu? Co by si chtěla dělat. 00:02:50-3

T: Nebejt bezdomovec někde tady po Hradci pod mostem. Ale ne tak tohle to je obor jak říká kamarádka kde se čeká na to až někdo umře, protože prostě ty místa nejsou ale klidně bych zůstala na hradě. Vůbec by mi to jako nevadilo nebo někde v muzeu v archivu v íčku není problém vůbec. 00:03:13-1

P.V.: Jo takže to je tím směrem. No jak si říkala tak už se o to zajímáš už provázíš takže už máš nějakou praxi takže to je super. No a teďka bychom trošičku přešli k tomu erasmu. A já se tě zeptám na první otázku když si vlastně vůbec přišla nebo když si přicházela na vysokou školu, dokázala sis představit nebo šla si sem s tou myšlenkou že pojedíš na erasmus? 00:03:34-9

T: Říkala jsem si když tahleta škola na mě působila hrozně sympaticky. Prostě taková mladá rozvíjející se a spousta možností. A říkala že když už jsem jedu těch 300 kilometrů když už se vydám tak že chci toho zažít co nejvíc takže já jsem si to uměla představit že někam pojedu a navíc jsem vždycky chtěla cestovat, protože jsem moc necestovala s našima. Maximálně párkrát do Německa nebo na Slovensko. 00:04:02-6

P.V.: Já taky no. 00:04:03-8

T: Tak právě jsem to jako chtěla zažít. Takže jsem si potom, potom se to nějak doma nevyvinulo úplně ideálně takže jsem chtěla i napůl zdrhnout co nejdál, nakonec jsem si teda vybrala Slovensko protože anglicky moc neumím nebo jako spíš jenom tak na komunikační úrovni než na nějaký odborný protože já jsem měla jako hlavní jazyk němčinu a Německo nebylo v nabídce bylo tam Rakouský Klagenfurt, tam byl ale to se mi moc nelíbila ta škola a je to až za Alpama tak jsem si říkala že nejdřív zkusím Slovensko zjistím jaký to je být tím erasmákem a až potom že třeba se někam vypravím do nějakých těch německých zemí.
00:04:52-8

P.V.: Takže vlastně sis s tou myšlenkou přicházela sem. Ale jak to potom probíhalo? Kde vlastně se o tom erasmu dozvěděla našla sis ty informace sama zajímala ses o to sama nebo přišli pracovníci referátu do třídy třeba? 00:05:07-0

T: Tak věděla jsem něco málo od sestřenek který už byly na střední vlastně tak jedna studovala ve Španělsku už byla rok druhá byla několik měsíců na střední v Irsku. Takže jsem věděla o týchle možnosti navíc je to dost preferovaný na týchle škole takže všude letáky na internetu na webovkách nehledě na paní Eliášovou a i učitelé nám to říkali třeba paní doktorka..... 00:05:40-0

P.V.: Jo dobrý my jsem skončili u té paní Eliášové a 00:05:43-1

T: A u paní (nerozumím) nám vlastně říkali o té možnosti jak by to bylo super vlastně tak. Potom jsem byla i to bylo v prváku někdy na konci nějaký ten erasmus day nebo něco takového co tady bylo ty přednášky tak to se mi dost líbilo no tak jsem si říkala když se to tak nějak vyvrátilo že proč ne teda. 00:06:06-6

P.V.: A takže si myslíš že ta propagace tady... 00:06:09-8

T: Je obrovská. 00:06:11-0

P.V.: Je obrovská takže si jako myslíš že to je jako kvalitní? 00:06:13-8

T: Jo někdy až bych řekla jestli můžu mluvit i za svoje spolužáky občas tako jako si myslí že je to občas až trochu nátlakový protože tady je až jako to je skoro braný jako povinnost někam jet ale když prostě se jim nechce nebo nemůžou z rodinných důvodů a z různých tak prostě 00:06:34-3

P.V.: tak se jim to nechce rozebírat ale že potom 00:06:37-1

T: To slyší odevšad. 00:06:38-6

P.V.: Že je potom ten nátlak tomu rozumím no. Takže jako ta míra dozvíš se o tom co potřebuješ kdo chce tak se o tom dozví možná by to někdy mohlo bejt míň 00:06:49-7

T: Asi tak. 00:06:51-0

P.V.: Dobrý takže ty si vlastně v tom prváku byla na tom erasmus day 00:06:55-2

T: Ve druháku 00:06:55-4

P.V.: Nebo ve druháku... 00:06:57-1

T: No na konci v prváku na erasmus day a ve druháku na erasmu 00:06:59-9

P.V.: Takže potom erasmus day si zkontaktovala paní Eliášovou... 00:07:05-6

T: Byla jsem u paní Eliášové v kanclu se na všechno zeptat i jak by to bylo se stipendiem. Protože naši by si to nemohli dovolit zvlášť v téhle situaci takže nakonec to klaplo navíc se tam nikdo na Slovensko nehlásil a protože jsme s Bratislavou měli úplně první rok smlouvu takže jsem jela jako první a vyzkoušet to no. 00:07:31-0

P.V.: No. 00:07:34-0

T: Jsem vůbec nevěděla co mě čeká totálně nikdo nevěděl. 00:07:37-8

P.V.: A tak jako proč si se teda rozhodla chtěla si vyjet, poznat něco nového, cestovat.... 00:07:45-5

T: Chtěla jsem i dokázat co ve mě je a co všechno zvládnou a hlavně se naučit něco nového protože vlastně když si to vezmu z našeho oboru tak my jsme přikládány spíš k té západní Evropě takže víme co se dělo ve Francii v Itálii máme i jako více méně s nima i tyhle styky nehledě na ty německé země žejo Německo Rakousko to jsme byli součástí po staletí kdežto Slovensko bylo součástí Uher a to bylo spíš na východ a úplně jinak se tam předtím jednalo, tak jsem si říkala že by to mohlo být docela zajímavý. 00:08:22-2

P.V.: Takže vlastně bylo to jak z té části že cestování poznání sama sebe a zároveň teda i to studium. 00:08:29-6

T: Taky profesně dá se říct. 00:08:30-9

P.V.: To profesně. No a teda očekávání jaký si od toho měla očekávání? Cos očekávala že ti to třeba přinese nebo co očekávala že tam zažiješ? 00:08:41-5

T: Že se naučím trošku víc anglicky jsem se tam chtěla i přihlásit na hodiny angličtiny jako normálně do školy na předměty což nakonec nevyšlo. Chtěla jsem si tam splnit i středověkou němčinu nebo historickou němčinu protože tady na univerzitě to byl docela strašák když nám vyměnili pana učitele, ale chtěla jsem vlastně hlavně něco poznat. Přiznávám hodně jsem utíkala. 00:09:12-4

P.V.: Takže i osobní důvody tam hráli velkou roli.... Poznat něco nového a tak. A připravovala si se nějak, já nevím jestli ses trošičku jako jazykově připravovala? 00:09:27-2

T: Na Slovensko opravdu ne. 00:09:29-4

P.V.: Jenom jak si říkala s tou angličtinou jestli jsi si jí neopakovala nebo tak.... 00:09:33-7

T: Ne tak tu angličtinu se snažím udržovat alespoň trošku něco málo co jsme se učili na

střední tak se snažím udržovat tak filmy seriály taková klasika na hradě se vždycky někdo objeví kdo mluví jenom trošku anglicky takže většinou se to nějak dá. 00:09:49-9

T: A potom třeba nějak nebo vůbec? 00:09:55-3

T: Měli jsme vlastně když jsem vyplňovala všechny ty papíry tak jsme museli tam vyplňovat i jaké by jsem chtěli předměty 00:10:06-0

P.V.: Jako co plus minus tam je... 00:10:07-1

T: A strašně se mi tam i líbily protože tam i katedra dějin umění a já jsem uvažovala kdysi že půjdu studovat jako výtvarný umění. 00:10:16-3

P.V.: Protože tě baví malovat... 00:10:18-2

T: Právě a jako měla jsem hodně dlouho dilema na co jít jestli na dějiny umění a nebo jestli přímo na historii takže jsem si říkala že alespoň vyzkouším jestli by to opravdu bylo tenkrát pro mě jestli jsem se rozhodla správně. Tak jsem se tam přihlásila na některé předměty a navíc se tam vyučovalo i dějiny jako antické, antické umění i vlastně život v antice což bylo strašně zajímavý protože tady je jenom starověk jako béčkový předmět a ten ještě se jenom občas otevírá, ale stejně z toho musíme dělat státnice. 00:10:54-8

P.V.: Aha 00:10:56-0

T: Což je trošku. jo je to trochu pecka. Takže jsem si říkala že alespoň tam bych se to naučili a získala trošku nějaký ten přehled. 00:11:06-6

P.V.: Tak to je super že se to takhle nějak zkombinovalo. A znala si někoho kdo už na erasmus vyjel nebo ty jsi vlastně jako byla na tom erasmus day tak tam asi možná byli nějaký absolventi který říkali jaké to bylo...? 00:11:21-3

T: Byli tam nějaký absolventi ale nikdo ze Slovenska. 00:11:22-4

P.V.: Takže jsi vůbec nevěděla. 00:11:23-9

T: Vůbec to bylo první rok co jsme měli smlouvu úplně. 00:11:27-5

P.V.: Aha a nějaká kamarádka třeba, že by třeba vyjela na erasmus a že by ti řekla svoje dojmy a tak? 00:11:33-5

T: Na erasmu právě byly ty sestřenky ale ty byly ve Španělsku ve Francii takže úplně jinej svět. 00:11:39-2

P.V.: Takže ti sice mohli nějako říct plus minus jak to třeba někde chodí.... 00:11:42-5

T: Plus minus vyříd' si papírování včas. 00:11:44-4

P.V.: Třeba jak to je s termínama ale jinak nic... 00:11:49-6

T: Ale jinak vůbec nic. 00:11:50-9

P.V.: Takže si šla úplně do toho po hlavě . A bála si se něčeho jako co ti to přinese nebo jako měla si z něčeho strach? 00:11:59-0

T: Vždycky má člověk strach když jde do neznámého navíc když je to takhle daleko tak naštěstí jsem měla takovou malou rezervu že kdyby něco tak jenom sto kilometrů odsud už bydlí babička z Beskyd takže kdyby náhodou byl nějaký velký průser tak že můžu sednou na první vlak ale prostě vždycky se člověk říkala jsem si že když je to Slovensko že když alespoň slovensky se člověk vždycky domluví žejo tak alespoň snad to nebude tak hrozný. 00:12:32-1

P.V.: Ale jela si sama? Ne třeba s kamarádkou... 00:12:40-5

T: No spíš nikdo jinej nechtěl. 00:12:41-8

P.V.: Nikdo jinej od vás nechtěl, no ono od vás moc nevyjíždí lidí. 00:12:46-9

T: Protože my už máme tak dost náročnou školu jak je to dvoj obor tak jsme v ní od rána do večera a třeba teď na zimní semestr jsme měli 14 předmětů a 12 seminárek z toho takže je to dost dělala dvě školy najednou jak v Bratislavě tak tady mi to naštěstí katedra umožnila protože v tomhle tom jsou tady opravdu vstřícní ty učitelé jsem jim prostě napsala že jsem v Bratislavě jestli bych si, že poznámky mi budou dodávat spolužáci kamarádi takže by nebyl žádný problém a že si přijedu napsat nějaký zkoušky no a jenom vlastně za docházku za semináře a na všech těch hodinách jak jsem nebyla tak jsem jim napsala třeba nějakou krátkou seminárku nebo něco a nebyl vůbec žádný problém takže díky bohům za naší katedru v tomhle tom ale tam byl trošku problém že mají stejný harmonogram jako my tady takže stejně se začíná stejně se končí takže zkouškový na dvou školách když přejíždíš pět hodin když ti jede vlak a ještě jsem do té doby dostala angínu, která byla opravdu moc hnusná tak to nebylo vůbec hezký no. 00:14:15-0

P.V.: Takže to nebylo tak že by sis vyjela na erasmus a tady si studium nějakým způsobem nevnímala, a že si to třeba doděláš až přijedeš ale bylo to vyloženě že si dělala dvě školy na jednu. Takže proto asi není moc účastníků, který by chtěli jet na erasmus. 00:14:31-7

T: Moc asi ne protože se jim nechce prodlužovat což docela chápu a navíc bych řekla že když už by někdo jel tak na pracovní stáž takže třeba naše kamarádka Eliška z naší katedry a ročníku takže ta jela na stáž do Švédska teď a ona že tam přejížděla z Norska ona miluje Skandinávii a umí trochu právě i Norsky a Švedsky takže úplně pecka a strašně se jí tam líbilo. Takže si to vlastně dodělává že tady ztratila jenom nějaký tři měsíce což zase škola umožnila katedra jí v pohodě dohnat takže není problém. 00:15:09-4

P.V.: A jak si říkala o tom prodlužování tak vlastně je to tak jako stává se to hodně když někdo vyjede na erasmus že potom člověk musí prodlužovat? 00:15:18-3

T: No u nás moc lidí na erasmus nejede ale co jsem slyšela tak většina lidí i co právě erasmáci co tam byli tak prodlužovali. 00:15:26-8

P.V.: Takže to je v uvozovkách takovej strašák když by si někdo jako řek že by jel ale potom si říká ahá musím prodlužovat... 00:15:37-6

T: Musel bych prodlužovat a co potom když nedám nějaký předměty ve škole nebo se něco

stane a už prostě nebudu mít takovou tu rezervu ten plus jeden rok. 00:15:51-7

P.V.: No a teda jak si říkala ta katedra a ty učitelé vychází v tomhle tom maximálně vstříc?
00:15:55-5

T: Naprosto perfektně. 00:15:56-6

P.V.: Není tak, že to máte těžký už takhle žejo a kdyby teda když si řekla chci vyjet že by
řekli hele ale tohle to a tohle to bys musela to nene. 00:16:06-0

T: Naše katedra byla vážně úžasná a třeba paní Kotery a ještě pan doktor Zouhar tak tam měli
i přednášky dvě konec září začátek října to bylo tak nějak a přímo na tý katedry přímo v
Bratislavě tak jsme se tam i potkali bylo to úplně a jak se máš? A jak to prostě jak to tady jde
a všechno úplně úžasný. Jakože se i zajímali a fakt zajímali a byl to takový osobní přístup.
00:16:40-8

P.V.: No a teď se přesunem trošku už na ten erasmus takže ještě předtím teda vybrala sis
Slovensko tak bylo to takový jak jsme se už jak si říkala že moc nebylo co jinýho. Takže to
byla taková země do který si chtěla vyjet nejvíce. No a jak to teda probíhalo když si tam
přijela potom jaký to bylo ty první dny když tam přijela. Byla jsi na kolejích? 00:17:01-6

T: Byla sem na kolejích a to bylo něco šíleného. 00:17:05-4

P.V.: jo... 00:17:06-6

T: No vlastně první týden tak to bylo ještě než začala škola to byl takový ten welcome week.
Přijela sem měla sem jenom s jedním loďákem jenom přijela sem autobusem s jedním kufrem
na půl roku teď jsem mě tam vyzvedla jsme se nějak zkontaktovali přes facebook ještě s
jednou českou co tam jela taky Žanetou z jihočeský univerzity nakonec se nás tam sešlo 6
češek každá úplně odjinud. 00:17:43-2

P.V.: A sešli jste se. 00:17:45-0

T: Ale nějak jsem se tam sešli a dokonce jsme byly i vlastně ve třech pokojích prakticky vedle
sebe takže to bylo supr, že alespoň s někým sis mohl pokecat česky. A tak mě tam vyzvedla
protože ona tam byla o týden dřív takže už se tam malinko vyznala v tom městě navíc už
předtím byla na erasmu takže už věděla více méně co i a jak. A tak mě vyzvedla na nádraží a
jeli no vlastně jsme museli doject až přes celou Bratislavu a třikrát přestupovat mhděčkama a
bydleli jsem jmenuje se to slávičije údolije což jsme nikdo nepochopil protože to opravdu
není to je krpál jak sviňa hned vedle z jedny strany je hřbitov a z druhý strany je Zoo.
00:18:35-2

P.V.: Aha zajímavá kombinace, trochu paradoxně ještě na kopci. 00:18:42-2

T: No je to konečná zastávka a teď je tam vlastně postavené vysokoškolské město jmenuje se
to Dudovita štura se to jmenuje bylo to postavený ještě za komunistů mělo to bejt největší
vlastně koleje v celým československu což asi bylo protože tam byly ubytovací kapacity pro
asi 10 000 studentů takže prostě obrovské areál, ale od těch dob komunistů to asi nikdo
neopravoval a nehráblo se vůbec na to. Takže my jsem přišli, nejdřív probíhalo samozřejmě
nějaký to ubytování a tohle což tam byly taky strašně vstřícná paní v kanceláři navíc byla

strašně ráda protože pořád jsme byly zaregistrovaný jako erasmáci že alespoň s někým může mluvit slovensky takže to bylo strašně super vyfasovali jsem potom ve škole ISICa jsme museli mít bratislavskýho. 00:19:44-1

P.V.: Takže sis musela dělat novýho ISICa.... 00:19:46-2

T: Jsme říkali jako jakto isic má bejt mezinárodní. Ne, takže já mám bratislavskýho isika ještě dodneška tak a ten nám fungoval i ke vstupu do kolejí protože ty byly vlastně to je obrovský areál kde je i několik hospod, je tam bankomat všechno možný ale celý je to obehnaný vlastně pletivem kde máš nahoře jsou ostnatý dráty máš tam několik vstupů takové ty turnikety jako máš v Zoo takové ty protáčekcí. 00:20:24-0

P.V.: Aha a to je vyloženě do toho ubytování? A hned vedle toho ubytování je i univerzita nebo ta je? 00:20:29-8

T: Univerzita je přes celý město. 00:20:31-1

P.V.: Přes celý město, takže teda ten areál je jenom vyloženě na ubytování a na nějaký hospůdky a tak... 00:20:38-2

P.V.: A to ještě ta univerzita tak je podle kde to má budovy po celým městě. 00:20:43-6

T: Takže to není jeden areál... 00:20:46-2

T: Není to žádný kampus nic takovýho. 00:20:47-9

P.V.: Jo jedno místo ubytování, jedno místo univerzita a na jednom místě ale. 00:20:51-1

T: No to je po celý Bratislavě. A teď jsme tam vlastně přijeli tak teda jsme byli dost v šoku protože to se opravdu rozpadá to máš takový betonový komplex. Fakt nejmíň 50 let na to nikdo nehrábnul tam se neopravovala ani klika od dveří. Všechno se ti to rozpadalo pod nohama a vlastně to máš několik, jako máš třeba v létě nějaký bungalovy tak kdyby sis to dala nad sebe takže máš okolo takový průchoďáky jakoby balkóny kde máš keramický hnědý dlaždičky, který se ti drojí pod nohama a když je třeba někdo nad tebou tak to vždycky na tebe spadne takže 00:21:37-2

P.V.: Jako nahoře v patře? O patro výš? 00:21:42-4

T: No když je někdo nad tebou tak to hezky na tebe spadnou takže úplně super, jsem říkala to nemyslíte vážně tohle ne kam něčím takovým to by nemohli mít ani smlouvu prostě to by nám nemohli udělat to bude nějaký určitě vtip. No a teď jsme tam táhli ten loďák všude takový to komunistický lino, nic ten komunistickéj váleček takhle na těch zdech ty zdi strašně posprejovaný všechno smrad špína neuvěřitelná úplně nánosy plísně teď my tam potkávali další erasmáky my jsme byli na vlastně udělaný jediný blok na atriových domkách byl to blok C a ten byl celý jenom pro erasmáky dole byla menza ta našťestí byla jediná opravená takže dobrý. 00:22:35-3

P.V.: A to bylo jediný teda pro erasmáky. 00:22:37-5

T: Ano bylo to všechno pro erasmáky celý vlastně tam byly 4 patra já jsem tam byla ve 3tim

tak naštěstí jsme tam potkali nějakýho Francouz to byl a Němec takže nám pomohl s kuframa že tam žádný výtah nic takový neexistuje žejo no tak ten loďák, kterej byl těžší než já tak nám to pomáhali táhnout takže to bylo vážně zajímavý protože já jsem si vezla některý skripta i tady odsud abych se mohla učit tady na zkoušky. 00:23:07-7

P.V.: Takže to nebylo jenom oblečení ale ještě o to víc knížky. 00:23:10-2

T: Né oblečení toho tam bylo minimum no a vlastně tak jsme to tam dotáhly bylo to vždycky pokoje byly po třech jsem byla na 73 myslím pokoj a to byl pokoj když si vezmu jak jsou ty 3 židle tak kdybych to protáhla tak za náma 00:23:37-8

P.V.: Jako hodně úzký. 00:23:38-6

T: Tak tohle byl celý náš pokoj pro 3 lidi s umyvadlem se šatnou s lednicí a tím to haslo. 00:23:45-6

P.V.: Vy jste neměli ani na pokoji WC a sprchu ? 00:23:53-2

T: Ne to bylo všechno pro patro, kuchyň byla pro patro sprchy byly pro patro záchody pro patro. 00:24:00-0

P.V.: Takže tam byly jenom postele umyvadlo jak si říkala šatna.... 00:24:03-6

T: Ne nic víc no šatna to byly 3 skříně no. 00:24:07-6

P.V.: No a jaký to bylo porovnání třeba s kolejem tady v HK? Bydlíš tady na kolejích nebo na bytě. 00:24:15-4

T: Jo jsem tady na palachárnách ty jsou tak úžasný. 00:24:18-5

P.V.: Takže máš ještě to porovnání. 00:24:21-2

T: Já když jsem jela sem z Bratislavy když mě stěhoval na koleje tak já jsem stoupila do toho novýho bytu vlastně jsem na Ačku který ještě má nejhezčí i nábytek teď jako je i zrekonstruovaný a já jsem normálně se rozbrečela. Úplně jakej to byl prostě šok no když jsem odjížděla ten poslední den z Bratislavy tak jsem to natočila i na mobil protože jsem si vzpomněla jak je v černých baronech jak říká pán doktor tohleto mi vyfoť to mi nikdo nebude za pár let věřit. 00:24:49-7

P.V.: Jo takže sis to zdokumentovala.... 00:24:53-9

T: Mám to natočený všechno to mám natočený. 00:24:53-9

P.V.: Takže to byl takovej první šok? 00:24:56-6

T: To byl šílený šok, jo tak dobrý a ještě vlastně na jedný straně to byla dlouhá úzká nudle ten pokoj tak na jedný straně byly ty vchodové dveře vlastně do patra a z druhé strany tak to bylo prosklené a na balkón. Takový železný, no to bylo vlastně železná konstrukce s nějakýma nevím okna a všechno prosklený a strašně tudy táhlo teda. Ale tak jako bylo ještě léto tak dobrý. Tam bylo opravdu teplo ještě na začátku listopadu tak bylo kolem 20

stupňů. 00:25:31-6

P.V.: A ty jsi teda jela na zimní semestr? 00:25:34-5

T: Na podzim, no a vlastně potom přišel největší šok asi v těch no v kuchyni jsem prakticky nevařili radši ale největší šok přišel na sprchách a záchodech společných když jsem opravdu ráda že nosím brejle, takže jsem si je do sprchy opravdu nebrala no a tak naštěstí od té holky co tam byla už od té Žanety tak jsem věděla a přibalili jsme si všechny boty do sprchy protože to bylo takový.....(přerušeni) 00:26:15-2

P.V.: Takže tam ani nikdo neuklízela? 00:26:17-5

T: Jednou nebo dvakrát jsme tam viděli uklízečku. 00:26:21-1

P.V.: Za 4 měsíce třikrát? 00:26:22-6

T: Ano a do toho bylo třičtvrtě erasmáků španělů a..... 00:26:31-0

P.V.: Takže jenom párty párty... 00:26:32-2

T: Párty párty párty přesně tak Španělé a Italové, kdo neuměl španělsky tak byl absolutně vyloučenější ještě. 00:26:41-6

P.V.: No oni se hodně skupinkují spolu... 00:26:43-3

T: oni se to bylo prostě obrovská grupa španělů a oni opravdu já jsem vlastně chodila do školy se slováky ale oni jakožto erasmáci tak většina jich byla s fakulty managementu a fakulty informatiky a oni tam měli opravdu erasmácký předměty a většina se jich zapsala na odpoledne a i na to třeba jim hodina začínala ve 3 odpoledne tak přišli pozdě prakticky všichni protože zaspali žejo se probouzej okolo 11, 12 večer párty byla tak do 3 do 4 do rána já jsem v 7 vstávala protože jsem chodila ráno žejo, takže jsem zjistila že můžu bejt i půl roku bez vyspání pořádného a že dokážu usnout kdykoliv už potom. 00:27:26-2

P.V.: Teď, no a když se přesuneme ke škole... Jak ti vyhovovala ta škola naplnilo, to tvoje očekávání jak si vlastně si říkala..... 00:27:36-8

T: Tam byl strašlivej bordel na škole jako jediná osoba, která tam fungovala byla vlastně koordinátorka fakultní jako erasmácká ta byla naprosto zlatá mladá holčina která ještě to brala tak nějak vážně, která se opravdu tak nějak snažila Mária se jmenovala Mária Garajská a ta byla vážně skvělá každopádně jsme měli něco jako imatrikulaci což bylo opravdu zajímavý jsme šli jako tam byla obrovská aula a teď vlastně jsme tam přišli nějak slušně oblečený co nejvíc co jsme tam měli přece jenom imatrikulace slavnostní a bylo přes 20 stupňů nějakých snad i 30 ve stínu no a teď tam jsme tam byli my a teď tam přišli španělé, kteří měli péřovky jako kdyby byli eskymáci, který ani nesundali ani když si šli tou uličkou jakoby pro ten diplom to potvrzení a ještě pro ty další věci aha trošku jiná kultura. My jsme se tam potili a oni takhle zabalený v několika svetrech péřovka opravdu taková že jsem jí viděla někde v Kanadě to bylo neuvěřitelný. No a každopádně jsme dostali tam toho Bratislavskýho ISICA dostali jsme tam nějaký sešit propisku takové ty klasiky a přístup do isu což je něco jako jejich stag a tam jsme si měli navolit předměty tak jsem jela podle toho svého seznamu co jsem už vlastně vyplňovala tady než jsem jela a teď jsem zjistila že třičtvrtě jich kromě toho že

jeto šíleně nepřehledné protože tam vlastně nic na sebe nenavazuje jako ve stagu a že vyskakovací okna vyskakovací okna takže aby sis zapsala jeden předmět tak jich musíš mít třeba 10 takže úplně šílený a nevyznal se v tom absolutně už nikdo no tak jsem potom zjistila tak jsem si je hezky zapsala v pohodě nebylo tam žádný omezení fakt jsem se s tím štvála asi 3 dny fakt jsem to celý prolezla jestli jsem na něco nezapomněla říkám tak dobrý. Potom jsem mi bylo oznámeno tak nějak že vlastně většina těch předmětů vůbec otevřený nejsou a že se už třeba 4 roky na ty škole neučí. Aha tak to je opravdu super, protože jsem musela přivést tady 15 povinejch kreditů žejo tak jsem říkala no tak něco jinýho, tak jsem si tam něco navolila zase a teď vlastně jsem šla na ty první hodiny že už jako měla bejt ta škola takže jsem došla na správnou budovu ujistila jsem se že je to správná budova do správnýho patra správný číslo dveří ve správněj čas nikdo nepřišel. Říkám co se děje, moji spolužáci ani prostě nějaký učitel nikdo tam vůbec nikdo nebyl tak potom jsem tam čapla nějakýho doktoranta nějaký mladej kluk co tam měl učit no oni mají praxi v rámci školy a nikdo ti to neřekl že se učí až za dva tejdny aha to je fakt zajímavý to bylo právě na katedře archivnictva tak jsem chodila alespoň na ty předměty dějin a umění to jsem chodila průřezově co jsem chtěla takže ze třetákama jsem měla renesanci pak malířství a architekturu a sochařství a s prváčkama jsem měla tu antiku což bylo supr, vím že antiku nás učila docentka Bořutová takže mě strašně zajímalo jestli umí vyslovit svoje jméno. Ale byla vážně skvělá a samozřejmě jsem natrefila na nějaký slovíčka který jsem netušila, první hodina architektury byla opravdu zajímavá jsem si říkala co to je sakra ten Moore až na konci mi to došlo asi po nějakých 40 minutách že to je zed že to se teda hodí no. 00:32:07-3

P.V.: Takže vlastně z toho to vychází že ses učila nebo studovala si ve slovenštině....
00:32:13-9

T: Trošku se to člověk má psát poznámky teda v češtině ve slovenštině nebo sakra jako jak.
00:32:20-4

P.V.: No a jaký to teda bylo v tý slovenštině asi to taky nebylo úplně nejjednodušší přece jenom ten jazyk je jiný... 00:32:27-0

T: Mě to přišlo člověk si to tak nějak automaticky překládá ale trvá mu to o hodně dýl takže nestíhá občas ty přednášky si zapisovat no bylo to docela zajímavý někdy jsem opravdu už nestíhala takže jsem to psala ve slovenštině třeba když jsem něčemu nerozuměla nebo něco takovýho ale docela to šlo docela jsem si potom už zvykla a třeba ta renesance byla úžasná.
00:32:49-0

P.V.: No a co se teda týče těch předmětů dalo ti to něco třeba jako že byl to jiný přístup vyhovovalo ti to? 00:32:56-8

T: Bylo to úplně jinej přístup nejlepší tam byla asi historická němčina kterou jsem si zapsala a měla tam opravdu být vlastně teď po tý praxi žejo jim uběhla dobrý teď jsem šla na tu správnou budovu ve správný čas jak bylo napsáno v tom isu nikde nikdo. Tak to už nemyslíte vážně tak se tam potom objevilo na stránkách školy až potom že se to přesouvá na jinou budovu. Takže to bude ten další týden, tak jsme se tam všichni sešli už tam byli konečně i ty spolužáci už jsem nebyla jediná. Nepřišla učitelka, říkáme tak to si děláte srandu prostě měsíc školy pryč žejo. Ou tak to si děláte srandu. No tak co teď, tak jsem se tam sešli další týden to konečně jako už přišla dokonce a zjistila že jak přesunula tu hodinu jak přesunula tu učebnu tak zjistila že už tam někdo učí, prostě že už tam někdo je takže jsme neměli učebnu. Nám řekla že už se na to může vykašlat a že prostě co seženeme sami že ona už prostě děláme co

chceme tak potom mě to už prostě naštvalo a šla jsem na studijní si to odepsat že na tohle nervy nemám. On se potom učil jako asi měsíc. Že učitelka potom normálně potom nebyla se to děcka nenaučili. 00:34:27-6

P.V.: No a ty ostatní předměty rozvinuly tě nějak nebo ty učitelé nebo.... 00:34:32-3

T: Našla jsem tam třeba byla zajímavá genealogie a archontologie protože sice genealogie se tady učí a je docela i profláklá díky různým těm rodokmenům a tohle tou veřejností. Ale třeba ta archontologie jedna z pomocných věd historických vlastně i na tom Slovensku umí jen jeden učitel on si to přivezl z Budapešti takže to vlastně dělá jenom on. A u nás v Český republice nevím vůbec o nikom že by něco takovýho dělal, což je docela zajímavý a je to něco co by se mohlo rozvíjet i tady protože se vlastně teď je to od března nějaký to centrum urbání historie je tady nový projekt obrovský takže by to do toho i zapadalo což by mohlo být určitě zajímavý pro další rozvoj ale jinak co se týče archivnictví nebo historie tak prakticky nic moc mi to nedalo ale ty dějiny umění ty mě naučili opravdu něco, ty mě i něco daly. 00:35:34-7

P.V.: Takže ty dějiny umění ale to je to jakoby tě to zajímalo ale není to vůbec z tvýho oboru. 00:35:39-1

T: Není vůbec z mýho oboru. 00:35:40-7

P.V.: Takže jakoby co se týče tvýho oboru tak. 00:35:42-5

T: Jo tak prakticky nic. 00:35:43-2

P.V.: Takže novy informace z tvýho oboru jako ti to jako nedalo, spíš musela jsi dohánět tady. 00:35:48-8

T: Musela jsem to dohánět tady no. 00:35:49-9

P.V.: Abys měla ty informace všechno ale tam prostě to. 00:35:53-8

T: Tam to neexistovalo i když si vezmu náročnost tady těch přednášek a tam tak tady nestíháme psát ani na notebooku když píšeme 10 prstama jen co z nás kouří z toho nootebooku a tam v pohodě rukou do nějakýho sešitu sem tam něco si zapíšou a ještě u toho spí, takže nejlepší byl šok když asi po tom měsíci a něco právě přijeli paní doktorka Bolunková a s panem doktorem Zouharem a měli tam ty dvě přednášky. Já jsem byla nadšená že se alespoň něco novýho dozvim a úplně v pohodě jo super to je konečně náročnost na kterou jsem zvyklá tady už konečně a oni absolutně byli mimo ty se ztratili po 10 minutách 00:36:36-5

P.V.: Jak na to nebyli zvyklí. 00:36:37-4

T: A nebylo to češtinou rozhodně, vůbec nebyli zvyklí naprosto. 00:36:43-1

P.V.: Takže prostě kvalita těch škol byla úplně diametrálně odlišná a bohužel si teda nešla z toho že by si šla z horší na lepší ale šla si z lepší na horší takže ten skok byl o to horší... 00:36:55-0

T: Byl hodně razantní. 00:36:57-3

P.V.: No a co se týče teda toho cestování jak jak si říkala že chceš něco poznat tak procestovala si něco? 00:37:03-8

T: Byla jsem ve Vídni s těma holkama mě jeden víkend překecali bohužel jsem se do ní nevrátila víckrát i když jsem chtěla potom už mi to nevyšlo. Takže jsem jim dělala překladatelku když se vypravili do primarku nakupovat aby se tam dostali po městě. Říkám tak jo tak alespoň se jednou podívám do Vídně ale chtěla bych se tam podívat no určitě. A měla jsem i jednu jedna spolubydlící byla Češka a druhá potom co přijela potom tak byla Polka. Kačka a to byla strašně supr holčina studovala tam tělocvik a s tou jsme vyrazili do Budapešti. Vlastně oboje tak Vídni měli hrozný počasí nad nulou přšelo sněžilo chvilku před Vánocema ale to bylo opravdu tak nádherný to město se tam opravdu chci vrátit ještě. 00:38:05-0

P.V.: Jo my jsme tam taky teďka bylo no, moc hezký to je. No a co se týče teda kamarádů měla si tam nějaký kamarády? S kterejma třeba seš teďka i v kontaktu? 00:38:15-7

T: Moc v kontaktu nejsme my jsme jak jsme se tam sešli ty češky tak se to tam začlo sdružovat tak nějak podle národností protože i když jsme sice jsme slovenštině rozuměli tak přece jenom to ř je tak nádherný prostě pořád si člověk potřebuje pokecat i česky akorát potom už jsme si museli začít dávat pozor na jazyk trošku na kolejičkách protože jak je slovenština a čeština podobná a jak erasmáci začali rozumět slovenštině a tak začali rozumět trošku i češtině tak to bylo docela zajímavý ale vlastně moc mi jsme byli každá úplně jiná naprosto takže jako za normálních okolností by se z nás určitě jako nějaký kamarádky nestali navíc nejsem určitě nějaký párty tip opravdu jsem to brala moc seriózně na erasmáka že se opravdu chci něco naučit a ne se ožírat ve 4 ráno. I když teda některý byly zajímavý některý akce, ale byla jsem jenom na pár ale byla tam jedna párty kdy vlastně jako bylo tam jako pár lidí se kterýma jsme se potom vídali občas a jedna holčina tam byla Petra vlastně studovala se mnou tu ty dějiny umění a renesanci taky stejně stará jako já a stou jsme potom vyrazili i občas do města nebo tam jsme byli na párty ala první republika dá se říct dvacátý léta 00:39:51-0

P.V.: Tématická... 00:39:52-6

T: Což bylo úplně suprový což tam nebylo sice erasmus párty ale byla to bratislavská kdy vlastně se tam podávali i ty koktejly přímo třeba manhattan a všechno možný hrál tam jazzový orchestr přímo živý 00:40:11-3

P.V.: A to bylo od školy ? 00:40:11-5

T: Nene to bylo úplně jinak od jednoho klubu a bylo to úplně super. 00:40:16-4

P.V.: A bavila ses tam jakoby i v tý angličtině? 00:40:21-4

T: No to bylo docela potom i nutnost. Takže jsem se, hlavně jsem zjistila že s přibývajícím alkoholem kdy vlastně člověk přestává řešit tu gramatiku se domluví. Navíc mě začala ta angličtina potom jít, hlavně s přibývajícíma skleničkami a jim zase už trošku se snížila jako ta odbornost takže třeba ve 2 ráno jsme byli na stejné úrovni. Nejlepší byla tour de pub kde vlastně jsme měli mít jsme byli rozdělení na týmy to bylo v tom welcome weeku bylo nás asi

7 v tom týmu potom se to různě rozrůznělo protože spousta jich nedošla do té další hospody nakonec se tam akorát chlastalo žejo ale nakonci dne jsme byli největší kámoši s jednou turkyní Týdám a s japoncem Takem. [00:41:16-7](#)

P.V.: Jo takže jakoby i mezinárodně ne jenom se slovenkama s českama... [00:41:22-7](#)

T: Jo akorát jsme si dělali strašnou srandu když jsme tam měli vypít jedno pivo a já pivo nepiju je to strašně hnusný jak je to hořký tvrdý jo v pohodě, víno taky vypiju tak jsem si říkala sakra tak alespoň to slovenský pivo tak bude lepší, oni nám tam dali plzeň. A vim že jenom to takhle přede mě postavili říkam tak nenechám tě ve štychu tak jsem to do sebe tak nějak a vždycky jsem se u toho strašně ksichtila a oni si ze mě dělali srandu že jsem snad jedinej čech co nepije pivo. [00:41:58-2](#)

P.V.: Nojo protože je to nějaká výsada česká no. [00:42:02-8](#)

T: Ne a potom to začalo být docela supr a tu angličtinu jsem si rozuměla mluvila docela dost. [00:42:07-8](#)

P.V.: A když to tak vezmu jak to bylo s rodičema, byla si s nima v kontaktu? [00:42:12-4](#)

T: Byla jsem s babičkou vlastně, ta mi volala jednou za dva dny vlastně asi nebo za tři. [00:42:19-7](#)

P.V.: Jo po skypu? [00:42:20-8](#)

T: Ne po skypu, mobilem ona měla nějaký výhodný tarif pevný linky a babička a počítač si rozhodně nerozumí. Navíc tam ani nefungoval moc internet což bylo docela blbý protože nefungoval ani ve škole ani na kolejích. [00:42:34-9](#)

P.V.: Nikde nefungoval moc. [00:42:36-5](#)

T: No prakticky ne to nefungovalo tam nefungovalo ani topení ani teplá voda vůbec nic. [00:42:42-3](#)

P.V.: Jakože v zimě jste se myli jako studenou vodou? [00:42:46-3](#)

T: No v zimě hlavně když potom vlastně od toho Dunaje když to fouká a je to strašně taková vlhká zima taková vlézává až ti zalézá do kostí no a tam žádný zateplení nic takového není tam už opadáva veškerá omítka na těch kolejích no a tak jsme si říkali sakra už by mohli začít topit je prosinec no pak jsme se dozvěděli že to topí ale že to nemáme odvdzdušněný protože údržbáři tam nic takového nefunguje a tak jsme se s tím rabali teda protože jsme to očividně spoustu let nikdo nedělal no takže každý potom každá náplň večera byla odvdzdušnit no topení což bylo tak starý že to ani nešlo [00:43:29-7](#)

P.V.: Aby vám topilo alespoň trochu. [00:43:31-5](#)

T: Takže alespoň malinko ale ani prostě tak to bylo sotva že se prohřálo samotný to topení ještě jak vlastně tam bylo z té zimy z toho balkónu tak to bylo strašný takže my jsme potom byli třeba jsme měli na sobě dva svetry jednu tu velkou bundu spacák až k těm dveřím no a stejně jsme se klepali zimou. [00:43:52-3](#)

P.V.: Na kolejích? 00:43:53-9

T: Ehm, zahrát se prostě nešlo nijak takže to jako to se nedivím že jsme potom prakticky všichni odstonali to prostě nešlo vydržet takový no na zajímavý podmínky jsme si tam zvykli. Měla si vidět ty koleje když třeba jako občas tam se ty uklízečky objevili alespoň v to pondělí ale když většinou ze čtvrtka na pátek tak byla největší párty a no tak třeba jedna párty se nesla v duchu že jsme se potom dozvěděli že španělé párali medvěda. Našli starej kožich a párali ho takže ty cucky byly po celejch kolejích ještě mám do teď fotky a měla bys vidět když ty 4 patra což je nějakých 100 lidí n o přes 100 lidí tak to tak když funguje jenom jedna sprcha a jeden záchod a celej víkend. 00:44:52-5

P.V.: Vám fungovala jenom jedna sprcha jeden záchod? 00:44:55-4

T: Klidně úplně v pohodě. 00:44:57-3

P.V.: A byla tam jako nějaká vrátnice kde by jste to třeba potom mohli ohlásit? 00:45:00-9

T: Vrátnice tam sice byla ale nic takovýho se tam nedalo hlásit, jako to absolutně nešlo. 00:45:06-3

P.V.: A to byla jako ještě výhoda že jste jako češky že jakoby jste se mohli domluvit s nima nebo to ale jako nikdo to tam neřešil? 00:45:12-0

T: Ne vůbec Slováci měli stejný podmínky a potom jsme zjistili proč si dávaj alobal do toho do oken, aby udrželi alespoň trošku to teplo vevnitř. 00:45:20-6

P.V.: Takže normálně Slováci tam, 00:45:22-9

T: I Slováci to maj právě jako že jsme říkali jako tak nám by to mohlo bejt jedno půl roku se přežije v jakej koliv snad podmínkách i když jsem jako poprvý viděla ty koleje tak jsem prosila o proti-tetanovku. Ale že tam nechaj budoucnost svýho národa inteligenci žít v takovejchle podmínkách přes 5 let třeba, tak prostě cože já se nedivím že jim prostě ty lidi mladý odchází všichni se kterýma jsem mluvila že prostě ideálním snem je odejít do Rakouska do Maďarska kamkoliv do Česka prostě 00:46:00-5

P.V.: Ale nebýt na Slovensku... 00:46:01-3

T: Nebýt na Slovensku protože tam na to ty podmínky nemají a všichni kdo vlastně tam se mnou studovali tak řekli že se tam buď nedostali na poprvý do toho zahraničí na ty zahraniční školy a nebo jim to nedovolili rodiče nebo finanční situace. 00:46:16-3

P.V.: Aha, tak ono i hodně slovaků je i tady. Že hodně choděj studovat i sem. No a takže teda v kontaktu si byla i potom s babičkou teda. 00:46:26-3

T: Tak s babičkou občas v té době se rodiče dost ošklivě rozváděli už to tam bylo opravdu už zlý práv...ě 00:46:38-3

P.V.: No a nějaká teda podpora z jejich tam byla? Když jsi přišla, že chceš vyjet na Erasmus, tak podpořili tě nějak? 00:46:48-0

T: Matka řekla akorát tak proč ti zaplatí ti to škola? Říkám jo dostanu stípko z toho z evropský unie, říká dobrý tak alespoň si budu moct pořídit ten byt. Takže vlastně akorát babičce bylo líto že teda že odjíždím ale viděla jsem to více méně jako jedinou šanci protože to by mě zničilo kdybych tam byla to vim že sice se mi to erasmus sice ne na něj nevzpomínám extra ráda ale i přes to vim že prostě to byla jediná možnost. Podporu jsem měla tady od kamarádek se kterýma jsem si psala a vlastně když to šlo i přes ten facebook posílali mi i tady různý ty přednášky a všechno. 00:47:47-3

P.V.: Tak v kontaktu bejt musela... 00:47:48-4

T: Tak to jsem byla takže to bylo absolutně supr že alespoň něco nějaká ta podpora tam byla protože bylo opravdu několik krizových situací a hodně těžkých a kdybych je neměla tak tady nejsem. 00:48:03-7

P.V.: Takže největší vlastně podpora přicházela tady... 00:48:05-9

T: Od kamarádů. 00:48:06-8

P.V.: Od kamarádů, tak seš tam 4 měsíce sama tak ono to občas to na každého dolehne. Ještě v těhle podmínkách... No a když by jsi to teď měla shrnout s klidnou hlavou a s odstupem, tak naplnily se tvoje očekávání, který jsi měla před tím, než jsi vyjela? Říkala jsi, že jsi chtěla zkusit nějaké obory z umění, ale ty se nakonec některé ani neotevřely... 00:48:37-3

T: No vlastně jsem si uvědomila opravdu naplno že sice dějiny umění mě asi vždycky budou bavit a že jsem se vydala správným směrem a že prostě že bych to asi nedostudovala že mě to až tolik nenaplnovalo jako teď co studuju takže to bylo rozhodně správné rozhodnutí takže vim že dokážu sama přežít v jakých koliv podmínkách a žejo jako čeho je všeho člověk schopný jak se přizpůsobit což bylo opravdu někdy hrozně zajímavý takže určitě dá se říct že jsem si tam šáhla na dno hlavně potom co se týče zdravotnictví i jejich. Jak jsem dostala angínu vlastně potom ve zkouškovém tak jsem řikala že prostě hlavně angíny snášim hrozně těžko že mám vysoký horečky a všechno když vidim jak to tady funguje v tomhle státě tak prostě k tomu doktorovi nejdu ani za nic. To mě radši posaďte na první vlak a vodjedu do česka ale prostě a potom to bylo tak ošklivý jednu noc že mě tam jedna kamarádka jedna ta česka dá se říct že mě tam dotáhla na pohotovost do nemocnice bylo 9 večer, nikde nikdo tak dobrý tak to budu mít rychle z krku. Podotýkám že tady opravdu i kvůli těm erasmáckým papírům ještě znova, takže jsem měla pojištění na převoz mí mrtvoly a bůh ví čeho. Takže už ani nevím na co všechno jsem to vyplňovala a něco takovýho tam bylo no a teď jsem přišla teda do té nemocnice mě podpírá protože jsem sebou praštila několikrát a teď tam byli a platili v přepočtu 30 korun zaplatit říkám tak jo, tak jsem vyplnila potvrzení a teď máte pojištění tak jsem jim dala to erasmácký to neplatí tady tak jo tak jsem vytáhla svoje obyčejné vzpěčko to teda zkoumali 20 minut tak nakonec mi to uznali konečně tak jsem si mohla jít sednout do čekárny ve vnitř byly 4 doktorky na kafi v pohodě, neřeknu kdyby jim tam přijeli nějaký těžký případy sanitky cokoliv to je potom prostě pochopitelný ale že jsem v té čekárně vypadala nejzdravěji a nechali nás čekat 3 hodiny, 3 hodiny jsem tam čekali ta paní vedle mě tak jako měnila dost barvy taková jako zelená občas až fialová že jsme mysleli že jí tam budeme křisit. 00:51:15-3

P.V.: A nikoho to nezajímalo. 00:51:17-3

T: A nikoho to nezajímalo oni si tam v pohodě pili kafe, potom jsme se tam konečně dostali to už jsem nemohla ani mluvit pomalu jsem nemohla ani dechat tak mě tam pro jistotu zkoumali dalších 20 minut znova kartičku pojištění takže jsem myslela že je zabiju. Potom chtěli abych vyplázla jazyk žejo to jsem nedokázala no a začali se mi smát zato že jsem nedokázala říct E Jo normálně se mi tam rozesmáli smáli se mi tam do ksichtu nakonec nevěděli ani co mi je podepsali mi tam ty největší antibiotika co tam našli a tím to haslo druhéj den ráno jsem zase prošla asi 20ti minutovým zkoumáním VZPčka v lékárně. [00:52:05-5](#)

P.V.: Tyjo takže jako i po zdravotnický stránce špatný [00:52:09-2](#)

T: Takže po všech stránkách jsem si to užila. [00:52:10-9](#)

P.V.: No a co si teda myslíš že ti ten erasmus přinesl, nejvíc, největší přínos co bys asi tak hodnotila. [00:52:19-2](#)

T: Hodně mě změnil, hodně [00:52:21-9](#)

P.V.: Jo třeba nějakej pohled na život nebo tak, jo hodně [00:52:24-9](#)

T: Tak určitě, taky jsem si uvědomila vlastně kdo že právě kamaráda dá se říct kdo bude stát při tobě v dobrým i zlým jak se říká. A ne za to že mu pučíš nějaký poznámky ale hodně jsem se změnila jak jsem si šáhla na to dno tak jsem si uvědomila co všechno dokážu a kde končí ty hranice a hodně mě to posunulo dál, takže opravdu mě to hodně posunulo.

P.V.: Takže jak si vlastně říkala že na to nevzpomínáš moc dobře tak jako ten přínos...[00:53:04-5](#)

T: Ten přínos tady rozhodně byl. [00:53:06-1](#)

P.V.: Ten přínos tam byl, ale nebylo to teda jak si očekávala asi spíš přes tu školu tak to se moc nečekalo ale tohle to jsi ani tak nějak neočekávala ale spíš jako tak osobně tě to rozvinulo a tak. [00:53:17-2](#)

T: Určitě, určitě si rozhodně víc vážím toho co mám a o hodně víc si vážím naší fakulty vidím tohle zašífárná tak bylo něco naprosto nemyslitelného. Vrchol luxusu. [00:53:32-4](#)

P.V.: To je takhle potom horší když vlastně jedeš z něčeho lepšího do o dost do toho horšího. [00:53:38-4](#)

T: Už jenom jsem si začala vážit toho že učitelé přijdou na hodinu a že když vypíšou tu zkoušku že na ni nemusím 4 hodiny čekat. [00:53:45-3](#)

P.V.: To se ti taky stalo? [00:53:47-1](#)

T: Jo když jsem dělala geneologii a archontologii s panem doktorem Federmajerem tak jsem tam měla být od 9 ráno tak jsem teda přišla, nikde nikdo. Prostě to si děláte už srandu to už není ani možný alespoň na tu zkoušku by jste přijít mohli. Tak potom se tam začali courat ostatní spolužáci, zjistili jsme jak jsme se tam začali bavit na chodbě že si tam pozval všechny 3 ročníky najednou všechno co učil. [00:54:15-6](#)

P.V.: Aby to aby to měl hotový 00:54:16-5

T: Aby to měl hotový za ten jeden den, čekali jsem tam na něj 4 hodiny. Potom po těch 4 hodinách tam jako přišel s aktovečkou s úsměvem na tváři jsme říkali tak alespoň si to dá třeba kanclu a pude nás teda už konečně zkoušet ne on se tam zavřel s kolegou a šli si vypít kafe. 00:54:34-0

P.V.: Takže jako ne jenomže jako ta úroveň, ta úroveň třeba ty učitelé by měli nějakou úroveň ale oni na to úplně kašlou to neřešej. 00:54:43-3

T: Naprosto, některý naprosto. 00:54:45-6

P.V.: Týjo, no a teďka tahle s odstupem vlastně plánuješ jít dál vlastně teďka končíš bakalářský studium a plánuješ jít ještě na magisterský? 00:54:55-4

T: Chtěla bych, jestli pánbůh dá tak bych chtěla tady na archivnictví navazující. 00:55:03-2

P.V.: A potom do budoucna by si chtěla zůstat tady v Hradci? 00:55:07-9

T: Ještě se uvidí ale beru to jako asi tu nejpravděpodobnější možnost. 00:55:14-0

P.V.: Jo líbí se ti tady? 00:55:14-7

T: Rozhodně tohle město jsem si zamilovala akorát je tady trošku moc placka, když člověk vyrostne mezi horama. 00:55:22-3

P.V.: No to jo. Tady jsme na to všichni už zviklí.... 00:55:29-9

T: My právě jo takže, 00:55:31-2

P.V.: No ale s tím studijem tak to jsi chtěla asi už předtím ne jako jít na magistra v průběhu že to tak nějak nezměnil erasmus že by sis řekla to. No a třeba chtěla by ses zapojit do nějakých dalších mobilit když si vlastně teďka vyjela na erasmus jak si říkala vlastně předtím tak že si říkala tak zkusím teďka Slovensko pak bych možná tak uvažuješ o něčem takovém? 00:55:53-3

T: Zatím asi ne, zatím ještě není jistý ani jestli se dostanu na toho magistra ale spíš než na nějaký erasmus na nějaký pobyt tak bych jela spíš na nějakou pracovní stáž na nějakou kratší ale to se ještě uvidí. Jako je to určitě nějaká možnost ale trošku tam mám ten blok kvůli tý Bratislavě. 00:56:16-7

P.V.: Takže do Bratislavy už bys asi. 00:56:19-2

T: Já se tam chci jednou vrátit abych se s tím smířila jednou ale nějak po státnicích jestli to vyjde s přítelem. 00:56:28-5

P.V.: Tak se tam chceš jet znova podívat. 00:56:30-7

T: Na nějaký třeba na jeden víkend protože se s tím musím nějak musím smířit trošku protože mě to pořád pronásleduje dost ale. 00:56:39-2

P.V.: Jako špatný vzpomínky na tu Bratislavu...? 00:56:46-5

T: Když jsem tady potom co jsem přijela zpátky, tak to bylo docela ani jsem nevěděla že prostě já zažiju kulturní šok přece jenom Česko a Slovensko tak není takový rozdíl. 00:56:59-2

P.V.: By si člověk řek žejo. 00:57:00-5

T: A já jsem jela první den tady do školy MHDěčkem a začala jsem skoro brečet protože jsem slyšela příští zastávka to ř, a protože učitelé chodili na ty hodiny kdy měli učili to co měli něco jsem se dozvěděla nového a byl to úplně jinej přístup. Musela jsem si zase oběhat nějaký papíry a tohle uznání předmětů a naprosto už to byl jinej přístup totálně no a co jinýho. 00:57:31-4

P.V.: No a ještě teda uznávání předmětů to ještě tady probíhalo potom tady v pořádku nebyl s tím problém? 00:57:36-6

T: Jo paní doktorka z naší katedry mi s tím pomohla ona je naše i koordinátorka nevím jestli ještě teď když je vedoucí katedry ale pořád asi jo a ona byla koordinátorka pro erasmus tady pro naší katedru a úplně v pohodě, jsem se za ní zastavila jednou po hodině a jo v pohodě co chceš uznat za co není vůbec žádný problém. 00:57:56-4

P.V.: A i těch 15 kreditů tam si získala bez problémů... 00:57:58-8

T: Naštěstí díky bohu jo, protože jinak bych musela vrátet stípkco což se mi povedlo, jsem měla nějakých asi 17,18 tak nějak, takže. 00:58:07-8

P.V.: No a potom teda nějak třeba řešila si v průběhu jak nějaký takovýhle třeba jak si říkala s tím ubytováním tak řešila si to nějak třeba s paní Eliášovou nebo. 00:58:17-1

T: Tam nebylo ani kde jinde se ubytovat, právě že právě nebylo to by jsme si museli pronajmout nějaký vlastně studentský byty v Bratislavě ve městě ale to vychází strašně draho Bratislava to říkají i Slováci samy že Bratislava si hraje na něco co není. 00:58:39-6

P.V.: My taky my jsme tam taky jeli a chtěli jsme tam přespat a nakonec jsme tam nebyli a přešli jsme do Vídně protože to je levnější než Bratislava 00:58:46-7

T: Rozhodně o hodně, protože ta Bratislava je opravdu už strašně drahá což jsem nečekala 00:58:53-7

P.V.: No ale nic tam dohromady není. 00:58:56-3

T: No právě že tam nic dohromady není, nic tam nefunguje. Když jsem viděla co udělali s Bratislavským hradem a podobně nebo to že jim vede vlastně skrz to historický centrum to malinký že jim vede hlavní proud do Budapešti a do Vídně ta čtyř proudovka tak jako jsem byla docela rozpačitá, jako co si to děláš ze mě. Rozhodně si to hraje na něco co není a třeba ta spolubydlící ta Kačka ona tam byla se svojí nejlepší kamarádkou taky Kačkou prostě Kačka a Kačka takže to bylo něco jako pak Karel a Karel z účastníků zájezdu. A byly to strašně hodný holčiny, strašně supr a to vlastně oni bydleli nejdřív protože nejdřív nedostaly koleje

byly tam nějaký problémy s papírováním tak bydleli asi měsíc v nějaký studentským bytě myslim že na Ochodnej a prakticky je to zrujnovalo 01:00:01-3

P.V.: Jenom ten jeden měsíc? 01:00:02-0

T: Jenom ten jeden měsíc že jim to tak třičtvrtě stýpka měli pryč potom že tam je to strašně hrozný. 01:00:08-4

P.V.: Takže potom jenom když si přijela tak tady se vyplňuje většinou asi nějaký jako zpětná vazba tak potom tam s to jako uváděla že to není vyhovující. 01:00:15-4

T: Něco takovýho jsem si vyplňovala ale toho papírování už bylo tolik a já zrovna papírování moc nemusim zrovna takže jsem to vyplnila tak nějak zajímavě. Blbý bylo docela že to že vlastně mi nemohli uznat předměty co jsem tam studovala za ty naše protože zaprví bych se to stejně musela naučit na státnice ty naše a za druhý oni měly úplně jinou náplň ale alespoň mi to uznali jako Běčkový předměty něco jako se snažili takže opravdu jako úplně bez problému. 01:00:48-2

P.V.: A zvládla jsi to že nemusíš prodlužovat vid'?! Takže ikdyž je to takový strašák pro ostatní, tak je vidět, že se to zvládnout dá... 01:00:55-1

T: Nějak se to dá i když jako jeden den mít zkoušku v Bratislavě druhý den tady v Hradci a třetí den v Bratislavě. 01:01:03-1

P.V.: A musíš jet tam a zpátky....? 01:01:06-4

T: Jo vlakem, naštěstí se dá do Pardubic a přes ně přímo do Bratislavy. 01:01:19-5

P.V.: Jojo.. A tak teda na závěr kdyby za tebou někdo přišel a řek hele tak doporučila bys mě erasmus doporučila bys ho takhle kamarádům? 01:01:30-8

T: Jestli by to opravdu chtěli, jestli by měli tu podporu a tu kuráž jestli by to byl opravdu jejich, a jestli by to nebylo jenom kvůli tomu že utíkají před něčím tak proč ne, je to skvělá možnost, opravdu je to skvělá možnost naučit se něco nového naučit se něco nového o sobě a i ten jazyk vlastně i tu kultury, úplně jiný systém čehokoliv, v té dopravě, zdravotnictví čehokoliv 01:01:58-6

P.V.: Poznáš to no. 01:01:59-4

T: Ale ne do Bratislavy. 01:02:02-6

P.V.: Takže na erasmus obecně bys doporučila. 01:02:06-0

T: Na erasmus bych obecně doporučila pokud by opravdu tu podporu měli ale ne do Bratislavy protože tam to našemu oboru rozhodně nic nepřinese. Říkala ta jedna češka co studovala sociální péči pro umírající lidi jak se o ně starat a podobně v takových těch ldnkách a ta byla strašně spokojená protože ta neměla takovou praxi jako tam ale prostě pro náš obor to rozhodně není. 01:02:32-7

P.V.: A ty si vyjela vloni? 01:02:36-0

T: V loni na podzim. 01:02:37-4

P.V.: A furt ta, to Slovensko je v nabídce vaší? 01:02:42-3

T: Pořád. 01:02:43-4

P.V.: Takže tam lidi jakoby můžou jet? 01:02:45-3

T: Můžou, ale nikdo pokud vím tak tam nejel. 01:02:47-8

P.V.: Tak jo, to je všechno děkuju moc za rozhovor! 01:02:51-8

T: Já díky, 01:02:52-4

Respondent č. 5: Jan

P.V.: Takže ahoj Jirko, tenhle rozhovor bude anonymní, takže nebudu nikde uvádět přesně tvoje jméno a budu ho nahrávat, souhlasíš s tím? 00:00:10-5

J: Ano. 00:00:11-0

P.V.: Takže pro začátek bych Tě teď poprosila, jestli by ses mi tak jako mohl představit, tvoji biografii, kde jsi byl na škole před touhle školou a tak.. 00:00:20-1

J: Takže jsem z Pardubic, studoval jsem obchodku v Pardubicích, kterou jsem zakončil maturitou. A... momentálně studuju v Hradci bakalářské studium soci...sociologie. 00:00:32-2

P.V.: Ehm.. a třeba tvoje koníčky nějaký? 00:00:35-6

J: Jsem mistr republiky v taekwondu a...jsem.. teďko z března současný mistr Evropy v taekwondu. 00:00:42-4

P.V.: A můžu se tě zeptat, proč jsi sem šel na zdejší univerzitu UHK, proč sis vybral tuhle školu? Byla to tvoje škola, na kterou jsi chtěl jít? 00:00:54-5

J: Je to relativně blízko Pardubic, je tady dobrý spojení vlakem, a myslím si, že je to pořád lepší než Pardubice. 00:01:01-3

P.V.: Ehm... 00:01:01-8

J: ....co se kvality vzdělání týče... 00:01:04-1

P.V.: Takže to byla hlavní volba, protože jsi nechtěl nikam dojíždět? 00:01:07-8

J: Přesně tak... 00:01:08-7

P.V.: Nechtěls nikam dojíždět... A co se týče oboru? 00:01:11-1

J: Hmm... prostě možná bych řekl, že když jsem nechtěl nikam dojíždět, tak to bylo spíš kvůli tomu, že jsem chtěl v Pardubicích být kvůli právě taekwondu, kvůli koníčkům, kvůli rodině, a tak, ale samozřejmě to souvisí i s tím dojížděním... A proč tady ten obor? Protože obchodní akademie samozřejmě ekonomové, ale... nejvíc mě prostě z toho zajímal ten výzkum, jak se dělají výzkumy, jak funguje reklama, kam je cílená, na jakou skupinu, a.... ten nápad ti řeknou... zadejte výzkum, ale už neřeknou jak ho udělat... To si myslím že je samozřejmě důležitý a jakože ztratíš tím hodně peněz a hodně času 00:01:49-3

P.V.: Ehm, ehm... Takže jsi šel hlavně kvůli oboru, aby jsi zjistil... A přemýšlel jsi už, co bude dál, co bude po škole? Teďka myslím jakože magistr? 00:02:01-1

J: Ne... 00:02:01-2

P.V.: Ještě jsi nepřemýšlel.. A co se týče třeba práce, přemýšlel jsi nad tím, co bys jako chtěl jednou dělat? 00:02:05-9

J: Myslíš teda teď nebo když jsem se sem hlásil? 00:02:09-6

P.V.: Teď... 00:02:10-0

J: Teď, tak to je něco jinýho... Moje vyhlídka je to, že v červenci odjíždím do Anglie, kde budu pracovat a potřebuji dostat nějakou stabilní práci, kterou budu mít i v průběhu dalšího roku a potom nastoupím na přípravný kurz v září na Cambridgskou vysokou školu a s prací, tak moje vyhlídka jsou jasný žejo... takže tam pracovat v Anglii, nějakou ideálně práci do oboru, i když to je pro mne samozřejmě hodně vysoký cíl... 00:02:42-2

P.V.: Takže bys chtěl pokračovat v sociologii? 00:02:42-7

J: Marketing... 00:02:44-7

P.V.: V marketingu bys chtěl pokračovat.... I na vysokou tam půjdeš na marketing? 00:02:49-2

J: Jo.. 00:02:50-4

P.V.: A když teda půjdeš do zahraničí, změnil nějak tenhle tvůj názor, když jsi jel na Erasmus, že třeba ses rozhodl až po Erasmu, že bys chtěl třeba dál studovat v zahraničí nebo tenhle nápad jsi měl už před Erasmem? 00:03:03-3

J: Dobrá otázka no.. vzhledem k tomu, že moje přítelkyně už na Cambridge studuje, tak tam tady ta možnost byla vždycky.. ale.. to, proč jsem se rozhodl, že budu studovat tady, bylo spíš to, že jsme si říkali, ano teďka je bakalář a teďko něco dál a co si budem nahlávat, lidi jsou ... lidi slyší na jméno prestižních vysokých škol, i když kolikrát prestiž nemusí být zárukou kvality a v tomhle směru mě ovlivnil můj trenér, který má právě pardubickou vysokou, dala mu víc práce nežli Brněnská vysoká ČVUtěčko, ale všichni indikují spíše k té brněnské škole a to je to, co mi na jednu stranu vadí ale na jednu stranu, proč toho nevyužít pro svůj prospěch, takže takhle zabiju dvě mouchy jednou ranou a bude to to nejlepší pro mne i pro nás, i pro moje vyhlídka do budoucna. 00:03:57-9

P.V.: A takže tohle rozhodnutí přišlo už před Erasmem nebo to ten Erasmus trochu podpořil

nějak? 00:04:04-2

J: Erasmus to určitě podpořil. 00:04:05-1

P.V.: Ehm.. protože jsi viděl, jak to funguje i jinde, ne jenom tady to školství... 00:04:08-5

J: Přesně tak... 00:04:09-1

P.V.: A když se dostaneme k tomu Erasmusu, když jsi přišel na tuhle školu, tak dokázal sis třeba představit, že bys jel na Erasmus? Nebo, přemýšlel jsi už o tom, nebo věděl jsi vůbec o Erasmusu? 00:04:23-4

J: O Erasmusu jsem věděl. Viděl jsem, že tahle možnost tady je, nepřemýšlel jsem o tom. Na střední jsem byl týden v Německu blízko Frankfurtu. Takže to byla dobrá volba, protože je to asi hodinu od něj, takže jsem to prostředí znal, takže jsem věděl kam jedu, nebo kam bych teoreticky mohl vyjet, ale když jsem se hlásil na tuhle školu, tak jsem o tom nějak neuvažoval. 00:04:50-2

P.V.: Jsi o tom neuvažoval... a co vlastně vzbudilo ten tvůj zájem? Zájem o Erasmus, že ses o to začal vůbec zajímat? Jaký jsou třeba podmínky toho a tak... 00:04:58-5

J: Vzbudilo to ten zájem, že mi tahle vysoká škola přišla jakoby lehká a chtěl jsem trochu víc využít svůj potenciál, inteligenční potenciál a nechtěl jsem žádné anglicky mluvící země, protože si myslím, že angličtina je v tady té části nebo na tady té univerzitě hodně rozvinutá, myslím si že tady je spousta kvalitních učitelů, který ti jsou schopni ji rozvinout sami, ale němčina... Nechci rozvíjet to, jestli je to z nějaký části třeba nějakým tím, že musí tím základem zadat sama a musí se ten učitel snažit udělat, ale není to na tak dobrý úrovni, i když by třeba ty učitelé chtěli, aby na týhle úrovni bylo, ale ta němčina je něco jinýho. Měl jsem možnost být výjimečnej, měl jsem možnost být jinej, měl jsem možnost jakoby vyjet tam, kam moc lidí nevyjelo přede mnou a se mnou, protože vím, že jsme vyjeli jenom dva. Já sám a potom ještě jeden kluk z politologie, takže určitě tady ta možnost a hlavně ta možnost, nic proti ostatním, ale tady se konečně muselo makat, tady jsem měl prostě 13 předmětů, musel jsem tam chodit každý den do té školy, potom 4 hodiny v knihovně trávit, studovat, číst, takže hlavně to. 00:06:20-1

P.V.: A odkud vzešel ten tvůj zájem? Od pracovníků referátu nebo vyloženě ty sám ses o to začal zajímat? 00:06:28-4

J: Tak samozřejmě, že jako impuls tam asi byl, dejme tomu díky nějakým propagacím... 00:06:33-0

P.V.: Jo protože to tady propagovali, chodili za námi do třídy... 00:06:35-3

J: Eliášová teda hlavně, ta to dobře cílila na tu skupinu těch němčinářů, to samozřejmě když ti dá ten pocit, že jsi výjimečná, tak dokážeš víc žejto a potom když jsou to jakoby zejména ty anglický země žejto a nejenom ty anglicky mluvící, ale takový ty bilingwooo... jako jsou Norsko a tak, který samozřejmě pro nás jakoby otevřený nejsou žejto, tak to bylo něco co tě mohlo jakoby odlišit od tý většiny.... 00:07:03-7

P.V.: A měl jsi dostatek informací, nebo jsi musel ještě ty informace nějak dozískávat?

00:07:11-4

J: Hmm... dobrá otázka. Protože já jsem celý Erasmus bral jako jednu takovou velkou srandu, že to prostě zkusím a uvidíme, co z toho výjde. Já jsem třeba zjistil na pohovoru, že jsem jim poslal špatný motivační dopis, že jsem jim poslal neopravený, první nástřel vlastně, který jsem udělal a šel jsem tam s tím, že ten dopis je celej úplně blbě, že má špatnou strukturu, že tam je spousta chyb, ale vzhledem k tomu nadcházejícímu zkouškovému období a k nadcházejícím povinnostem ještě mimo školu jsem nějak neregistroval, že jsem jakoby poslal špatný e-mail, takže jsem to zjistil vlastně až ten den od učitele němčiny, který mi to měl opravovat ten dopis a zjistit to vlastně (smích) takže to bylo i docela vtipný. Takže informace ano, byl jsem za magistrou Eliášovou, jenom se ujistit jestli ano ten motivační dopis, jestli ten životopis a tak dále, ale žádné bližší informace jsme si o tom nevyhledával. Jenom země kam bych mohl vyjet s tou němčinou, a ujišťující informace k tomu že, ale základní informace byly dobře podané a slušné, na těch tabulích, tady na těch nástěnkách... 00:08:23-0

P.V.: Takže jsi se o to nijak blíže nezajímal, tak to bereš jako trošičku v uvozovkách svoji chybu? Nebo spíš jako chybu těch pracovníků, že třeba paní magistra Eliášová Ti to měla vysvětlit jako líp... 00:08:34-8

J: Ne... to беру jako svoji chybu... 00:08:36-3

P.V.: ..že jsi se o to tak sám jako nezajímal.... 00:08:38-3

J: No, no, no, no... 00:08:39-1

P.V.: A ty už jsi to tady nastínill, že jsi nechtěl jet do anglicky mluvící země nebo že jsi se nechtěl vyučovat v anličtině, ale že jsi se chtěl dostat do německy mluvící, protože to je tvůj hlavní jazyk, takže připadalo v úvahu jenom to Německo nebo ještě nějaký jiný země byly v nabídce? 00:08:57-6

J: Byly tam určitě si myslím v nabídce. Nejsem si jistej, jestli tam tenkrát bylo i Rakousko a to si teďka opravdu nejsem jistý, ale myslím si že tam bylo akorát to Německo no. Bylo to takový lukrativný žejo, protože samozřejmě tu výuku ti někde. Nemyslím si teďka jestli tam nebyla i Belgie, ale tam můžeš a nemusíš tu němčinu použít žejo, takže je to takový jako půl na půl, není to nic co tě prostě donutí. 00:09:26-1

P.V.: Takže to byla vlastně v uvozovkách taková jediná volba pro Tebe, teda když jsi chtěl studovat v němčině... A znal jsi třeba někoho, kdo už vyjel, třeba tvůj kamarád nebo známý? Někdo, koho ses na to ptal, jak to tam probíhá? 00:09:37-8

J: Lidi jsem znal, ale nikdy jsem se jich na to neptal, protože to právě byli lidi takovýho toho typu, že tam jeli na dovolenou, a informace od těchto lidí jsem já nechtěl, protože ty by mi nedali relevantní informace, který jsou... Nedali by mi přesný informace, nebyly by podrobný, řekli by mi něco ve stylu, jo v pohodě, chodil jsem tam na dvě hodiny a dali mi to a to já jsem nechtěl. Já jsem říkal, že tam pojedu radši jako neznalej, bez ničeho, než abych tam jel s nějakýma informacema, který by mě mohly ovlivnit v tom mým přístupu k tomu a potom ve finále i můj výsledek... 00:10:15-1

P.V.: Takže jsi moc informací nezjišťoval ohledně Erasmu dopředu. A ani jsi se nijak nepřipravoval před tím Erasmem? Třeba, že by ses učil víc německy, chodil na nějaký

jazykový kurz? Nebo byla tvoje již dostatečná? [00:10:30-9](#)

J: Já jsem měl němčinu na základní škole, ale bohužel na střední škole neotevřeli třídu pokročilých němčinářů, takže to bylo hodně o mně to studium. Měl jsem dobrou paní učitelku, která mi říkala vždycky, že mám ten potenciál, že mám talent na tu němčinu, a to jsem si asi na ní vzpomněl, říkal jsem si proč to jako nějak nerozvinu, ale každopádně tam ta stopka byla, ta čtyřletá, která mě mohla jako posunout ještě někam dál. Ale už jsem věděl, že je to jakoby něco, co dám, že samozřejmě tam příprava tam si nějaká, na to se nedá připravit podle mne. No potom je tu přijímací pohovor, na ten se připravit nedá, můžeš mít slovíčka nějaký, můžeš mít nějakou osnovu, podle čeho se budeš držet, ve finále třeba na sociologii není ani nikdo tak dobřej, aby mohl tady ty rozhovory dělat. Takže tam stejně seděl nějaký doktor z filosofie a ten jak tě nezná, tak máš zaručeno, že podle žádný osnovy nepojede. Pro angličtinu si myslím, že to dělá Kouba, pan doktor Kouba, pro anglicky mluvící země a v tý němčině je to právě jiný v tady tom, takže se myslím, že ty znalosti nebo obecná znalost němčiny je obrovsky pofiderní, protože můžeš mít téma, který ti sedne jako třeba koníčky, proč tam chci jet a tak jo, ale potom se tě zeptá na nějaký podrobnosti a můžeš vyhořet jo. Prostě jestli se třeba hlásíš, tak zjistí nějaký věci o tý škole, nevíš o tom nic a vyhoříš jo, je to obrovský individuální si myslím... [00:12:08-4](#)

P.V.: Tu slovní zásobu hodně... a potom asi sis vybíral i nějaký předměty, ještě než jsi vyjel na ten samotný Erasmus? [00:12:20-1](#)

J: Hmm...tam to fungovalo, tak že já jsem tam musel mít smlouvu už jakoby předem než jsem vyjel tam a konkrétně. Oni mi tvrdili, že protože mě vybrali, tak potom jsme proto dělali smlouvu a do tý smlouvy jsem já už musel mít výčet předmětů, který budu studovat. Samozřejmě sociologie se tam studovala dvouoborově, takže já jsem musel mít 6 předmětů ze sociologie, která je tam vyučovaná jen pedagogicky, 6 předmětů měla být jakože kulturní vědy a ty byly na systému teoretickém i praktickém. Hodně četba a jeden jsem musel mít mimo obor tam se nabízela matematika, počítače nebo umění a vzhledem k tomu, že na předešlé dva jsem neměl moc zkušeností, tak jsem si zvolil umění, což se ukázalo jako obrovský problém, později, protože přeci jenom tam chodili studovat lidi trochu s jiným talentem a s trošičku jiným nadšením než já, u kterýho to byl předmět jen jakoby do počtu se dá říct. Takže ano, předměty jsem si vybíral, ale musíš si říct, že ještě předtím než jsem tam přijel, ne než mě jakoby vybrali, ale než jsem tam přijel. A to bylo normálně z katalogu školy, který mi zaslali a byl teda mimo jiné ještě rok starej... (smích) [00:13:36-2](#)

P.V.: (smích) tak to je docela zajímavý, že tam mají vlastně jiný systém, že sis takhle musel vybírat z různých bloků. A když jsi viděl, že ten blok musíš mít jiný než ze sociologie a vybral sis umění, tak připravoval ses na to už nějak že bys třeba četl knížky? [00:13:50-6](#)

J: Ne, ne to se nedá... jo protože ty si něco zapíšeš, potom tam přijedeš, víš že třeba polovinu jich ani neotevřou, teďko to musíš změnit, ale vzhledem k tomu, že třeba ti otevřou ten zápis třeba jenom na tejden, myslím že u nás je to dýl, nevím teďko jak je to u nás ten první den to je jedno, ale tam musíš dodržovat ten týden, abys jakoby tam zapisoval něco, co samozřejmě odpovídá tomu tvému oboru, protože do Německa nejedeš studovat počítače žejo, studuješ sociologii a takže na to se nedá připravit jo. Musíš tam hodně improvizovat, dal jsem si tam i nějakou žurnalistiku, protože jsem už nějak nevěděl, studoval jsem filosofii v němčině, což bylo taky dost těžký protože Obrana Sokratova je těžký dílo i v češtině na pochopení natož pak to studovat v němčině. A tady toho tam bylo víc, takže ne... [00:14:48-7](#)

P.V.: A když se dostaneme k tomu že ses rozhodl, že vyjedeš, tak co byl tvůj hlavní cíl proč jsi vyjel? Co byl tvůj hlavní motiv? 00:14:57-8

J: Bavíme se o tom.. u toho rozhodnutí, proč jsem se přihlásil na to výběrové řízení? 00:15:05-1

P.V.: O tom, proč sis prostě řekl jo, pojedu na Erasmus... 00:15:07-8

J: Protože to tady bylo až moc lehký.... 00:15:09-3

P.V.: Ehm.. to už jsi říkal no... 00:15:11-6

J: A to je jako ten hlavní důvod jo, to je a samozřejmě spousta lidí to může brát tak, že to mám zadarmo, ale myslím si, že to nemá být ten hlavní účel vysoké školy, když zjistíš, že je něco lehký, tak má člověk dvě možnosti, buď to můžeš zdát a můžeš jít někam jinam a ztratíš všechno, cos jakoby investovala do toho jo. Ztratíš čas i peníze ve finále, když to bereš z tady ty stránky a nebo si můžeš říct, tak to uděláme nějak těžší. Jenomže ve chvíli, kdy ty jakoby nebudeš bojovat u těch učitelů, ať děláš co nad rámec tak to stejně nikdo neocení, a když to nikdo neocení, tak to ani nikdo nekontroluje, ale jelikož to ani nikdo nekontroluje, tak ty nevíš jak moc je to validní a co ses naučil, tady v tom je ideální ten Erasmus jo, pokud máš nějakou vizi, jako třeba já, že si myslím, že oba dva jazyky by měly být na stejné úrovni, nechápu třeba, proč se do životopisu angličtina píše na jiném levelu než druhý jazyk. Je jedno jestli je to španělština, francouzština nebo tak, myslím si, že když se to studuje, tak by to měl studovat jako zároveň. 00:16:09-8

P.V.: Myslíš si, že by člověk měl mít vlastně jakoby mateřský jazyk a potom dva jazyky a třeba by měl mluvit jako plynule? 00:16:14-8

J: Stejně. Na stejné úrovni. Neříkám, že plynule, ale myslím si, že stejně, protože jakmile ten jeden umí něco víc než ten druhý tak si myslím, že to toho člověka indikuje i k jeho osobní postoj, jak k věcem přistupuje a myslím si, že jenom to že si neuvědomuje tu důležitost, tady těch věcí, tak že ho to potom může i pracovní jako ovlivnit a to je to třeba jen můj názor, ale mám to tak nastavený, a proto jsem to i chtěl takhle udělat, aby se mi zvyšoval i ten druhý jazyk, který se mi stagnoval na ty 4 roky a tady jsem měl možnost již za pouhý měsíc ty čtyři roky dohnat, protože mám vyzkoušený, že podle osnov to vlastně oni tam nabízejí na středních školách, já jsem tady to samý dohnal za měsíc a půl, měsíc a 2 týdny, mého žití v Německu, nikoli studování 00:17:05-8

P.V.: Jenom že jsi tam komunikoval s těmi lidmi... Takže vlastně tvůj hlavní cíl byl rozvinout a poznat něco nového, jít na nějakou školu, která má třeba jiný požadavky, i trochu jináči level...? 00:17:17-9

J: Já bych rozlišil to, proč jsme se tam přihlásil, a co byl můj cíl a co jsem od toho jakoby očekával. Proč jsme se rozhodl bylo to, že ta škola tady byla jednoduchá. Neříkám, že je jednoduchá není, má spoustu těžkých předmětů a má spoustu úskalí, a neříkám, že je jednoduchá, ale pro mne jednoduchá byla a já jsem to chtěl prostě změnit. To, co jsem od toho očekával jsme sám nevěděl, protože když nevíš do čeho jdeš, tak nevíš co máš od toho očekávat. Jedeš studovat, takže očekáváš od toho, že se budeš vzdělávat, ale nevíš, jak ti sedne profesor, jak ti sednou hodiny, jak ti sedne jeho výklad, jak moc budeš muset dělat a plnit, protože jsi "erasmák", tak jak moc budeš muset plnit takový ty "erasmácký" povinnosti,

taky ten jazykový kurz, se kterým má soustu studentů co vyjeli zkušenosti a pokud ho neplníš, tak samozřejmě máš za to postihy. A i magistra Eliášová Tě potom urguje, ale třeba já jsem v tom Německu nestíhal, já jsem dělal hodinu každý týden a to se doporučovaly 4 jen abych se vlezl do toho minimálního standartu, protože to studium bylo na takový úrovni a takový frekvenci, že jakýkoli kurz tam byl naprosto zbytečný. Protože když se učíš, dejme tomu o novověku v 18. století, v rámci toho umění a vezmeš si 600 stránkovou knihu, tak studuješ jen to 4 hodiny a věřím, že tě to posune úplně někam dál, než hodiny tady toho kurzu. To je hodně důležitý... [00:19:10-5](#)

P.V.: Rozumím. No ale tak, říkal jsi, že to očekávání jsi nějak ani neměl, když jsi říkal, že jsi teda ani nevěděl pořádně do čeho jdeš... Ale určitě jsi měl nějaký aspoň očekávání, co by ti to jako mohlo přinést, v čem by mohl být ten přínos toho, že vyjedeš. [00:19:25-8](#)

J: Ehm... jo... to je dobrá poznámka. Přínos, to je těžký říct takhle jakoby zpátky. Já jsem tam jel s tím, že si zkusím něco těžšího, že si zkusím něco, co vlastně vydržím. Kam až prostě mohu já posunout hranice tady toho inteligenčního koeficientu. To bylo asi to první, zkusit kde mám ty hranice, kam vlastně až se dostanu. Tady v té fázi. kdy to třeba vzdám, kdy to nevzdám, jak uspěju... A tohle to bylo spíš jo, protože já mám názor že když máš nějaká očekávání a potom se nestanou, tak jsi z toho zklamaná. Jakoby prohraješ sama nad sebou a když od toho očekávání nemáš, tak se tomu dá přizpůsobit, vůči všemu co přijde. A potom jsi vítěz. To je zásadní rozdíl v tady tom. [00:20:25-7](#)

P.V.: A na druhou stranu, já si myslím, že je hodně těžký to očekávání nemít. Kór když vlastně se vzdáš tady všeho na určitou dobu... Třeba jak jsi říkal, tak tady tu školu sis vybral abys nedojížděl, a teďka vlastně se vzdáš toho sportu a všeho a na 4 měsíce teďka vlastně odjedeš... [00:20:39-0](#)

J: No.. na 6 teda... [00:20:40-2](#)

P.V.: Na 6 jsi byl.... [00:20:41-0](#)

J: Na šest jsem byl no. Vyloženě od října do března. [00:20:44-3](#)

P.V.: A byl jsi tam teda vlastně jenom jeden semestr? [00:20:47-8](#)

J: Ano, Protože to prodlužování bylo ukončeno moc brzo na mne, já jsem tehdy ještě nevěděl, jestli teď chci prodlužovat. [00:20:55-3](#)

P.V.: A kdyby to bylo dýl, tak bys třeba prodloužil? Jo? [00:20:59-7](#)

J: Určitě jo. Protože dávat prodlužování ještě před zkouškovým obdobím mi připadá jako nelogické, velice nelogické, protože když nevíš, jak ti dopadnou zkoušky a máš jakoby riskovat to, že to nebudeš dávat v tom prvním semestru a ještě abys to dávala do toho druhého semestru.. to ne, to ne. To je tak obrovsky riskantní věc, kterou si myslím, že nikdo rozumný, který tam jede jakoby studovat, protože chce mít nějaký znalosti, tak to nezariskuje, protože není hloupej žejo. že prostě ví, že to tam nebude dávat, se tam nebude trápit, třeba to studium i ukončí, nemůže to vědět nikdy. [00:21:42-8](#)

P.V.: No a teda vlastně, vlastně když jsi očekával ten přínos jako v tom, že si zkusíš něco těžšího nebo takhle ,tak vlastně už jsi věděl, že to bude něco těžšího, že to nebude asi úplně

stejně level jako tady, tak bál ses něčeho, měl jsi z toho třeba obavy trošičku? 00:21:54-5

J: Než jsem tam jel?? 00:21:55-4

P.V.: Ano. 00:21:55-9

J: No.. toho bylo dost. Musíme říct, to že Německo má 16 spolkových zemí a lidi v nich žijí napříč, to znamená, že ačkoli jedeš do Hesenu, tak tam dokáží zajet lidi ze Saska. Sasové jsou velice zvláštní ve svém dialektu, ve své mluvě. 00:22:19-9

P.V.: Takže máš ten problém jim rozumět... 00:22:21-8

J: Stejně tak jako z Mnichova. A jak jsi říkala.. je tam problém, ne s tím jim rozumět, ale s tím jak oni třeba vyjadřují slova, jak oni šišljají, jsou takoví zbrklí, hodně melou, nemluví srozumitelně, jsou takoví zdvořilejší, mluví pomalu a dávají si pozor na to co říkají, jaké prvky používají, nezkracují výrazy z hodin tady těch já nevím jsem říkal jsem pořád výrazy, jo jsou ve skluzu zdobněliny a někde v Tyrolsku oni vůbec neříkají jakoby tu zdobnělinu... třeba normálně v Německu se jako dívka řekne madchen a tady ti Trolí říkají třeba jen mad. 00:23:06-4

P.V.: Takže to zkracují... 00:23:08-8

J: Vyloženě zkracují. A když potom chytneš takovýho profesora a nutno dodat, že tam hodina byla hodina a půl. Jedna vyučovací hodina byla 1 hodina a půl. Když máš hodinu a půl poslouchat, jak mluví o nějaký problematice, ať už sociologický, nebo třeba tý filozofický, tak je to prostě problém.. protože nejseš zvyklá, trvá ti třeba 2 měsíce, než si na to zvykneš a 2 měsíce z těch šesti je hrozně moc. Je to skoro polovina. 00:23:33-5

P.V.: Takže ses bál určitě jakoby jazykové bariéry? 00:23:37-5

J: Ne úplně jazykové bariéry jako jazykové všestrannosti, protože jakoby jazyková bariéra je něco, co je uvnitř v Tobě, jak vystupuješ, jak jsi zvyklá mluvit, jak jsi zvyklá komunikovat s lidmi i mimo jakoby tady ty jazyky, je to něco osobního. Člověk, který dělá prostě v "mekáči" nebude nikdy mluvit před třídou a už vůbec ne v tom cizím jazyku. A to nijak jako neodsuzují tyhle pozice, ale prostě lidi, kteří nejsou zvyklí mluvit, nebudou dobří mluvčí ani ve třídě, ani potom v těch jazycích, takže bariéra a všestrannost jsou pro mne dvě odlišné věci. 00:24:17-9

P.V.: A bál ses třeba i jak to zvládneš třeba ty sám se sebou, jak to zvládneš ty sám, protože jsi tam jel asi sám. A vlastně říkal jsi, že jsi z Pardubic, že tam žiješ, takže asi bydlíš ještě furt s rodičema nebo s rodinou... Takže nebál jsi se, jak to zvládneš v cizině jen ty sám? 00:24:34-8

J: To ne, protože pro mne je jako blbý říct to, že bydlím pořád s rodinou, protože mi v 17 umřel táta a brácha se teda odstěhoval už dávno protože jsme 9 let od sebe, takže ten už je dospělej a žije si svůj život, ale my máme barák, velký barák. Máme vlastně jakoby jeden pozemek, na kterém máme zahradu a potom máme ještě jeden pozemek, kterej je hnedka k němu připojený a na tom je původně snad ještě jeden barák, takže jen aby sis jako představila, jak je to velký. Tak samozřejmě je to zahrada, musíš se o to starat a nechat tam samozřejmě mamku samotnou, po tom všem by byla hloupost. Po tom všem to bylo vlastně ještě na

střední, ale dejme tomu, že po tý střední jakoby zajedeš nějakou pravidelnost jakoby v tom baráku, něco co musíš dělat samozřejmě a tak dále žejo. A samozřejmě se o to musíš i trochu starat. Ačkoli je barák opravený, tak se vždycky něco vyskytne, co se musí opravit. Kohoutky a tak dále, tak tady to byl ten hlavní důvod, jo. Jak to zvládnou samostatně, jako sám za sebe, tak toho jsem se nebál, protože jsem člověk, kterej se vždycky jako zajímal o přežití v přírodě a bez přežití v přírodě by byl úplně jako bez ničeho. V přírodě i v tady tý zemi jako říkám to trochu s nadsázkou, ale jako je to tak prostě. Nebál jsem se jakoby svých schopností.
00:25:58-0

P.V.: Takže už máš nějaký zkušenosti, že jsi třeba to otestoval a víš, že se sám na sebe můžeš tak nějak spolehnout... 00:26:03-5

J: A...obecně jakoby jsem byl hodně všestranný v tady tom, nejdříve jsem měl z něčeho strach z toho příjezdu, to se říct nedá jo, je to takový asi jsem si to ani já tvrdím, že vždycky jo, že je to takový jaký si to uděláš, takový jaký ti to ty lidi poskytnou nebo jak oni to podaj a co ty si z toho vezmeš. To znamená, že někdo třeba nám říkal, že nikdy nebydlel na koleji, že má strach z toho, že bude bydlet na koleji. Já prostě tvrdím, že kolej je jen takový byt, který třeba sice není podle tvých představ, který si vysníš, nebo který bys jednou chtěla mít, až jednou budeš mít rodinu ale pořád je to byt. Jenom byt, v kterým ty si můžeš určovat nějaký pravidla. My jsme třeba nesměli zatloukat hřebíky do zdi, ale prostě když jsme si pak vzali tu gumu lepící a pověsili jsme si normálně obrázky na zeď, tak ta místnost vypadala jinak. Takže spíš tady z toho lidi byli příjemní, s tím vedoucím koleje jsem si dopisoval už předem, tak jsem věděl, jak tak asi s ním jednat a tak dál... 00:27:18-8

P.V.: A uvědomoval sis třeba nějaký překážky, který jakoby ti trošičku třeba stály v tom to absolvovat ten pobyt? Třeba, jak jsi říkal tu mamku, tak jak se k tomu mamka třeba postavila?
00:27:33-1

J: Ne. Ne ne ne... Já jsem člověk, kterej když si na něčem trvá, tak to dostane. Jo a je mi jedno, jaký úsilí pro to musím vynaložit a kolik času mě to bude stát. A ačkoli to zní trošku egoisticky, tak bych řekl, že kdyby si tady to uvědomilo spoustu lidí, tak se nám dneska žije krásně a i naše ekonomika je trošku někde jinde. Nejen ekonomika politiky, ale i spousta jiných věcí, které souvisejí s nadnárodními problémy a samozřejmě žádná máma, dobrá máma nebude bránit svému synovi nebo svému dítěti v něčem, co ho posune dál. Co ví, že má plán, co ví že má budoucnost. A je úplně jedno jestli by chtěl rozjet nověj Apple nebo jestli půjde studovat do jiný země... 00:28:19-3

P.V.: Takže tě v tom mamka podpořila...00:28:22-5

J: Podporu? To je takový to všeobecný, jo myslím si, že podpora může být úplně něco jinýho pro dítě z dětskýho domova a něco úplně jinýho pro mne. To je takový dost subjektivní slovo. Můžu říct, že všeobecně byla spokojená s tím že tam půjdu studovat a ten fakt, že v tom baráku bude sama, ač to třeba první měsíc snášela jakože dobře, ale ne příjemně, tak si na to časem zvykla a dneska třeba tvrdí, že má ráda svůj klid.. (úsměv) Takže i tady v tom si myslím, že to bylo přínosné pro ni, že jsem se takhle rozhodl a nějaké překážky? Překážky jsou mýtus. 00:29:04-7

P.V.: A jak jsi říkal, že seš teda vrcholový sportovce... Tak jaké bylo opustit sport, svoje koníčky a zájmy? Byl to trochu jako nějaký problém? 00:29:14-8

J: Tak... problém to svým způsobem asi byl, ale když seš jednou dobrá, tak je jen otázkou, jak dobrá zůstaneš... 00:29:26-0

P.V.: Tak ale asi vypadneš z toho tréninku... 00:29:27-7

J: Vypadneš z tréninku. Vypadneš z tréninkového procesu. Když třeba ještě já jsem měl třeba místa, kde ani třeba nebyl žádný slušný oddíl, abych mohl trénovat. On tam vlastně nebyl vůbec žádný (smích) Tak to byl problém samozřejmě. Ale našel jsem si jiný sport, jiný bojový sport teda, naučil jsem se něco v jiných odvětvích tady z toho sportu, což mi samozřejmě taky přineslo spoustu jiných věcí, jiný pohled, nejen na ten trénink, ale i na život. Spoustu jiných moudrých, spoustu jiných osobností, lidí, takže tak... 00:29:57-5

P.V.: Takže jakoby ty překážky sis ani tak jako moc neuvědomoval...? 00:30:00-9

J: Říkám, překážky jsou mýtus...(smích) 00:30:02-1

P.V.: (smích) Dobře a když se přesuneme k tomu, když už jsi tam teda byl, tak jak ti vyhovoval způsob toho studia? 00:30:10-6

J: Super... 00:30:12-4

P.V.: Jo... 00:30:12-2

J: Super, za mne 100 bodů z desíti. Jo je to něco, co tady by potřebovalo spoustu studentů.... 00:30:20-5

P.V.: Takže je to jiný systém, než je tady? A vyhovoval Ti víc? 00:30:25-0

J: A myslím si, že ten systém je tam tak dokonalejší v tom, že tady lidi ačkoli třeba nemakají, tak vždycky mají nějakou možnost, jak to obejít, ale v tom Německu je ten přístup těch profesorů tak individuální a i si pamatují. Nebylo to kvůli tomu, že já jsem byl "erasmák", že by si mě pamatovali ještě víc, ale na té třídě bylo krásně vidět, jak ti profesori to byli fakt profesori, bylo vidět, jak je to baví, jak je to naplňuje, jak mají co předat a hlavně, že oni nechtějí produkovat miliony studentů bez uplatnění. Jo a tam prostě, když jsi nedělala, ne to co jsi měla, ale to co ten učitel viděl, že ti přinese z toho jeho předmětu, tak ti potom samozřejmě nedal ani ten zápočet ani tu zkoušku. A nebo dal, ale prostě měl jasně dané podmínky, který jsi musela splnit, což třeba obsahovalo nějakou práci nebo esej, ale vlastní práci a esej. Nemohla jsi ji někde stáhnout a žejo takovej dobrý příklad toho byl ten, když já jsem dělal zápočet ze sociologie rodiny, ale tam to probíhalo trochu nějak jinak než tady u nás. On tam rozebíral takovou tu napůl historickou, trochu ekonomickou, a z malý části ještě i psychologickou podstatu té rodiny, bylo to obrovsky zajímavý. A teďka já jsem se ho ptal, co po mně bude chtít jako zápočet, jestli jakoby napsat esej nebo práci 10 až 15 stránek v němčině a ne žádných bakalářských, ale prostě normálně stránek. A vytáhl tam na mne nějakou knížku, která měla asi 1 200 stránek nebo 1 500 a říkal, že to vychází teďka v každý zemi, říkal ať si vezmu tuhle, ať si vezmu tu v češtině a normálně si je porovnám. A už jenom to indikuje to, jak tady ti lidi jsou obrovsky znalí toho, jak mohou pomoci, že za nimi přijdeš s tady tím problémem a tu možnost jsem teda využil, i když samozřejmě teda v knihovně, protože patnáct stránek jako nechceš táhnout s sebou na pokoj...(smích) Ale bylo to dost zajímavý. Spoustu věcí, mohl sis to podat s těma Čechama, s těmi Čechy, s Českou republikou, tak to bylo dobrý. 00:32:48-4

P.V.: Takže Ti to vlastně rozšířilo i ty obzory, jak to může vypadat jinde jinak... 00:32:53-0

J: Tadycty, tohle já hrozně rád používám jo, protože samozřejmě to jak se tady vzdělává není jenom o těch profesorech, je to i o spoustě jiných věcech. Jak chodíš do té školy, jak jsou studenti ochotní, musíme zmínit to, že na Koblenkou vejšku se hlásí lidi, který z nějakýho důvodu by nezvládali školu na Frankfurtský vejšce, protože Frankfurt je obrovský město, je to velký město a Koblen je v podstatě to samý, nebo co se týče studentů, ale klidnější, levnější, tam jsou spíš jen ti chytrý. Já jsem třeba potkal kluka, kterej je pro holky fakt jako štramák, krásnej kluk a on mi potom říká, že 8 let hraje na klavír a do toho že studuje ekonomiku. A vlastně, že by jednou chtěl jakoby dělat manažera pro tady ty hudebníky a byl fakt hrozně najetej. Ten kluk měl fakt asi už 2 nebo 3 svoje skladby, složil je prostě a tady ti lidi tě podle mne obrovsky motivujou a inspirujou v tom životě. Co ty vlastně od toho můžeš očekávat.. Takže tady to si myslím, že bude ten zásadní rozdíl jo. Já nechci nijak hanit to školství, to může dělat relativně každěj, ale pochopit to, to už je věc druhá. A myslím si, že je to o těch lidech hlavně jo, jak oni to berou. A kdyby každěj chtěl makat takhle, jak oni makali tam, tak že i potom by se tu podílelo mnohem více kvalitnějších zaměstnanců, zaměstnavatelů třeba tady. Byl by větší sociální kapitál. 00:34:20-4

P.V.: No a vlastně, jak probíhal ten tvůj pobyt? Cestoval jsi někde taky třeba nebo podíval ses někde nebo jsi byl hlavně zaměřený na to studium? 00:34:32-5

J: Ehm... vyloženě v tom Německu ne. Tam se to hlavně vystoupalo do takových obrátek, že prostě jsem si koupil letenky do Anglie a odjel jsem do Anglie. Protože ten stres byl úplně někde jinde. Moc jsem nespál, spal jsem asi 6 hodin, protože jsem po noci makal, ráno jsem vstával a šel hned zase do školy, potom jsem byl ve škole tak jako ty 4 hodiny, ale krát dva žejjo, nebo krát 1 a půl, takže tam strávíš hodně času ve škole. A takže poznal jsem Frankfurtský letiště (smích) a potom teda tu Anglii, ale ne po Německu jsem měl tu možnost cestovat do Bonu a Hanoveru, ale nevyužil jsem ji, protože je to na celý den a celý den tam zabít bylo něco, něco co se dalo k utřídění myšlenek, ale úplně vzhledem na tu školu to nešlo. To tam prostě bylo tak nebo pokud jsi s tím chtěla vyjít s tím čistým štítem, že budeš dělat tu práci a budeš si moci říci, je to kvalitní práce mnou napsaná, tak tohle sis prostě nesměla dovolit. 00:35:40-8

P.V.: Díky náročnosti toho studia jsi do toho investoval, maximum. No a vlastně, když se potom teda vrhneme na to, to celý jako nějak zhodnotit, tak co bys vlastně řekl, že Ti ten Erasmus vlastně přinesl? 00:35:57-5

J: Co mne osobně přinesl? Novej pohled na život. 00:36:01-6

P.V.: Změnil ti pohled na život... 00:36:04-6

J: Nový myšlenky do života. Zlepšení jazykových zkušeností. 00:36:11-9

P.V.: A v jakém smyslu Ti to třeba změnilo ten pohled na ten život? 00:36:16-0

J: Myslím si, že to se prostě musí zažít. A je úplně jedno, jestli tam jedeš na dovolenou, nebo na studium, to není podstatný, protože si to vlastně jakoby užíváš, to když si potom jedeš za nějakým tím svým snem a s nějakou svojí vizí, kterou máš a potom přijedeš sem a zjistíš, že z toho obrovsky těžiš, že ty lidi se tě najednou ptají, kde jsi byl, co jsi psal třeba za práce, vědí,

že jsi třeba napsal spoustu prací, který třeba nejsou běžný, četl jsi spoustu knih v tý němčině, který třeba ani nejsou přeložený, máš obrovský přehled o věcech, seš na jiný inteligentní úrovni, na jiný myšlenkový úrovni, že máš jakoby takový ten jiný pohled na svět, když to řeknu, tady to si myslím že to. Kdyby tě zajímalo, jak konkrétně, tak to se říct nedá, to je to je prostě tak individuální, je to pozitivní, Erasmus bych doporučil, to jsem řekl už několikrát, ale já osobně nechci doporučovat Erasmus někomu, kdo tam nebude nic dělat, protože bych byl sám proti sobě. Prostě jestli chceš makat, jed' do toho Německa, budeš tam tak černej a nebudeš spát, budeš vyčerpanej, ale potom to všechno skončí a ty zjistíš, že seš úplně někde jinde. A jak ti bude připadat, že seš někde nízko, tak najednou zjistí, že seš úplně někde vejš nežli oni. A nemyslím to nějak jakoby konkurenčně, ale prostě jenom tím, že ty sám uděláš obrovský krok dopředu a tam, kam oni se budou ještě rok třeba šplhat, tak ty už tam budeš. A tady to je něco, že když ten Erasmus dobře využiješ, máš dobrý plán, jak ho využít, tak ti přinese tady ty věci. Všechny pozitivní věci a přinese ti to obrovskou moudrost do života to je ta, že když máš nějaký problém, tak se z toho nesmíš pos*at. No prostě svět patří těm, kteří se z toho neposr*ou. Tady to si myslím, že si tam uvědomují víc než my. 00:38:29-0

P.V.: A vlastně bavili jsme se o těch očekáváních, která jsi teda jako asi moc neměl, ale přeci jen tam nějaký asi byly, tak naplnili se tvoje očekávání? 00:38:38-1

J: Takhle... ano tys to řekla hezky. Já jsem tam jel s tím, že se pokusím přizpůsobit tomu jaký to tam bude. A kdybych měl teďka třeba jako shrnout moje očekávání zpětně, tak by to bylo něco jinýho. To bych ti mohl třeba říct, že jsem očekával, že mi to třeba zlepší ty moje jazykový znalosti, že tam třeba potkám nějaký nový lidi... potkal jsem tam super lidi ze Španělska a z Albánie, z Palestiny i z Indie, z Iráku z Ostravy mimo jiné, můj kamarád mi tedko jsme jako dobří kamarádi, bavíme se spolu, byl u nás na návštěvě. Jsou to super vztahy, který můžeš využít, ať už jedeš na tu dovolenou (smích) ale myslím, že tady o tom to je, že si řekneš jedu tam na dovolenou, ale ve finále tam poznáš lidi a oni ti řeknou, tak přijed', přijed' a budeš bydlet u mně a i to je dovolená podle mne a vůbec nemusíš jako nějak tomu upravovat svoje studium, k tomu aby sis to tam jako užila v tý zemi. 00:39:44-2

P.V.: Takže s kamarádama seš v kontaktu... Tak to je super. A vlastně říkal jsi, že už jsi měl vidinu toho, že půjdeš navazovat na magistra asi už předtím Erasmem, takže ten Erasmus tě v tomhlectom nějakým způsobem ujistil...? 00:40:00-6

J: Dalo by se říct, že mě to asi ovlivnilo v tom zahraničním studiu jo. To, že bych chtěl pokračovat, to samozřejmě je to dobrý jak já si z toho dělám srandu už jen kvůli tomu "siročáku" (smích) Prostě 2 a půl tisíce měsíčně žejo, ale to je prostě, já vlastně tvrdím, že pro mne je vysokoškolský titul to, jak člověk umí pracovat s informacema. Protože bakalářka je něco, co jako, to je prostě nic moc, to kopíruješ nějaký názory, občas tam hodiš nějaký komentář, to mi přijde úplně jako takový "pfff" ale pak když chceš být daleko lepší, tak už musíš zapojovat vlastní znalost, vlastní poznatky, ale třeba inženýři ti jsou úplně super ti už do toho jdou s nějakou vizí, s nějakým projektem a vzhledem k tomu, že v zahraničí nejsou inženýři nebo teda jsou, ale v trochu jiným smyslu než jak to máme my, to slovo má úplně jinej význam, tak oni tam mají ty magistr a oni to co my musíme do těch magistrů a inženýrů narvat za 3 roky, tak oni to do nich narvou za jeden. A právě to, jak je tam ta vyšší intenzita, ten vyšší nárok na ty lidi, tak oni jsou pak i vzdělanější a kvalitnější, protože oni si zvyknou pracovat pod tím stresem už na tý vysoký a potom si už jen ten stres upraví tak, jak je podle jich přínostný. Jestli si někdo řekne, že prostě bude vydělávat sto tisíc měsíčně a nebude doma skoro s rodinou, tak je to jeho věc. Jestli si řekne, že mu je 80 ale bude plnit svoje povinnosti, tak to je taky jeho věc. Ale tady to si myslím, že spoustu studentů i na navazujícím

magisterským, které si nedokážu představit, že by třeba jejich plat převýšil třeba 35 tisíc korun měsíčně. V té Anglii třeba na té vysoký, kam chci jít já, což je ta jedna z těch méně prestižních, tak tam není oblíbený v Cambridge ty lidi tam vystupují s tím, že si budou vydělávat třeba nějakých 50-60 tisíc korun měsíčně. Samozřejmě nemůžeme to přepočítávat na český, protože tam jsou samozřejmě vyšší náklady a tuhle větu nemám hrozně rád, protože když prostě umíš nakupovat, tak prostě se dostaneš na úplně to samý, jak je to tady v Čechách. Třeba Lúca si díky tady tomu platu mohla koupit nový telefon. Mohla prostě a tady by si to prostě vůbec nemohla dovolit a má se prostě, bydlí si sama už tři roky si bydlí sama úplně nebo sama ne, s bráchou, ale prostě platí nájem, živí se sama, chodí do posilovny, má své koníčky, dělá i výzkumy pro univerzitu, tady ta možnost tady prostě není tadyt o vidím třeba jako obrovsky pozitivní... [00:42:42-5](#)

P.V.: A ten Erasmus tě v tom ještě víc utvrdil. Že jsi si pohrával sis s tou myšlenkou, že bys vycestoval, jak jsi říkal, že bys tam jako za ní jel, že bys tam studoval, ale ten Erasmus to potvrdil...? [00:42:52-3](#)

J: Potvrdil to a řekl mi to, že to prostě zvládnou, to bylo to důležité. Pak už prostě víš, že to půjde. A potom už to jde samo úplně. [00:43:03-7](#)

P.V.: A kdyby jsi byl znovu před otázkou vyjet na Erasmus a už bys věděl všechno tohle co víš, tak bys na něj vyjel? [00:43:10-7](#)

J: No.. kdybych měl tady ty zkušenosti a tady to všechno bych věděl, tak bych spíš vyjel na praktickou stáž. Protože nemám rád věčný studenty, nemám rád prostě lidi, který ti kladou do hlavy pořád studovat. Myslím si že je to obrovsky ubíjí. Když už prostě dosáhneš nějakýho bodu té vzdělanosti, máš prostě jednu šanci, ať nikdo neříká že jich je víc prostě. Mělas šanci na Erasmu, jela tam, jestli jsi tam jela jako na dovolenou, tak prostě sis vybrala sama a ta praktická stáž by ti prostě měla otestovat, to co na co tě ten Erasmus chce hlavně připravit jo a já bych proto spíš vyjel na tu praktickou stáž.. [00:43:56-5](#)

P.V.: Takže vlastně kdybys třeba šel na magistra sem, tak bys uvažoval o té praktický stáži. [00:44:00-6](#)

J: Jo... To určitě. [00:44:03-0](#)

P.V.: A když jsi to tak nějak už nakousnul, ale tak Erasmus bys teda doporučil? Těm studentům, kteří tam teda chtějí jako makat ne v tom Německu... [00:44:14-0](#)

J: Já jsem to říkal špatně to makat jo spíš lidem, kteří, kteří to nechtěj fakt jako využít jen že jim někdo dodá nějaký stipendium, nějaká EU, že tam prostě jedeš a říkáš si tak co mám 3 hodiny do tejdne. Tak samozřejmě, že si tam nebudeš válet šunky, budeš něco dělat, ale jako když má někdo tři hodiny v týdnu, tak práci uděláš za hodinu a co pak bude žejo? A jako já nikomu do života nekecám ať si tam klidně jede, ale kdyby se mě někdo zeptal, jestli jsem si Erasmus užil jako dovolenou, tak bych mu řekl, tak kámo ty tam nejezdí. Prostě pro tebe to není, takhle bych mu to řekl... [00:44:58-3](#)

P.V.: Rozhodně ne do Německa. [00:44:59-1](#)

J: Rozhodně. [00:45:00-8](#)

P.V.: Tak jo, já Ti děkuju za rozhovor. 00:45:01-8

J: Prosím. 00:45:03-2

Respondent č. 6: Pavel

P.V: Ahoj, takže jak jsem se domluvili rozhovor budu nahrávat. Bude to anonymní, takže nikde nebudu uvádět tvoje jméno. Souhlasíš s tím? 00:00:08-4

P: Souhlasím. 00:00:13-3

P.V: Tak jo. Pro začátek bych tě poprosila jestli by se mně mohl tak představit, tvoji biografii, kam jsi chodil třeba do školy, jaký máš koníčky a tak. 00:00:19-6

P: Tak nebudu teda uvádět jméno. Co se týče školy, tak na střední školu jsem chodil na gymnázium v Říčanech u Prahy, odkud vlastně pocházím nebo z menší vesnice poblíž, no a po maturitě jsem nastoupil tady na Politologii na UHK. Co třeba dál? 00:00:43-1

P.V: Nějaké koníčky třeba. 00:00:45-6

P: Koníčky.... Hmm. Tak nějaké to sledování aktuálního dění, sport, nějaké knížky filmy, asi tak jako co má každý, nic neobvyklého. 00:00:59-4

P.V: A když se teda zeptám, proč sis vybral tuhle tu vysokou školu, proč sis vybral Politologii? 00:01:03-8

P: No to bylo spíš takové. No, já jsem pořádně nevěděl, kam se chci hlásit a pak jako by zajímalo mě nějaké dění kolem politiky, nějaké kauzy. Tak jsem si říkal, že politologie zní jako něco, co by mě mohlo zajímat. Tak jsem si podal přihlášky na různé školy. 00:01:23-8

P.V: Na Politologii? 00:01:23-8

P: Tak. Třeba do Prahy, do Brna, ale moc jsem se nepřipravoval jako by na zkoušky a co jsem našel taky jako by zkoušky, tak jsem věděl, že se dostanu a nakonec to tak dopadlo. 00:01:38-9

P.V: A dostal ses třeba i někam jinam, že ses rozhodoval? 00:01:42-0

P: Ne, nakonec ne. Těsně ne. 00:01:45-1

P.V: A teďka jako by trošičku do budoucna se zeptám. Uvažoval jsi o své budoucí práci, co by si jako tak chtěl dělat nebo, co by jsi mohl dělat? 00:01:52-3

P: Já bych chtěl dělat aspoň něco teda. Ne jako, pořádně nevím. možná jako na pozici nějakého analytika nebo pro média. A možná taky něco úplně jiného. Spíš čekám, co se mi nabídne, no. 00:02:13-9

P.V: A nějak do toho asi nepracuješ, že by ses třeba díval o pozicích nebo že bys třeba nějak zkoušel něco najít. 00:02:18-3

P: No, právě tenhle týden jsem zkoušel napsat, odpovědět třeba i na pár inzerátů. Nebo tak jako na blind zkoušet nějakou stáž. A zatím teda bez odpovědi. Uvidím. [00:02:31-3](#)

P.V: Tak jo. Teďka bych se přesunula na ten Erasmus a zeptala bych se tě na začátek. Když tě přijali a když jsi sem přicházel, věděl jsi o Erasmu, uvažoval jsi třeba někdy vyjel na Erasmus? [00:02:44-1](#)

P: Hmm. Řekl bych, že jsem o něm slyšel, ale pořádně jsem o tom neuvažoval, protože mě to... Já jsem tady byl první rok na kolejích a to mě docela odrazovalo, protože jsem věděl, že ti Erasmáci hodně paří a říkal jsem si jet do ciziny jenom abych tam pařil, to můžu dělat i tady a navíc mě to jako by ani nebaví, tak potom jako by jsem si říkal, proč bych tam jezdil. [00:03:10-8](#)

P.V: (přítákání) Takže jsi o tom ze začátku vůbec neuvažoval? [00:03:12-3](#)

P: Ne, no to ne. [00:03:14-9](#)

P.V: A co vlastně teda vzbudilo ten tvůj zájem? [00:03:19-7](#)

P: No, tak nad tím jsem přemýšlel a možná to bylo takové jako by, takové nějaké vyhecování, jakože hodně lidí kolem mě taky někam vyjelo a nebo se hlásilo. [00:03:32-0](#)

P.V: Takže z politologů hodně jezdí? [00:03:32-0](#)

P: Fuuu. No asi jako když se to vezme, tak znám hodně lidí z ročníku. [00:03:42-3](#)

P.V: Z fakulty vás jezdí nejvíc.... [00:03:44-5](#)

P: No jako by znám hodně lidí z ročníku, co vyjeli, ale netuším, jak je to v porovnání s ostatními. Takže to no. A jako by tak nějak jsem jako cítil, že bych potřeboval vypadnout. Takže to byla jako. Těžko můžu říct nějaký moment, kdy bych se vyloženě rozhodl, teď pojedou. Ono to spíš jako by vznikalo postupně, kdy jako by já jsem se přihlašoval, až na přes rok. V druháku jsem se hlásil na jaře na ten jarní semestr do ciziny. Takže od toho mého přihlášení a přijetí uběhl rok nějakým způsobem, takže jako než jsem se vzpamatoval, tak jsem tam byl, ani pořádně nevím jak. [00:04:35-0](#)

P.V: A bylo to teda vyloženě na impuls tebe, nebo k vám třeba chodila i pí Eliášová a říkala vám o Erasmu nebo učitelé? [00:04:36-9](#)

P: Já bych řekl, že potom jakoby nejvíc na přednáškách Kouby, který vlastně má nebo měl, teď nevím to má zase znovu na starosti tu zahraniční spolupráci. A ten ty přednášky pravidelně začal, to bylo jakoby právě zkraje toho jara a pravidelně začínal takovou jako by deseti, patnácti minutovkou otázek. Kdo byl na Erasmu, kdo tam nechce jet, kdo tam chce jet a takhle. Nabízel různé univerzity a to mě docela zaujalo nakonec. [00:05:14-8](#)

P.V: A když ses rozhodoval měl jsi o Erasmu dostatek informací nebo pak jsi třeba zašel za pí Eliášovou? Nebo sis to třeba zjišťoval na internet? [00:05:28-3](#)

P: Já už si, jako asi nevzpomínám. Mně se zalíbila ta Ljublana ve Slovinsku a tam jedna

okolnost byla, že jsem slyšel, že ta země je hezká a znal jsem ji třeba z nějakých fotek, říkal jsem si tak dobře a ještě jakože ten Kouba ji vychválil, že je jako vlastně jedna z nejlepších škol, kam můžeme vyjet v rámci té nabídky, když jako nechceme jet na západ. Hmm, takže to byly taková dva silné důvody, proč tam jet. Pak jsem se ještě jako by podíval na stránky, že jsem vyhledával ještě nějaké informace. No, ale to asi nebylo to hlavní, takže nějaké informace jsem si k tomu našel, ale že bych děla jako nějakou podrobnou rešerši, tak to vůbec. 00:06:12-1

P.V: Takže jsi si jako o tom zjistil nějaké informace a potom vlastně jsi šel teda na referát a podal jsi přihlášku, že by jsi měl zájem. 00:06:23-8

P: Dokonce si myslím, že to vlastně všechno probíhalo přes email, že možná, možná jsem tam byl kvůli nějakému dotazu, ale už si to přesně nevybavuju, ale nebyl s tím určitě žádný problém. S vyplněním přihlášky nebo tak. 00:06:40-0

P.V: A když se teda ještě zeptám na ten referát, tak myslíš si, že referát jako dostatečně by propaguje ten Erasmus, že jako by studenti mají dostatek informací? 00:06:50-7

P: Já si myslím, že ti studenti, kteří o tom uvažují od referátu dostanou spoustu informací. Když trošku chtějí, jako přijde mně to, že je to tady jako by problém se vším, kdo nechce, tak se nedozví nic a kdo jenom trošku chce, tak se toho dokáže dozvědět opravdu hodně a nevím jako. Myslím si, že na tom referátu se snaží to zpropagovat, že za snaha je velká. Plakáty jsou tady vlastně na každém patře nebo všude možně, pořádají se různé akce, není problém se tam na ně kdykoliv obrátit, z mojí vlastní zkušenosti to vím. Spíš to je jako by o tom, jestli ti lidé chtějí nebo ne. 00:07:33-5

P.V: Jestli ty informace chtějí přijímat nebo nechtějí. A asi jak jsi už naznačil, tak jsi znal nějaký kamarády, kteří už vyjeli nebo známí a mohl ses jich asi zeptat, jak to tam probíhalo? 00:07:48-7

P: No, to spíš ani ne, protože do té Ljulany jsme vyjížděl první a potom za mnou později dorazil kolega z politologie a možná semestr před námi, tam byla nějaká archeoložka, ale tu jsme jako by ani pořádně neznal, ani jsem nedohledával nějaké informace. Možná potom, jak je ta databáze NAEP, tak jsem tam našel nějaký, nějaký příspěvek nějakého studenta z Brna, ale to bylo jako by už pár let staré, tak jsem to tam, ale pochvaloval to, tak jsem si říkal, že žádný problém mě nečeká. Tak to jako slibně, ale nějaké podrobnější typy nebo doporučení z toho města jsem neměl. 00:08:31-0

P.V: Jsi neměl. 00:08:26-1

P: A vlastně to platí i pro ten druhý výjezd, kdy jsem jel do Vilnius, což byla jako by nově uzavřená smlouva a tam jsem jel taky jako první. 00:08:44-0

P.V: Takže pokaždé jsi jel první, A kdybych se tak to jako zeptala, tak jaký jsi měl důvod, jaký jsi měl cíl pro to vyjet, proč sis nakonec řekl, že by to mohlo být dobrý? 00:08:56-1

P: No tak asi jak jsem říkal, že hodně lidí se kterýma jsem se bavil, tak někam vyjelo, tak jsem si říkal anebo se chystalo vjet, tak jsem si říkal, no dobře, když tihle teď odjedou, teď tam zůstanou, tak s kým tady vlastně budu a hlavně jsem pořádně nevěděl, kam bych pokračoval, protože jsem si říkal, dobře tak jedu poslední semestr ve třetíáku, jenomže když

takhle pojedou, tak nebudu chtít ukončovat studium na dálku. Tak si to třeba o rok prodloužím a třeba mě napadne, něco mě chytne, začne mě bavit a zjistím třeba, co dělat dál. Tak to byl asi taky dobrý důvod. Potom u té Ljublaně jsem mně líbilo to, že to je ve Slovinsku, zaujalo mě to, zaujala mě i ta recenze, že je to dobrá škola. No a potom u toho Vilnius, byl asi takový hlavní motiv, tam jsem hledal jeden konkrétní kurz v nabídce těch našich univerzit a dokázal jsem to dohledat jenom na stránkách té, toho té MTERU ve Vilnius. A po té mé zkušenosti, kdy jsem byl v té Ljublani jako první, jako by že pionýr, tak jsem si říkal, že to zkusím jako by vyzkoušet i v té nové destinaci, no. [00:10:18-1](#)

P.V: A přemýšlel jsi, že bys tam jel i z toho studijního hlediska, že by ses dozvěděl i něco jiného, než tady na škole? Přemýšlel jsi i takhle nebo úplně zpočátku takhle úplně ne?
[00:10:29-6](#)

P: Jako řekl bych že jo, že v porovnání třeba taky znám si myslím, že na ten Erasmus vyjedou a je jim třeba celkem jedno kam, co tam budou dělat s tím, že to bude zábava v první řadě. Já si myslím, že já jsem se to snažil brát jako by spíš studijně, potom jsem zabředl do takové zábavy, najít nakonec nějaký balanc mezi tím. Ale pro mě opravdu bylo jako důležité, že mně ta Ljublana byla prezentovaná nebo hodnocená jako dobrá škola, což je a i v tom Vilnius se mně nakonec podařilo najít zajímavé kurzy, byť ten kvůli kterému jsem se tam hlásil se nakonec neotevřel. No, ale to je celkem běžný na tom Erasmu [00:11:13-7](#)

P.V: Stává se to hodně. Takže vlastně sis to vybíral i z toho, že to mělo dobré reference. A měl jsi vybíral jsi třeba i mezi jinými univerzitami nebo tě zaujalo jenom to Slovinsko?
[00:11:29-9](#)

P: V tom prvním nebo při tom prvním Erasmu jsem jako druhou volbu měl Poznaň, kterou mně doporučoval jeden starší kolega tady, který tam strávil semestr nebo dva. A ten si to pochvaloval moc a k tomu Vilnius co jsem měl jako druhou možnost, tam si myslím, že bylo taky nějaké Polsko, že to byl Krakow nebo Wroclav, Krakow myslím. [00:11:56-8](#)

P.V: Takže to byla vždycky ta druhá varianta, ale tu první variantu tu jsi chtěl jako by nejvíc a tam jsi se vždycky dostal. [00:12:03-5](#)

P: Tak. [00:12:04-1](#)

P.V: A když si to vezmeš zpětně, já vím že je to trošku těžký, ale jaký jsi měl vlastně očekávání poprvé, když jsi jako vyjel, vyjel jsi jako by do neznáma, vyjel jsi jako sám asi předpokládám, tak jaký jsi od toho jako měl očekávání? [00:12:18-1](#)

P: Tak asi první očekávání od toho bylo, jestli v Klagenfurtu stihnu pět minutový přestup někdy v noci a potom jsem se vlastně těšil, jak to tam bude vypadat, no. Báal jsem se jestli to zvládnu takhle v cizině, protože jsem byl zvyknutý z kolejí, že člověk se přes týden stará tak nějak sám o sebe a potom přes víkend, když přijede domů, tak je full servis od rodičů. No a teď najednou bylo to vědomí, že to tohle zázemí mít nebudu, že to bude jenom na mě. A třeba když jsem tam vyjížděl, tak jsem ještě neměl, přesně jsem nevěděl, kde budu bydlet, protože, já jsem se pozdě přihlásil na kolej a napsali mně, že ji nedostanu, potom asi týden před příjezdem mně psali, že tam jsou nějaké, že se uvolnilo nějaké volné místo, ale zdálo se mi kolem toho jako by strašně zmatený systém registrace a organizace a hlavě jsem měl už třeba rozjednané dva tři byty, na které bych se šel podívat a tak jsem jako by můj první plán byl, že ty byty obejdu a někde se ubytuju a nakonec jsem teda skončil hned na tom prvním a potom

jsem se vlastně byl jsem zvědavý na kurz slovinštiny s dalšími Erasmáky, který byl ještě před začátkem semestru. 00:13:47-2 00:13:45-8

P.V: Měl jsi třeba nějaké očekávání, co by ti to mohlo přinést do budoucna do života?
00:13:51-2

P: Tak to nevím asi jako nic zásadního, spíš asi jako nějakou změnu ale. V podstatě asi jakoukoliv změnu. 00:14:07-4

P.V: Takže jsi vlastně nakonec zůstal na tom bytě. 00:14:23-5

P: Možná trochu ano, to má asi jako každý ale zas nemůžu říct, že by byly nějak zásadní, já jsem se tam cítil hrozně, moc příjemně. 00:14:39-4

P.V: A co se týče třeba angličtiny tak když jsi říkal měl jsi skoro rok, když jsi podal přihlášku a než jsi vyjel a tak připravoval ses třeba nějak na to? Chodil jsi na nějaký kurzy jazykový?
00:14:52-3

P: Nepřipravoval jsem se. Já si myslím, že jsem měl velké štěstí na angličtinářku na gymplu, se kterou jsem třeba dělali i různá cvičení FCE CAE , takže tam jsem se jako na nějakou úroveň angličtiny dostal a od té doby, co jsem tady na UHK, tak vlastně jsem na tom jako by nějak moc nepracoval, že jako když je nějaká příležitost, tak se anglicky pobavím nebo nějakým pročítáním textů nebo tak, ale nějakou speciální přípravu jsem neměl. 00:15:20-0

P.V: A uvědomoval sis třeba nějaký bariéry, který jsi jako by měl nebo nějaký překážky, který ti stěžovali rozhodnutí se vyjet nebo samotné vyjetí? Já nevím třeba nějaký koníčky nebo nějaká práce, kterou jsi tady měl? 00:15:36-5

P: Možná částečně jako rodina. Řekl mi třeba i děda, který není úplně mobilní občas je potřeba s ním zajet k doktorům nebo tam ho trochu povozit po okolí, tak jsem jako by věděl, že když odjedu, tak že to budou muset ostatní vzít za mě, že to bude nějaká zátěž pro ně, ale to byla asi jako by jediná bariéra, kterou jsem objevil před tím a pak nějaký jako by zpětně sem si připomenul, že nějaká bariéra byla ve mně jenom. Nějaký takový, nějaká taková pohodlnost, říkat si proč jet někam do ciziny, když vlastně tady ti to stačí. 00:16:15-5

P.V: Takže takový trošičku vykonstruovaný překážky, který si vlastně člověk utváří v hlavě...
00:16:20-0

P: No, to spíš. 00:16:22-7

P.V: A vzpomeneš si třeba, co rodiče na to říkali, když jsi jim to oznámil. Podpořili tě?
00:16:28-7

P: Jo podporovali. Tam nebyl žádný zásadní problém. Spíš jako by naopak, já si myslím, že byly rádi. 00:16:43-5

P.V: A když se zeptám na tvoji katedru a výjezdy na Erasmus, tak jak bys to ohodnotil, jak třeba učitelé přistupují výjezdu na Erasmus, podporují to myslíš, nebo vycházejí třeba studentům vstříc? 00:17:00-7

P: No, já s tím jako žádnou osobní zkušenost jako přímo nemám, protože když jsem byl v tom zahraničí v té Ljublani, ty povinné předměty, které se měly absolvovat jsem si odložil jako by na teď, takže já jsem na dálku nic nedělal a v té Litvě na dálku jsem vlastně jenom komunikoval s Koubou ohledně bakalářky a to jako, tak to trochu drhlo, protože, tam bez té konzultace je těžké se dohodnou, co mám vlastně udělat, ale nakonec jsme se byli schopni domluvit na nějaké konzultaci před vánoci nebo tak, takže v tomhle si jako by stěžovat nemůžu, v tomhle konkrétním případě, protože ta komunikace byla v rámci možností super a s dalšími zkušenost nemám, potom vím, že u jedné doktorky jí dělá problém, že ona je vstřícná tak jako by velmi formálně jo že, se spíš snaží odradit studenty aby to nedělali, protože po nich vyžaduje různá resumé pravidelná. Ještě nějakou esej a potom jim dá nějaký termín zkoušky, je jako by poměrně flexibilní v tom, že ten termín jim dokáže dát nějaká náhradní, že se domluvit dá, ale vím, že pro pár mých známých, kteří to takhle absolvovali na dálku to nebylo nic moc příjemného. Třeba. [00:18:29-1](#)

P.V: takže by jsi nemohl říct, že 100% jako všichni kantoři, vyjdou ti vstříc, ale někteří trochu tu cestu vyjetým studentům stěžují... [00:18:38-5](#)

P: Jako by v porovnáním s třeba s dalšími školami? Tak co mi jako říkali lidi, tak tady je to mnohem lepší nebo přístupnější. Že přístup třeba jiných univerzit je takový jako odmítavý, jo. Kam vlastně jdete. Je to váš problém. Jako by jste nic nedělali, což je jako trochu zvláštní, no ale tak. [00:19:06-0](#)

P.V: A jak by jsi zhodnotil způsob studia v zahraničí, bylo to jiný, bylo to stejný? [00:19:15-9](#)

P: No tak v tom Slovinsku tak první věc, která mě zaujala a možná trochu zarazila ze začátku. No ono toho je, tak čím začít. Tak první třeba nabídka předmětů, že byla celkem omezená, tam bylo asi 15 věcí, žádná nebyla přímo z politologie a bylo to takové jako by od všeho něco, nějaký komunikační management, sociologie, nějaké mezinárodní vztahy, ale že bych si z toho musel vybrat něco, co se mně zdálo zajímavé. Byla tam i nějaká analýza dat a občas třeba u těch předmětů byl nějaký popis uvedený, ale ten jako kdyby někdy neodpovídal tomu, jak to reálně probíhalo, takže já jsem se přihlásil jako by na ty data, což měl být nějaký základ a týden asi před začátkem semestru mně přišel email s nějakým vstupním testem, že vyžadují nějaké znalosti, tak jsem se na to podíval a zjistil jsem, že teda ne. Takže jsem potom ještě jako by hledal nějaký náhradní předmět, ale tak jako to se dalo, takže první taková nepříjemnost, člověk, se na něco nahlásí a pak zjistí, že je to jinak a druhá potom je, že ta výuka tam je organizovaná trochu jinak, že na každý ten předmět byl nastavený čtyř hodinový blok a potom záleželo jak se dohodli ti vyučující j. Obvykle tam byl jako nějaký jako by řeknu garant nebo přednášející a někdo, kdo vedl semináře, někdy to by zase jenom jeden člověk, ale a v rámci toho čtyř hodinového bloku proběhla teda nějaká přednáška, do toho byla vložena nějaká pauza a pokračoval seminář a přišlo mi, že pro ty vyučující, že mají jako by hodně zajímavý prostor jak to zorganizovat, že třeba v rámci jednoho předmětu půlka semestru probíhala jako přednášky, třeba delší než ty dvě hodiny a ve zbytku času se to nechalo by a od druhé půlky semestru se řešily jako by semináře, kdy jsme byly na dvě skupiny a to se využil ten čas celý. U jiného kurzu si ti ten vyučující nebo přednášející zorganizoval tak, že hodinu a půl v kuse mluvil, pak dal hodinu pauzu na oběd a pak hodinu a půl zase pokračoval. Někdy to bylo rozdělený tak seminář byl ráno, přednáška odpoledne, ale přišlo mi, že bylo jako výrazně víc času něco probrat než tady. [00:21:48-9](#)

P.V: Takže to se ti asi líbilo víc. [00:21:49-7](#)

P: No, bylo to zajímavější no a snažili se, řekl bych se nás víc snažili i zapojit a že byl takový i víc přístupnější vůči lidem, kteří se nedokázali úplně přesně vyjádřit, že dokázali přejít tu angličtinu, že spíš jako by spíš motivují ty studenty k tomu, aby se nebáli vyjádřit se i kdyby měli říct blbost. 00:22:17-4

P.V: Což je asi lepší. 00:22:19-3

P: To je. 00:22:22-7

P.V: a nastal teda nějaký problém během toho tvého pobytu ve Slovinsku. Třeba jak to potom bylo s kreditama na konci? Musíš získat nějaký minimální počet, když jsi říkal, že tam nebylo moc z politologie? 00:22:32-5

P: Hmm, ale s tím problémem neměl protože. Takhle, já jsem ještě měl nějaké kredity měl za ten kurz slovinštiny předtím a řeknu měl jsem zapsaných kolem toho doporučeného počtu 30 nebo 33 kolik to bylo, jeden předmět jsem nakonec neudělal, ale měl jsem nakonec asi 25 kreditů nebo takže v tomhle směru problém nebyl jo a vím, že ten předmět jsem neudělal jenom protože jsem se vykašlal na přípravu na závěrečnou esej. Jo, že jsem si říkal, přijdu, něco napíšu a uvidím, jak to dopadne. Někaké body jsem jako by do té doby měl a dopadlo to příšerně, ale svým způsobem to bylo tím že jsem jako by věděl, že už mám dostatečný počet kreditů, že mě to nepálí a já jsem se nedokopal k tomu, abych se na to připravil. 00:23:31-6

P.V: A když se přesuneme k tvému příjezdu z Erasmu domů. Tak ty jsi vlastně říkal, že moc očekávání jsi neměl, ale přesto jak na tebe Erasmus zapůsobil, splnilo to nějaký očekávání, který jsi přece jenom, člověk si říká, že nemá očekávání, ale vevnitř nějaký jako trošičku jsou, že jo, když jako opustíš zemi. 00:23:53-9

P: Já jsem se právě z toho byl nadšený, s myslím, že měl jsem štěstí, že už na tom jako by kurzu na začátku jsme potkal jako lidi, se kterými jsme si opravdu sedl. Hlavně teda ze Slovenska, takže nakonec jsme byli taková Česko-Slovenská skupina. Trošku mě zklamalo, že jsem se nedostal do kontaktu se Slovinci, protože ti na druhou stranu si zase dělali svoje skupinky a nebylo pravidlem, že jsme byli na všechny ty kurzy namíchaní, že někdy to bylo vyloženo pro Erasmáky, kde byli třeba dva Slovinci, kteří seděli v koutě, bavili se se sebou a když mohli, tak odešli. Na druhou stranu, na tom kurzu jsem se slovinštinu naučil, což mě bavilo a získal jsem tím, že se tím dokážu domluvit, líbilo se mně, že jsme procestovali dost míst, nejenom to slovinsko, ale třeba i bývalou Jugoslávií. Co, no. Jako by bavila mě i ta škola, když se to tak vezme. A možná že i tím, že to byly trošku jiné věci nebo i hodně jiné věci, než co jsou v nabídce tady. Mnohdy byla možnost vyzkoušet si něco, co se tady vůbec nenabízí, že třeba v rámci jednoho toho kurzu jsme měli za úkol v týmu vypracovat nějakou infografiku, nebo informační video o nějakém tématu řeknu a jeden ten kurz, toho součástí byla simulace zasedání OSN a to teda jako bylo, to už byla hra na úrovni, že jsme měli i opravdu pravidla jednání, měli jsme se jako by připravovat, najít si nějaké informace o tom státu, připravovat rezoluce nebo tak, ono to bylo v režii jako slovinských studentů mezinárodního práva, kteří v tom byli sběhlí nebo mezinárodních vztahů, my Erasmáci jsme tam spíš seděli a čekali co z nich vypadne, ale i tak to bylo jako zajímavé, no. 00:26:02-1

P.V: Takže nějaký příležitosti, který se ti otevřeli. 00:26:02-6

P: Tak. 00:26:06-1

P.V: A co si myslíš, co ti ten Erasmus vlastně hlavně jako přinesl, ve Slovinsku? 00:26:09-8

P: Ve Slovinsku? Tak řeknu jazyk a takový to vědomí, že vím, že můžu někam vycestovat a přežiju v pohodě. Domluvím se, postarám se. 00:26:24-0

P.V: Takže taková samostatnost, sebedůvěra v sama sebe. 00:26:28-9

P: No taky 00:26:27-0

P.V: A co se týče třeba toho studijního, tak to vlastně říkal, že ti to jako by rozvinulo, ale přímo v té politologii asi. 00:26:38-9

P: No přímo v té politologii asi ne. No i když jako by. Možná jedna věc, že jsem tam jako by v té knihovně, co tam měli narazil na jednu knížku, která mně jako by docela pomohla při bakalářce, že jako by zdála se mě zajímavá, pročítal jsme si ji a teď jako bych ji znova našel ty poznámky a jako by velice se mně hodily. 00:26:59-9

P.V: Do té bakalářky. 00:27:03-8

P: Tak. Takže nějaký přínos tam byl, no. Spíš omylem, ale dobré no jako. 00:27:12-1

P.V: No a ty jsi vlastně říkal, že potom jsi vyjel ještě jednou. Ty jsi vyjel ve třetáku v letním semestru a potom jsi vyjel do Vilniusu a to jsi vyjel kdy?. 00:27:20-4

P: Tak, to bylo teď na podzim jako by v tom roku, který prodlužuju. 00:27:25-3

P.V: Takže jsi jako by vyjel dva semestry za sebou. 00:27:27-3

P: Po sobě. 00:27:30-8

P.V: A proč ses rozhodnul vyjet ještě jednou? 00:27:34-3

P: No, zaprvé to bylo tím, že se mně v té cizině líbilo a proč jsem se třeba znova nehlásil do Ljublany? Tak to si myslím, že bylo tím, že když jsem se měl rozhodovat, kam dál, tak jsem třeba ještě z toho Slovinska nebyl až tak nadšený, protože přece jenom končila zima a v té zimě jako by. Bylo to fajn, ale až potom se mně otevřely ty možnosti, co všechno se tam dá dělat a takže jsme si říkal, že bych radši zkusil nějakou jinou zemi. Jinou univerzitu, že se podívám i někam jinam, takže proto. A proč jsme se teda jako by vůbec hlásil na druhý Erasmus, tak to bylo pro to, že jsem vlastně věděl, že tady všechny ty předměty mám splněné, které bych měl absolvovat na podzim, že jediné, co mně chybělo jako by byla ty bakalářka, na to jsem byl domluvený, že není problém, udělat na dálku, že když napíšu aspoň něco, dostanu zápočet. A takže jsem si jako by, když jsem nad tím přemýšlel, tak jsme si říkal, co bych dělal v Hradci, tak ještě někam pojedu. 00:28:42-4

P.V: Určitě. A když by jsi měl srovnat ty Erasmy? Tak každý tě posunul nějak nebo třeba to Slovinsko tě posunulo a ten Vilnius už třeba. 00:28:52-8

P: Možná bych řekl, že Slovinsko mě posunulo a Vilnius mě dorazil. Jako by. Tam problém, který jsme s tím Vilniusem měl. Já si myslím, že to nemůžu jako by úplně férově hodnotit, protože z toho Slovinska tím, že to bylo jako by první a moc se mi tam líbilo, tak Ljublana

nastavila vysokou laťku a Vilnius se před ní prostě nedostal, byť třeba ten semestr, tam začínal už v září, takže jsme tam jeli už na konci srpna, že byl takový ten Introductory week a takové různé formality kolem a v tom září tam bylo ještě moc hezky a potom už teda přestalo být hezky a i jako překvapilo mě, jako je to na severu, že je tam hodně tmy, hodně deště, málo světla přirozeného a taky se mně moc nelíbilo na tom, že ta univerzita jako taková leží na kraji města, je u toho takové dva větší paneláky jako kampus a vlastně u té univerzity nic není, tam jsou nějaké dva obchody větší, ale do toho centra je to třeba 40 minut autobusem a potom jsou třeba velmi špatné noční spoje, že třeba poslední autobus jezdí v 11 a když už se člověk chtěl někam dostat, tak to bylo jako daleko a nevím no, řekl bych, že v té tmě, která tam panovala pořád se nám jako by ani moc nechtělo. [00:30:28-3](#)

P.V: A tady jsi bydlel na kolejích nebo na bytě? [00:30:31-3](#)

P: V tom Vilniusu to bylo na kolejích. [00:30:35-6](#)

P.V: To bylo na kolejích a ty koleje byly v tom kampusu nebo? [00:30:36-2](#)

P: No no no, ty byly vlastně hned naproti školy nebo nějakých 5 minut pěšky a hlásil jsme se na to, že vycházely opravdu levně a ani ne jako třetina toho stipendia, takže to bylo velmi levné a když jsme se třeba díval na nabídky bytů, tak ty vycházely jako by podstatně dráž v té Ljublani třeba takový rozdíl mezi těmi byty a kolejí nebyl. Tam to bylo třeba dva krát tolik, ale dalo se najít třeba i za podobnou cenu nebo o málo vyšší, ale v tom Vilniusu jsem, jako by podrobně jsme nehledal, protože jenom když jsem na to nakoukl, tak mě to odradilo od nějakého dalšího hledání. [00:31:17-9](#)

P.V: A takže si myslíš, že možná asi že ten přínos, co jsi v tom viděl, byl asi možná v tom Slovinsku, tím, že to bylo první? [00:31:28-2](#)

P: Tak přínos asi zážitky nebo nějak do života. Ale třeba v té Litvě si myslím, že svým způsobem jako by hezky navazuje na to Slovinsko, že třeba. Když jsme byly v té Ljublani a vyjeli jsme do té bývalé Jugoslávie, že jsme se o to začal víc zajímat a v té Litvě jsem potom měl kurzy s profesorem původně ze Srbska právě o Balkánu o historii a o těch etnických konfliktech a to mě jako by moc bavilo. On byl takový jako historii, takže takový suchý, ale pak jsme si na něj zvykl a pak byl v pohodě. Takže tam jako by v tomhle směru, že mně to dalo hodně a potom se mně líbil kurz, to byly jako by základy sociálního výzkumu, což si myslím, že mně taky pomohlo k bakalářce, protože tam bylo naším úkolem vybrat si nějaké téma, ideálně nějaké téma naší bakalářky, najít si k tomu jenom krátké zdroje, připravit elektronický dotazník nebo normálně jenom dotazník a ty sesbíraná data nějak vyhodnotit do tabulek nebo tak a odevzdat potom na závěr nějaký papír, který bude mít takové ty formální požadavky jako úvod, přehled literatury, popis datového souboru, analýza, závěr a tak dále a, ne to bylo jako hrozně užitečné si to vyzkoušet, že člověk si zažije takové ty formality, které musí splňovat i potom dál no. A i jako by přístup té vyučující byl skvělý a výhodou bylo taky to, že každý týden tři hodina, tří hodinový blok, takže bylo jako i hodně času to vysvětlit, i když byl nějaký dotaz. Takže zajímavé. trošku jako pro mě z jiného soudku, protože já jsem do té doby netušil, že jsou nějaké, jako tušil jsem, že jsou nějaké metody, jako tušil jsem, že jsou nějaké metody ze sociologie, ale pořádně jsme je neznal ani ty základy a nahlédnutí to toho bylo jako velmi zajímavé. [00:33:28-4](#)

P.V: takže ten Vilnius ti možná víc jako trošičku rozvinul víc jako co se týče toho studijního. [00:33:31-1](#)

P: No, možná nakonec ano. No, jako záleží. Ono kdybych to řekl, tak to Slovinsko, ta Ljublana byla víc o nějakých soft skills, co se člověk naučí, tak jako mimochodem a ten Vilnius víc jako o těch hard skills. [00:33:51-5](#)

P.V: Ale když jsi to vezmeš teď zpětně, tak jsi rád, že jsi i podruhé vyjel?. [00:33:54-3](#)

P: Jo, já jsem rád, jsem za to rád a i když na tom místě jsme si říkal, že za to budu ještě rád, ale jako by myslím si, že na mě tam potom z toho počasí na mě padaly deprese. Tam třeba i čtyři dny jsme neviděli slunce, vůbec a myslím si, že nám tam z toho hrabalo všem. [00:34:14-8](#)

P.V: A přemýšlel jsi, co dál? Teďka vlastně už končíš, půjdeš ještě někam dál nebo přemýšlel jsi o tom? [00:34:25-0](#)

P: Jo. Přemýšlel jsem, že bych se hlásil na magistra, vlastně mám podané přihlášky na dvě školy a možná právě bych se chtěl víc jako by naučit nějakým jako by řekněme analýze dat, nebo tak, protože teď mě překvapivě začala zajímat statistika, to je pro mě šok, protože já jsem matematiku nikdy úplně neměl rád, takže možná jako by v tomhle směru a rád bych ještě využil možnosti toho Erasmu na té další škole. [00:35:04-6](#)

P.V: Takže uvažuješ, že by jsi opět vyjel. A chtěl by jsi vyjet na Erasmus nebo bys už třeba i chtěl na studijní stáž? [00:35:08-2](#)

P: Možná aj aj. Že vyjet na semestr někam za studii, když bude dobrá škola a ten druhý půlrok si třeba rozložit na dvě stáže kdyby to šlo. Jo ale tam se trošku bojím tím, že budu líný si nějakou stáž aktivně hledat, že ten studijní pobyt je pohodlnější v tom, že se přihlásíš buď tě vezmou nebo ne. Když tě vezmou jedeš, když tě nevezmou, tak třeba jedeš někam jinam, ale víc se o to starat nemusíš, vyplníš pár papírů a hotovo. Takže tak. [00:35:39-8](#)

P.V: Takže myslím, že už jsi absolvoval ty dva Erasmy, tak tě to posouvá, že bys rád vycestoval i v budoucnu. [00:35:47-0](#)

P: Jo jako tak nějak jako by řeknu, že jsem počítal, nebo že to beru jako by regulární součást toho studia, že si vyzkoušet pobyt v tom zahraničí. Možná jako by asi by to nemělo být povinné, ale určitě to člověka jenom obohatí. A ať v dobrém nebo i v tom špatném jo, ale já jako by žádnou vyloženě špatnou zkušenost nemám. [00:36:14-4](#) [00:36:16-1](#)

P.V: A co se týče přínosu přemýšlel jsi, že by to mohlo být pro tebe výhodné i do budoucna, že to může být užitečné? Třeba, co se týče hledání práce? [00:36:23-9](#)

P: No, doufám, že ano. Nevím přesně jak. Spíš se mně líbilo, že když tady byl zkraje semestru organizovaný Erasmus zase referátem škol, tak nám vlastně paní Macháčová říkala, že spíš je to vlastně nevýhoda nevyjet, jo ani ne tak výhoda, pro to, že jsi někde byl, ale nevýhoda je to, že jsi nikde nebyl: Což jako by je taky zajímavý argument, no. [00:36:55-5](#)

P.V: A to, že by to mohlo být do budoucna užitečný. Přemýšlel jsi nad tím i než jsi vyjel na ten první Erasmus nebo na ten druhý? [00:37:03-3](#)

P: Jo tak ta myšlenka mě asi napadla taky, že jako by jo asi v tom bylo něco trošku takového,

že jako by já jsem tady měl vždycky celkem dobré výsledky a říkám si tak no jo, ale na konci jsou tady lidi, kteří jedou na Erasmus, tady tu školu dělají a pořádně ani neví jak a na konci budeme na stejné úrovni, jo. A tak si říkám no dobře, tak pro mě prostě je svým způsobem taky výhoda někam vyjet, jo jenom to srovnat, protože potom jako by ta, ono je to potom takové trošku oblbování potom v tom CV, je tam o kolonku víc, která jako může zaujmout nebo bije do očí, to že tam není. Takže jako by nějaká taková myšlenka tam byla asi taky, ale neřekl bych, že to byl nějaký takový primární záměr. 00:38:00-1

P.V: Ale tak jako člověk ví, že by to mohlo jednou být jednou dobrý. 00:38:03-5

P: Tak asi ti to neuškodí. 00:38:03-5

P.V: Takže abych to teď shrnula, tak kdyby za tebou přišel nějaký kamarád, tak doporučil by jsi mu aby vyjel na Erasmus? 00:38:13-4

P: No, doporučuju. 00:38:17-1

P.V: Určitě? 00:38:17-1

P: Přitakání. Jo, tak už ty zkušenosti mám. 00:38:22-4

P.V: Tak jo, já ti moc děkuji za rozhovor.

Respondent č. 7: Simona

P.V.: Ahoj Soni, jak jsme se domluvili, tento rozhovor budu nahrávat, ale bude anonymní a nikde nebudu uvádět tvoje jméno. Souhlasíš s tím? 00:00:12-0

S: Ano, souhlasím. Ahoj Pájo. 00:00:14-1

P.V.: Takže bych tě poprosila, zda by ses mohla představit, kolik ti je let, tvoje zájmy, koníčky, jakou střední jsi studovala a podobně. 00:00:14-1

S.: Studuju filosofickou fakultu v Hradci, obor sociologie, je mi 22 let, jsem ve druhém ročníku, mezi mé zájmy patří běh, literatura, posezení s přáteli apod. zároveň při studiu pracuji, takže mezi mé zájmy patří i práce (smích) 00:01:11-0

P.V.: A kdybich se tě zeptala, proč jsi vlastně šla na UHK a na sociologii? 00:01:17-8

S: No, zajímám se o humanitní vědy, tak se to zrovna nějak sešlo, že jsem si podala přihlášku na sociologii a tak jsem tam prostě šla ve vidině lepších zítřků (smích) 00:01:38-9

P.V.: Aha, takže se zajímáš o tyhle předměty. A myslíš, že tvoje volba byla správná, jsi spokojena se svým výběrem? 00:01:46-9

S: Ano, zatím jsem spokojena, myslím, že to je zajímavý obor a má mnoho možností. 00:01:55-5

P.V.: A teď se přesuneme k Erasmu. Asi víš co je Erasmus? 00:02:05-3

S: Ano, vím. 00:02:07-6

P.V.: A když jsi třeba přicházela na univerzitu, věděla jsi, co je Erasmus nebo měla jsi o tom třeba nějakou představu? Uměla jsi si představit, že by jsi vyjela nebo vůbec? 00:02:17-4

S: No, věděla jsem, co je Erasmus už když jsem nastupovala na vysokou školu, věděla jsem, že jsou možnosti samozřejmě odjet, přemýšlela jsem, že bych jela, ale neodjela (smích) 00:02:35-0

P.V.: Takže sis s tou myšlenkou ale pohrávala. 00:02:38-9

S: Pohrávala, ale pak se to tak sešlo, že to nevyšlo. 00:02:44-9

P.V.: A zajímala ses o ty informace nějak blíž, kam by se třeba dalo vyjet a tak podobně? 00:02:51-7

S: No, úplně detailně jsem se nezajímala, ale byly nám předloženy možnosti do kterých zemí třeba můžeme jet, já jsem se hlavně zajímala zda by šlo jet třeba do Španělska nebo někam do tepla zkrátka k moři, ale detailní podmínky, to jsem se nepídila. 00:03:14-0

P.V.: Takže všechny ty informace, pocházely od referátu zahraničních styků. 00:03:20-7

S: Ano. Všechny informace byly na katedře dostupné. 00:03:25-4

P.V.: A co si třeba myslíš o propagaci erasmu, jestli to pracovníce referátu a vyučující propagují nebo jestli je dostatek informací pro studenty? 00:03:39-4

S: Já myslím, že je dostatek informací, stále chodí nějaké emaily o možnostech vyjetí buď na programy od erasmu a různé stáže, to nevím jak to je všechno propojený v tom erasmu, zda se pojí ty stáže s tím. 00:03:56-4

P.V.: Jojo, je to všechno pod Erasmus+. 00:04:01-4

S: Takže si myslím, že možností je spousta, ta reklama v podstatě na ten erasmus je velká, všude i na nástěnkách po fakultě visí různé letáky, kam jet, proč, kdy.. 00:04:16-9

P.V.: A takže bys na té propagaci neměnila? 00:04:25-5

S: Asi ne nebo nevím co jako udělat víc, aby ty studenty nalákali, možná jako nějaký jako přednášky, že by mluvili ti studenti, kteří se účastnili erasmu a dělali přednášky, to možná by bylo dobrý, kdyby si to ti studenti poslechli naživo, než přečíst jen nějaký email, tak to třeba nepřesvědčí spousta lidí, nebo nerozhodnou se na základě toho.. 00:04:52-5

P.V.: Jo, to je dobrej postřeh. A znáš někoho nebo máš třeba kamarády kteří vyjeli? 00:04:57-2

S: Ano, znám. Zním kamarády, kteří byli na erasmu, nejen z naší fakulty a nejen z UHK a všichni byli velice spokojeni. 00:05:10-2

P.V.: Takže od nich máš nějaké informace jak to probíhalo. [00:05:13-6](#)

S: Mám informace. [00:05:16-1](#)

P.V.: A co se týče tvójí katedry, tak co si myslíš, jak se k tomu staví tvoje katedra a vyučující, vychází vstříc těm co vyjíždí na erasmus nebo podporují ty výjezdy? [00:05:27-6](#)

S: Já myslím, že jo, vědí, že je to velká zkušenost pro studenty a hlavně vedoucí katedry p. Joukl to velice podporuje. [00:05:42-0](#)

P.V.: Takže si myslíš, že to není problém, z téhle strany. [00:05:45-9](#)

S: Nikdy neřekl žádný profesor, nebo nevím o tom, že by nedoporučoval vyjet. [00:05:52-8](#)

P.V.: No a teďka se trošičku přesuneme k tomu teda, říkala jsi, že sis s tou myšlenkou trošičku pohrávala vyjet, ale nakonec jsi nevyjela, tak můžu se zeptat co vlastně zapříčinilo to, že jsi nevyjela? [00:06:06-3](#)

S: No, zkrátka jsem tak jako plánovala, že by jsem vyjeto mohla, ale zrovna nějaká moje situace v partnerském vztahu, který se objevil, tak jsem to přehodnotila a tak celkově i asi jsem se bála kvůli jazykové bariéře, že bych se třeba nedomluvila nebo na těch přednáškách v cizině bych nerozuměla, takže jsem si i jako nevěřila na jednu stranu, bála jsem se, že to třeba nezvládnou, takže i ten důvod. [00:06:53-0](#)

P.V.: Takže vlastně zmiňuješ tak to byly ty obdobní důvody, třeba ses bála i kamarádů jak by to bylo kdybys odjela na půl roku, ale hlavně teda s přítelem jsi to měla tak spojený. [00:07:07-3](#)

S: Asi jo, ale to bylo tak půl na půl. [00:07:11-2](#)

P.V.: A co se týče té jazykové vybavenosti, takže jsi říkala, že by ses jako bála, tak myslíš že by ti třeba pomohlo kdyby se otevřel nějaký jazykový kurz, který by tě ne přímo připravoval ty studenty? [00:07:27-4](#)

S: Myslím že jo, jako je otevřená ta angličtina B1 a B2, ta připravuje na ty zkoušky, ale možná víc jako nějaký konverzace, třeba s rodilým mluvčím, kde by se probírala témata vztahující se k pobytu na erasmu, domluvit se i na akademický půdě, odborný slovíčka a konverzovat. Tady je mezi těma studenty v čechách problém, že se bojejí mluvit si myslím. Říká to spousta lidí kolem mě, že se bojejí promluvit. Tak to já mám taky, bojím se promluvit s myšlenkou proto, že to bude blbě, že se ztrapním. [00:08:26-7](#)

P.V.: Takže taková ta myšlenka prostě toho ostychu, že člověk není zvyklej, takže by třeba pomohly nějaký kurzy. A myslíš si že třeba je tady ještě nějaká jiná varianta, jak by ta škola mohla nějakým způsobem mohla vyjít vstříc těm lidem, kteří mají takhle nějaký překážky v tom vyjetí? [00:08:45-7](#)

S: Myslíš třeba jiné překážky kromě té jazykové bariéry? [00:08:50-2](#)

P.V.: Ano. [00:08:52-6](#)

S: Třeba tak ta finanční stránka je rozhodující pro spoustu studentů, jako škola samozřejmě to sponzoruje, ale musíš tam jet ještě s nějakou penězi. Asi záleží taky na té destinaci kam člověk jede, jestli třeba ty severní státy, tam to je drahý a jestli si tam chceš zajít, já nevím, na kafe nebo si prostě něco koupit, tak prostě člověk nějaký ty peníze navíc musí mít. Což asi pro spoustu studentů, kteří fakt studují a mají to nabitý ten obor a nemůžou dovolit si pracovat nebo samozřejmě rodinný zázemí, jim to nedovolí. 00:09:40-5

P.V.: To je dobrá poznámka. A tak třeba se tě zeptám, bavila ses třeba s rodičema o týchle variantě, že bys mohla eventuálně vyjet, vědí o tom? 00:09:53-0

S: Jojo, vědí. Mamka ta byla pro, abych vyjela, ale nějak jsme to nerozebírali detailně. 00:10:01-2

P.V.: Ale víš, že kdybys přišla domů, hele chtěla bych vyjet, takže by tě prostě podpořili v tomhle? 00:10:06-9

S: Jojo. 00:10:12-0

P.V.: Tak to je fajn. A zeptám se tě taky, ještě jsi zmiňovala práci, že někteří studenti pracují, tak myslíš si, že u tebe nebo i u ostatních studentů hraje roli ta práce, že prostě je tady drží nějaká brigáda, koníčky jestli tě tady nedrží. 00:10:28-6

S: Asi i tak, já jsem ještě loni když jsem o tom přemýšlela o erasmu, tuhle práci neměla co mám, ta by mně to taky teď nedovolila, protože to je docela full time job a samozřejmě když třeba někdo dělá nějakou vrcholovou sport tak nemůže jen tak odjet, protože by vyšel ze cviku, nějaký atleti nebo nevím. 00:10:55-4

P.V.: Jojo, určitě. Před tebou ale úplně tahle překážka nestála. 00:11:01-1

S: Úplně ne, tenkrát ještě ne. 00:11:04-9

P.V.: A ještě se tě zeptám, co se týče třeba těch destinací, myslíš si, že je na výběr dostatek destinací? 00:11:14-5

S: Jo, myslím, že na výběr je dost, ale možná je na výběr málo právě těch jižních destinací. Hodně se jezdí nahoru, Estonsko, Polsko, teď vím že od nás někdo je. Turecko dolu se zrušilo výjezdy, Portugalsko asi ale tam jezdí málo studentů, že vyberou málo lidí. 00:11:44-9

P.V.: Tady je spíš problém v tom vlastně, jakýma jazyky mluvíš? Máš angličtinu.... 00:11:52-0

S: a mám ještě španělštinu. 00:11:56-5

P.V.: Takže si myslíš, že bys vyjela do Španělska a studovala ve španělštině? 00:12:04-6

S: Jo, myslím, že jo, že by to nějak mohlo jít, ale do Španělska jsem si nevšimla že by bylo pro sociology otevřený. 00:12:14-1

P.V.: Jo, jsou, ale Španělsko je ve španělštině, Itálie je v italštině a Portugalsko je myslím už od minulého roku co se vrátily holčiny bez kreditů v portugalštině už jenom. No takže jakoby ta nabídka je teda dostatečná myslíš nebo bys teda uvítala teda ty jižnější státy víc. 00:12:35-8

S: Uvítala bych ty jižnější státy, myslím, že je víc možností. 00:12:42-0

P.V.: Že by mohlo být podstatně víc těch destinací na jihu než je nabízený. 00:12:48-1

P.V.: Myslím, že většina lidí spíš chce jezdit nebo nevím proč mi to přijde, ale myslím že většina chce jezdit dolů, do tepla nebo že třeba ty severský státy jsou podobný jako tady u nás žejo nebo ještě větší zima nebo i podobný prostředí, kromě toho, že to tam je teda drahý jak blázen, ale v tom jihu to je takový jiný, že cítíš, že už jsi jinde, je tam třeba jiná kultura, třeba v tom Španělsku, takový zajímavější. 00:13:18-0

P.V.: No, určitě určitě. A co si třeba myslíš, že takovej erasmus těm co vyjeli, může přinést, čím tě může obohatit? 00:13:30-3

S: No určitě toho člověka obohatí o spoustu zkušeností, jak jazykovejch, tak člověk se musí osamostatnit, vidí spoustu věcí jinak, když se musí sám o sebe postarat, nemá tam ty rodiče, s kterými většina studentů asi bydlí a musí si prostě sám všechno zařídit. Takže i pak pro budoucího zaměstnavatele, když uvidí v životopisu, že člověk se zúčastnil nějakýho studijního zahraničního programu takže to je pak pro toho člověka přínosný. 00:14:11-5

P.V.: Takže si myslíš, jakože to rozvíjí toho člověka tak jako osobnostně, jeho osobnost. 00:14:21-0

S: Ano. 00:14:23-4

P.V.: A myslíš si, že to může dát něco i co se týče toho studijního hlediska, že se tam dozvíš třeba něco novýho. 00:14:27-9

S: No tak člověk asi vidí jak to funguje na jinejch univerzitách v jiném státě vlastně, hlavně ty jazyky si tam rozmluví, protože ti nic jinýho nezbyde než se domluvit nějak. Seznámíš se tam s jinejma lidma, poznáš jejich přístup ke studiu a zamyslíš se prostě nad svým životem jak to vedeš v té škole a všude. 00:15:05-3

P.V.: No určitě, že třeba tě můžou obohatit i ostatní lidi a tak podobně. A co si myslíš, že jsou cíle erasmu? Jo tak tohle to jsou takový ty přínosy, který jsou reálný, který si lidi říkají a předávají si, ale co si myslíš, že třeba je vyloženě napsaný někde na papíře, proč ten erasmus tady vlastně vůbec je, proč se tak propaguje a proč se tak apeluje aby ti studenti vyjízděli. 00:15:39-6

S: Tak aby asi se ten student rozvíjel, poznával novy kultury, protože se tam střetává spoustu kultur a to je důležitý si myslím poznávat jiný kultury, jiný názory, a pak vlastně přijedeš sem, na tu univerzitu a taky jí můžeš nějak obohatit, poznatkama z té jiné univerzity, můžeš říct, tam se to dělá jinak tady by jme to taky mohli dělat, přijde mi to tak lepší, tak to vedení nějak tý katedry se nad tím může zamyslet a taky to může posunout někam tu školu. Že vlastně i předávání nějakých informací, což je důležitý. 00:16:32-3

P.V.: Jo, určitě, takže si myslíš, že je to hlavně v těch informacích a možná aby to bylo takový, aby ta vzdělanost byla na stejný laťce v té evropě možná. A zeptám se tě ještě, uvažovala si trošičku do budoucna, co budeš dělat? 00:16:54-2

S: No, úplně nemám jasnej cíl, že bych chtěla bej někde já nevím, nějaká manažerka, prostě to nějak dopadne všechno no ten život, prostě je to nevyzpytatelný a ze dne na den se to může všechno změnit, takže nemám stanovenej jasnej cíl, že teď dostuduju...jako chtěla bych jít na navazující studium, teda taky přesně nevím ještě kam a pak to nějak prostě bude. Nemám jasnej cíl. 00:17:36-2

P.V.: To je zajímavý. Ty jsi uváděla z těch překážek, proč jsi vlastně nevyjela na erasmus, tak jsi vlastně uváděla, že to byla situace s přítelem, že jsi ho nechtěla opustit a tak, a teď vlastně říkáš, že už se to změnilo a chtěla bys jít na navazující tak myslíš, že tam třeba je ta možnost, že bys třeba vyjela v tom navazujícím studiu? 00:18:04-1

S: No, tam je taky ta možnost a tak myslím, že zas záleží na situaci jestli budu pracovat, chci bydlet sama, tak budu muset asi pracovat abych se nějak uživila, takže nevím jestli třeba nepůjdu na dálkový studium, ale kdybych šla na denní a nějak byly dobrý podmínky a prostě bych mohla vyjet tak asi proč ne. Doufám, že se nějak rozmluvím do té doby a do té doby zdokonalím svoje jazykové dovednosti a třeba to dopadne. Ale nevím jako, vím, že jsou ty možnosti a uvidí se až za dané situace jak to bude. 00:18:46-6

P.V.: Tak jo, já ti děkuji za rozhovor! 00:18:55-1

Respondent č. 8: Aneta

P.V.: Takže ahoj, jak jsme se domluvily, tak tento rozhovor budu nahrávat a bude anonymní, souhlasíš s tím? 00:00:09-2

A: Ano. 00:00:09-5

P.V.: Tak jo na začátek bych tě poprosila, jestli by ses mně mohla jen tak představit, tvoji biografii, kde si třeba studovala před vysokou školou a tvoje koníčky. 00:00:18-9

A: Určitě. Takže pocházím z Trutnova, taky sem tam vystudovala gymnázium i základku a mezi moje koníčky patří četba, kdysi sem sportovala, aktivně sem hrála softball. To už se teď neslučuje se studiem, že to zabíralo spoustu času, takže teď už teď už jenom tak jako... si občas zaspportuju příležitostně a jinak třeba ráda chodím do divadla, to je opravdu takovej velkej koníček, kterej se dá i tady v Hradci pěstovat. 00:00:48-8

P.V.: Určitě. A můžu tě zeptat, proč si vlastně šla na vysokou školu? 00:00:56-3

A: Protože sem vlastně na základní škole nebyla rozhodnutá, co chci dělat a kam dál, tak sem šla na gymnázium právě za tím účelem, že to je všeobecný a po gymnáziu se nedá nejt na vysokou školu nebo v něčem je to komplikovaný a vlastně mně se ta i ta možnost studovat dál líbila. 00:01:12-2

P.V.: A co se týče třeba oboru nebo vyloženě jakoby UHKáčka? 00:01:21-1

A: No já sem třeba začínala... tudle není moje první vysoká škola, já sem začínala na farmaceutce, takže sem se dostala do Hradce, protože tam je obor zdravotní laborant, tady v Hradci na farmacii, tak tam sem byla první rok a zjistila sem, že to nezvládám z hlediska chemie, že prostě chemii nejsem schopná dostudovat. Tak sem se rozhlížela, protože se mi líbil Hradec jako studentský město, tak sem se rozhlížela v Hradci po jiným oboru a přešla sem na UHK na to, co teď studuju. 00:01:50-0

P.V.: A myslíš si, že ta volba, že sis vybrala UHKáčko, tento obor, že byla správná, takhle zpětně? 00:01:57-6

A: Takhle zpětně jsem nadšená. Divím se, že sem na to nepřišla vlastně už na tom gymplu. 00:02:02-0

P.V.: Mhm, že bys vlastně nemusela být na tý ani farmaceutce?! 00:02:05-1

A: Vlastně ne no. 00:02:06-0

P.V.: A ve kterém teďka si ročníku, jestli se můžu zeptat? 00:02:10-1

A: Ve třetáku. 00:02:10-5

P.V.: Ve třetáku, takže... 00:02:11-7

A: mm bakaláře 00:02:11-9

P.V.: Takže už končíš teďka? 00:02:13-2

A: Mhm, přesně tak. 00:02:14-1

P.V.: A uvažuješ, co a jak dál? 00:02:16-6

A: Chci pokračovat. Máme navazující obory, takže bych ráda pokračovala. 00:02:21-0

P.V.: Mhm. A potom vlastně, co se týče třeba práce, uvažovala si už? 00:02:25-2

A: Uvažovala sem o tom, že bych..., pokud se to podaří a našla práci, tak zůstala v oboru, ale kdo ví. 00:02:34-4

P.V.: Takže by si ráda zůstala v oboru nějak? 00:02:35-9

A: Bylo by to fajn, nebo v něčem příbuzným aspoň. 00:02:38-7

P.V.: A nějak už třeba se trošičku porozhlížíš, že bys třeba někde byla na nějakých praxích nebo zkoušela kde by mohli mít zájem? 00:02:47-5

P: Upřímně ještě ne. 00:02:48-6

P.V.: Ještě ne? 00:02:49-2

A: Jako my jsme měli praxi v rámci školy povinnou, tak tam sem si ozkoušela, že bych to

právě i ráda jako dál praktikovala tenhle... tohleto, co vystuduju, takže bych fakt v tom chtěla pracovat, že to je dobrý, ale jinak ještě nebyla možnost. 00:03:04-6

P.V.: A když se dostaneme k tomu Erasmusu, tak asi víš, že se dá vlastně vyjet na Erasmus. 00:03:13-6

A: Ano, už od prváku to všichni víme. 00:03:15-8

P.V.: Mhmm, takže vás o tom asi pravidelně informují? 00:03:19-5

A: Ano, emaily, vyučující, všechno možný. 00:03:23-9

P.V.: A tak co si teda myslíš teda o tý propagaci, jak to jako na tebe působí? 00:03:29-9

A: Já myslím, že ta propagace je udělaná dobře, že se pak dostane ke každému, na druhou stranu někdy je toho na mě moc, že třeba nám chodí fakt často emaily od... myslím paní Eliášové? A že pro někoho, kdo to fakt nechce absolvovat, tak je to takový spamový vlastně. Ale zas je super, že ty, co to chtějí absolvovat, tak se o tom dozvědí, takže má to výhody i nevýhody no. 00:03:57-2

P.V.: A ty máš... myslíš si, že máš dostatek informací o tom? Takhle jako jaký jsou třeba podmínky toho výjezdu a kam můžeš vyjet a tak? 00:04:09-5

A: Myslím, že já osobně nemám, ale to je tím, že sem je nikdy se nesnažila získat, že fakt... jako třeba v prváku sem si ty maily fakt jako procházela, aspoň třeba destinace mě zajímaly. Ale tím, že vím, že já osobně bych třeba teď jako... na bakaláři jsem to nezamýšlela vyjet ani, tak sem ty informace nezískávala, takže já si myslím, že kdybych je chtěla mít, tak je mám, že bych si třeba dohledala studenty nebo vím, že jsou přednášky těch, co už byli na Erasmusu, takže předávají zkušenosti, takže nemám informace, ale mohla bych je mít. 00:04:44-7

P.V.: A takže, když už si přicházela na UHK, tak už jsi asi věděla o tom, že můžeš vyjet na Erasmus, že něco takového asi existuje? 00:04:53-2

A: (A. současně s P.V. od 00:04:52-4) Jo, to sem... mhm. 00:04:53-4

P.V.: Ale nikdy jsi to nějak neplánovala asi... 00:04:56-4

A: No přesně tak, neplánovala sem to. 00:04:59-5

P.V.: A ani si teda nikdy o to nějak nezajímala, neuvažovala? 00:05:03-7

A: Asi... já myslím, že uvažovala, ale já třeba o tom... těžko říct. Já o tom uvažuju teďka ohledně bakaláře, že na magistroj bych možná zkusila třeba stáž nebo něco takového. Ale myslím si, že třeba ten prvák druhák, když se kouknu zpětně, tak ten Erasmus sem neplánovala nebo... jestli to říkám srozumitelně. 00:05:27-9

P.V.: Jo, určitě rozumím a myslíš si jakože to bylo třeba z důvodu toho studia? 00:05:32-8

A: My máme dost náročný studium a jako vměstnat to tam, případně mě třeba děsí možnost, že by člověk musel prodlužovat, což já vzhledem k tomu, že už mám roky jinde na vejšce, tak

sem si nemohla dovolit prostě prodlužovat o rok a vím, že kamarádka byla na Erasmu, sice jako ona studovala specku, ale stejně prostě musela ten rok, že se jí to nepovedlo dohnat, některý ty předměty a musela prodlužovat. 00:05:59-2

P.V.: Takže vlastně jak už si zmínila, tak nějaký kamarády nebo známý, co vyjeli máš, takže nějaký jakože reference od nich máš.. 00:06:07-8

A: (A. současně s P.V. od 00:06:05-8) Mám, mám. Něco málo, ale tím, že je to jinej obor, tak zas je to, zas je to odlišné. 00:06:11-4

P.V.: Mhm a tím, že od vás z vaší katedry tolik lidí nejede... 00:06:15-2

A: No my spíš máme... my jsme měli Terku a..., která byla v Bratislavě a jinak vlastně mně přijde, že my máme spíš stáže, mně přijde, z tý naší katedry, co tak vim, že... 00:06:24-8

P.V.: Co vyjeli. 00:06:25-6

A: (A. současně s P.V. od 00:06:25-3)... odjížděj. Co vyjeli, tak na ty pracovní stáže. 00:06:27-9

P.V.: A takže si myslíš, že třeba takový jakože v uvozovkách trochu kámen úrazu toho, že vlastně tam není tolik těch průkopníků? Že třeba kdyby, kdyby ty ostatní nebo ty kdybys viděla, že někdo vyjíždějí víc? 00:06:42-7

A: Já osobně si myslím, že to není o těch průkopnících, ale že to je o těch lidech a že i kdyby moji spolužáci viděli víc průkopníků, tak ze své povahy nevyjedou. 00:06:52-0

P.V.: Takže si vyloženě myslíš, že to je prostě o typu povahy? 00:06:55-7

A: Myslím si to. 00:06:56-4

P.V.: A ty se třeba zajímáš o cestování nebo je to třeba tvůj koníček, že se ráda třeba někde podíváš...? 00:07:08-8

A: Jako... ráda cestuju. Spíš teda po republice, ale celkově... nedělá mi to problém cestovat nebo... jako ne, že by to byl úplně vyloženě asi můj koníček, ale třeba když sem říkala to divadlo, tak já třeba právě cestuju za divadlem nebo za památkama nebo že, jakože to není vyloženě turistika, ale takovej.. účelové, no. 00:07:29-8

P.V.: Cíleně. A takže vlastně, jak už si zmínila, tak ten jeden z faktorů vlastně je, že ses bála prodlužování studia a to byl teda asi vlastně ten asi základní důvod? 00:07:42-9

A: Jeden z těch důležitějších, pak ještě z jazykového hlediska sem se bála... nebo bojím vlastně pořád. Ten strach tady je. A třeba na našem oboru se dost preferujou ty země, kde je němčina nebo tím, že studuju archivnictví historii, tak ta němčina je přece jenom prostě... učitelé si myslí, že to zvládnem z tohodle hlediska a já osobně vím, že bych to nezvládla tu mluvenou němčinu. 00:08:10-2

P.V.: Takže už se dostáváme trošku k těm překážkám, který ti tak trošičku brání, takže jedna je z těch jazykových. 00:08:17-8

A: Je tam ta jazyková překážka. To je asi největší z těch překážek. 00:08:21-9

P.V.: Mhm mhm. 00:08:22-6

A: To prodlužování to bych asi zvládla nějak jako překousnout nebo zabojet, ale myslím, že s tím jazykem si to nedokážu představit... 00:08:29-0

P.V.: To chápu, ale s tím prodlužováním vím, že třeba Terka právě to jako úspěšně zvládla... 00:08:33-1

A: No, v Bratislavě to bylo fajn. A i no... zvládla dostudovat, ale byl to nápor, co sem tak na ní pozorovala. 00:08:41-2

P.V.: A co se týče třeba těch ostatních nějakých jako překážek, tak uvědomuješ si třeba ještě nějaký překážky? 00:08:48-9

A: Mm. Pro mě by tam byla asi ještě jedna překážka, a to, že bych ztratila delší kontakt s rodinou nebo s přáteli, takže... jako je to menší překážka, ale přece jenom člověku se to honí hlavou, že půl roku... nebo záleží, jak si to člověk nastaví, ale třeba ten půl rok pryč dělá svoje, s psychikou, se vším. Takže v něčem by se to muselo zvážít a je to svým způsobem překážka. 00:09:19-5

P.V.: Jo určitě. A víš třeba co rodiče, jak by na to reagovali nebo jestli ses jim o tom třeba zmiňovala, že tady možnost tady je? 00:09:27-9

A: Jo. Jako já sem z rozvedené rodiny a s maminkou se o tom nebavíme, ale taťka on už emigroval do Kanady, takže on by byl nadšenější, kdybych vyrazila někam do světa, ale... 00:09:41-2

P.V.:... protože tu povahu má takovou. 00:09:43-3

A: Přesně, protože on má tu povahu. Myslím, že mamce by to bylo jedno, že kdybych jí to řekla, tak by to nějak zpracovala a prošlo by to, ale taťka vyloženě..., pokud mě někdy někdo tlačil, ať někam vyjedu, byl to on. 00:09:55-3

P.V.: A takže to jsou asi takový ty překážky, ty nejhlavnější, co si uvědomuješ? A třeba potom asi i možná i ze strany třeba nějakých koníčků? Jaks říkala, že třeba hrávala jsi... 00:10:08-8

A: Hrála sem softball. Myslím, no, že by to bylo třeba ještě... no, složitý právě ten kontakt... jako já umím navazovat vztahy nebo myslím si, že zvládám navazovat vztahy, ale přece jenom v cizí zemi si člověk tak rychle přátele nenajde a pro mě je v něčem prostě... přátele jsou důležití... 00:10:29-2

P.V.: Určitě. 00:10:31-0

A: A já sem ještě věřící, takže já potřebuju ještě jako tu duchovní stránku, aby tam v tom semnou někdo byl, což se v cizině těžko získává. 00:10:40-3

P.V.: Když člověk jede sám. 00:10:41-3

A: No. 00:10:41-7

P.V.: A myslíš si, že by se nějak ty překážky daly nějakým způsobem překonat? Když jsi říkala, že ta asi nejhlavnější bariéra je vlastně ta jazyková, tak myslíš si, že třeba kdyby tady byla nějaká ta jazyková podpora, že by jste třeba měli nějaký kurzy vyloženě otevřený pro vás? 00:11:04-7

A: Myslím, že to by bylo strašně fajn třeba už od prváku. Nebo právě... neříkám, že by jako člověk vycestoval hnedka, ale že by se na to připravil vlastně. 00:11:13-3

P.V.: Že by ty kurzy nemusely bejt jako cílená příprava, ale prostě jakože... 00:11:16-7

A: Aspoň člověk... Já třeba po maturitě, já mám maturitu z anglického jazyka, ale po maturitě, jak studuju obor s němčinou, tak já si myslím, že tu angličtinu člověk strašně rychle zapomíná a já nedokážu už do svejch koníčků vměstnat to, abych chodila třeba na nějakou angličtinu, přes školu, povinnosti a teda třeba i nějaké koníčky, které upřednostňuju. Tak kdyby tam byla nějaká možnost při škole třeba... buď jako právě pro ty, co chtějí vycestovat, ale třeba i v rámci volitelných předmětů nějakéj jednokreditovej předmět, kterej by připravil, tak já myslím, že by to bylo obrovský plus. 00:11:53-1

P.V.: Mhm, určitě. A takže jak si říkala, tak u vás se spíš cílí na ty německy mluvící země a máte třeba na výběr i z jiných destinací, třeba i nějaký anglicky mluvící země nebo ne...? 00:12:05-4

A: Já se přiznám, já už nevím, já už sem dlouho si neprohližela ty země, kam se dá vycestovat, ale myslím si, že tam něco bude. Nebo třeba taková Francie, teď zrovna nevím, jestli..., ale jakože ve Francii zrovna s němčinou by si člověk nepomoh, ale jako fakt přiznám se, nevím. 00:12:23-3

P.V.: Určitě. 00:12:25-5

A: Ale myslím, že... je, jsou tam i ty anglický. 00:12:28-0

P.V.: A jak si říkala, s tou vaší katedrou, jak je to náročný, tak jak si myslíš, že se k tomu staví, k těm výjezdům, co katedra, kantoři...? 00:12:42-7

A: Já myslím, že je to, že je to zase docent od docenta, doktor od doktora, a že třeba my teď máme úžasnou vedoucí katedry, nám se teďka změnila, a ona, já vím, že to je ta osoba, která fakt pro to dělá maximum, aby jsme vycestovali a už od prváku, když ještě nebyla tou vedoucí, tak prostě na přednáškách nás o tom informovala, ale tak nadšeně, tak zdravě, když to řeknu. A zase díky, díky ní i sem o tom tak chvílema i přemýšlela a myslím, že ta spolužačka, která vycestovala, tak to bylo díky, díky téhle paní a... takže já si myslím, že tím, že teď se dostala do čela té katedry, tak přece jenom ještě to má trošku větší váhu to, že ona je nadšená propaguje to. A na druhou stranu, jako u jiných vyučujících, buď to to není tak výrazné nebo to nepozoruju, že by nějak propagovali Erasmus. 00:13:33-5

P.V.: Že se vám o tom třeba zmínili, že by to byla dobrá zkušenost nebo tak... 00:13:36-7

A: Vlastně se mi ani moc nevybavuje, že by to dělali, ale možná sem jenom nevšímavá.
00:13:42-2

P.V.: Tak oni ty impulzy od těch kantorů nebo od těch, kdyby byly asi větší, tak možná by to toho člověka jakoby trošičku třeba trklo do nosu. 00:13:50-4

A: Asi tak. 00:13:51-3

P.V.: Mm, protože člověk, kterej vlastně jako přijde na novou školu, tak asi hnedka nepřemejšlí, že by jako hnedka do něčeho novýho a ještě by vycestoval úplně do jiné země. A ty jsi říkala, že možná kdyby tam třeba byla možnost kurzu.. 00:14:05-9

A: Tak by to určitě mohlo pomoci spoustě lidí nebo aspoň nevypadnout z té angličtiny nebo z něčeho. 00:14:12-1

P.V.: Takže teda vy vůbec nemáte jako nějakou... jako třeba v povinný nebo povinně volitelných předmětech nemáte vůbec nějaký jazyk? 00:14:21-0

A: My tam máme fakt jenom tu němčinu. My teda máme... přemýšlím, jak se to jmenuje. My máme spec... my máme dva předměty a jedna je speciálně němčina už od prváku a druhé je... práce s cizojazyčným odborným textem, myslím, ale zase... zase to jsou texty, který jsou německý. Nevím, mohlo se to změnit, oni se tam teď měnili i vyučující, že se to trošku měnilo a tím, že sem ve třetáku, tak už nevím, co se děje v prváku. Ale jako s angličtinou, když se setkáme, tak jenom třeba v rámci hodin, že vyučující z historičku nosí prameny... některý některý anglicky a člověk z toho je pak vyjukanej třeba ve druháku, když mu pan doktor Hutečka předloží prostě něco, co napsal Newton nebo takhle a v angličtině a člověk je zvyklej, přece jenom celej prvák dřel němčinu, tak pak je z té angličtiny vyjukanej. 00:15:15-6

P.V.: To si dokážu představit no. A takže vlastně jako vyloženě nějaký ten jazyk, že byste tam prostě brali nějaký základy, trošičku jako slovíčka nebo něco takovýho, tak to vy vlastně vůbec nemáte... 00:15:30-4

A: Za mě to nebylo, nevím jestli se to nezměnilo.... 00:15:33-1

P.V.: To je určitě velká škoda no. A vlastně jak si sama jako říkala, že teda občas sis s tou myšlenou pohrávala, ale ty překážky tam byly jako docela velký, tak přemejšlela si třeba i někdy, co ten Erasmus člověku může dát, v čem ho může posunout? 00:15:49-4

A: Mhm, přemýšlela, určitě. Já myslím, že to člověka může posunout hlavně jakože se vyvine jako osobnost, že se fakt osamostatní, prot... jednak od rodičů, ale vlastně celkově, celkově, třeba, když byl závislej na přátelích nebo na něčem, tak fakt jako ho to naučí a může se tak jako osobnostně rozvinout, může mu to dát nová přátelství. Nevím, jestli jazykově, jestli vyloženě se člověk něčím obohatí, ale tak určitě aspoň to zkusí. 00:16:21-5

P.V.: Takže si myslíš hlavně ten jako osobní růst, jakože tam jako velkou hraje velkou roli? 00:16:27-4

A: Mhm. 00:16:26-8

P.V.: A myslíš, že třeba ty studenti spíš vyjížděj třeba z toho osobního hlediska anebo z toho třeba studijního hlediska? 00:16:36-2

A: To je asi pro mě těžký zhodnotit. 00:16:39-9

P.V.: Mhm, mhm. 00:16:41-8

A: Že asi... já si myslím, jak kdo. Ale i... no, teď jsem si vzpomněla, já sem kdysi byla na jedné přednášce známého, učil... on se učil, že bude učit matiku, informatiku, a on byl v Turecku a já vím, že on fakt vycestoval s tou touhou bavit se ta... jako bavit se tam nebo... ne úplně... Jako nechci ho z toho podezřívát, ale myslím, že úplně nechtěl studovat nebo dozvědět se něco nového, ale spíš prostě něco zažít, obohatit se po téhle stránce, takže fakt... těžko říct, ale zas na druhou stranu mám kamarádku, která byla v Litvě a fakt tam byla za tím účelem, že chce zjistit i jak tam pomáhají. Ona jak studovala specku, tak jak tam pomáhají dětem s vadami řeči nebo sluchu. Takže zas asi případ od případu. 00:17:30-9

P.V.: A ty si myslíš, že by to třeba mohlo pomoci i co se týče tvého oboru? Že by ses třeba tam dozvěděla něco, co by ses tady nedozvěděla...? 00:17:40-9

A: Myslím, že by to mohlo bejt přínosný, že bych se dozvěděla, jak to funguje třeba v tom mém oboru v té dané zemi, kam bych vycestovala. 00:17:50-5

P.V.: Možná třeba, že by ses taky jako dozvěděla, jak je rozdíl mezi tím způsobem vyučování... 00:17:58-3

A: Taky taky, přesně tak, no. 00:18:01-2

P.V.: A co se týče třeba toho stylu vyučování, tak vyhovuje ti to tady na naší škole? 00:18:07-0

A: Já si myslím, že jo. Já se celkově peru se systémem vysokých škol, ale tady škola za to nemůže, takže mně to vyhovuje. Já se peru třeba s tím, že prostě ... student dělá velké zkoušky najednou a jako třeba během měsíce prostě třeba čtyři velké zkoušky a fakt se to učí potom týdnem, že když člověk chodil na střední, tak to bylo postupně, nabírání informací a mně vyloženě nevyhovuje učit se hromady věcí, protože člověk to pak, upřímně řečeno, ztrácí ty informace. 00:18:41-1

P.V.: Určitě. 00:18:41-6

A: Ale jako UHK za to absolutně nemůže. 00:18:45-3

P.V.: Takový systém je asi... celkově jako asi v Evropě no. Ale třeba, co vím, tak někde se to může i trošičku lišit. Třeba já sem byla v Estonsku a tam máš rozdělenej ještě semestr na půlku, i teď je vlastně ten semestr rozdělenej sám o sobě na půlku...00:19:03-9

A: Takže čtvrtky? 00:19:04-8

P.V.: Že čtvrtky a potom vlastně ještě jakoby v tom semestru, jakoby v tý čtvrtce eště máš třeba nějaký jako jeden, dva testy kontrolní nebo tak... 00:19:11-2

A: To může být daleko lepší. 00:19:13-1

P.V.: Mhm, takže vlastně je to asi možná lepší, no.... A uvažovala si třeba někdy jako nad tím přínosem, že by to mohlo být nějaký plus třeba i potom pro budoucí hledání práce nebo tak? 00:19:29-4

A: Mm přemýšlím, že sem nad tím neuvažovala, ale rozhodně si myslím, že plus to bude. Že přece jenom, když si člověk dá do životopisu už jenom tu zkušenost, už jenom to, že se nebál a vycestoval, tak věřím, že ty budoucí zaměstnavatelé k tomu přihlídnou. 00:19:51-3

P.V.: Ale nikdy si o tom vlastně nějak... 00:19:54-5

A: Vlastně z tohoto hlediska sem o tom neuvažovala, že by mi to mohlo prospět třeba kariéerně nebo tak... 00:20:01-4

P.V.: No a takže do budoucna vlastně si říkala, že teda plánuješ studovat ještě dál. 00:20:06-4

A: Mhm, ráda bych. 00:20:07-6

P.V.: A možná tam, že by ses třeba někam vyjela? 00:20:11-4

A: Uvažuju o pracovní stáži, ale to je tím, že uvažuju, že bych studovala dva obory zároveň, což člověk neví, jak mu to výjde, jestli udělá příjmačky a že jeden obor by se dal prodloužit a na tom druhým zároveň... prostě zároveň vycestovat, ale všechno je to tak jako v mlze. 00:20:31-1

P.V.: Teďka nejdůležitější vlastně dokončit tady školu. 00:20:34-7

A: Ano, ano, přesně tak. 00:20:35-9

P.V.: Tak jo, já ti moc děkuju za rozhovor. 00:20:38-9

A: Rádo se stalo.

Respondent č. 9: Tadeáš

P.V: Takže ahoj! Jak jsme se domluvili, tak tenhle rozhovor budu nahrávat a bude to anonymní, nebudu uvádět tvoje jméno, souhlasíš s tím? 00:00:10-5

T: Souhlasím. 00:00:11-1

P.V: Tak jo. Pro začátek bych Tě poprosila, jestli by ses mi mohl představit kolik Ti je třeba let, tvoje koníčky, co rád děláš, a co jsi třeba studoval za střední školu a podobně. 00:00:23-2

T: Tak nějak jako celkově chceš abych se představil... 00:00:26-0

P.V: Tak... 00:00:26-3

T: Je mi 22 let, studuji politologii na filozofické fakultě na Univerzitě v Hradci Králové. Na

střední školu jsem chodil rovněž do Hradce Králové, a to na Střední průmyslovou školu střední hotelovou školu a střední odborné učiliště Hradec Králové, obor průmyslová ekologie se zaměřením na obnovitelné zdroje energie. 00:00:46-6

P.V: A já se Tě hlavně zeptám, proč sis teda vybral politologii a proč zrovna UHK?
00:00:52-3

T: Hmm.. Univerzita Hradec Králové ... je to jednoduchá volba, protože v Hradci žiju, mám to blízko, nemusím platit za ubytování, za stravování a tak dále. A vlastně pořád žiju s rodiči.
00:01:02-5

P.V: A konkrétně obor sociologie? 00:01:04-3

T: Politologie. (smích) 00:01:05-9

P.V: Jo, promiň (smích)... politologie. 00:01:09-2

T: Na sociologii jsem se také hlásil, každopádně obor politologie je pro mne takový hodně...ehm.. všeobecný. To znamená, mne totiž baví spoustu věcí, takže, když se chci rozvíjet ve všech, tak jsem si vybral prostě obor, který je univerzální. A z těch, který se vztahuje ke všem těm oborům, protože politika, politologie, to je vlastně ve všech oborech.
00:01:26-8

P.V: Takže proto. A seš spokojenej se svojí volbou? Že sis vybral zrovna UHK? 00:01:32-6

T: Zatím jsem tak nějak spokojený. Ještě je brzo hodnotit zpátečně. Takže zatím mám neutrální vyčkávací postoj. 00:01:40-8

P.V: A vím, že to je teďka otázka docela dost do budoucna, pro tebe, ale uvažoval jsi třeba už, co se týče nějakýho uplatnění po škole? Na trhu práce a podobně, co by jsi třeba chtěl dělat...
00:01:53-4

T: Ehm... No konkrétně v návaznosti na tento obor asi nic, co by tě mohlo zajímat. Jakoby nic, co by jsi potřebovala vyloženě vědět, takže... 00:02:03-4

P.V: No.. mně nejde tak asi ani o obor, jako spíš, jestli máš nějakou třeba představu, jestli pro to jako třeba něco děláš a tak? 00:02:08-7

T: Ne, ne, takhle zase.. Ne že bych měl nějaké ty vysněné zaměstnání, nějakou vysněnou pozici, kvůli které vlastně studuji politologii, tak to ne. 00:02:16-5

P.V: To ne. Ehm.. dobře. Takže ještě nějakým způsobem nikam nesměřuješ? 00:02:20-9

T: Ne, zatím směřuju k úspěchu, ale k ničemu konkrétnímu (smích) 00:02:25-7

P.V: A... tak teďka se teda trošku přesuneme na to moje téma, což je teda Erasmus. Tak, asi víš, co je Erasmus? 00:02:32-4

T: Ano, určitě to vím. 00:02:33-2

P.V.: Jo, jo, jo. A...uvažoval jsi třeba teda o Erasmu? Nebo, když jsi přicházel sem jakoby na univerzitu, tak uvažoval jsi, že bys třeba vyjel? 00:02:40-7

T: Mmm... co se týče těchletěch Erasmů, tak samozřejmě hlavně náš obor politologie byl prezentován jako obor, kde vlastně cestuje absolutní většina nebo má tu možnost absolutní většina těch studentů, kteří na to samozřejmě mají a tu možnost, konkrétně tedy vycestovat do nějaké země v zahraničí a studovat tam, konkrétně tedy třeba v zemích Evropské Unie, plus teda Turecko a Norsko atd...případně potom v těch dalších navazujících magisterských studiích ještě do Afriky a Latinské Ameriky, ale tam zatím nesměřuju. Takže určitě to byla vlastně součást té volby. 00:03:17-0

P.V: Takže už vlastně když ses, když si se na tu politologii hlásil, tak už vlastně... 00:03:22-0

T: Tak jsem věděl, že budu mít velkooooou šanci dostat se do toho... 00:03:26-0

P.V: A takže teda o tom vážně uvažuješ, nebo v jakým teďka jsi stádiu? 00:03:30-9

T: Teď jsem ve stádiu, že jsem byl přijat do Slovinka. 00:03:33-0

P.V: Že jsi byl přijat do Slovinska. Takže vyloženě vyjedeš. 00:03:36-6

T: Mmm... tak já jsem teďka byl v prváku vlastně, nebo teda pořád jsem (smích), přičemž tedy na Erasmus můžeš jet od druháku, na stáž od prváku a stáž přeci jenom, bylo to hodně narychlo, v tom září jsem ještě mohl jet do Bruselu na stáž, ale řekl jsem si, tak to o rok odložím a samozřejmě to zrušili, takže teďka jsem se přihlásil na Erasmus, tedy výjezd do zahraničí, přičemž jsem chtěl pravděpodobně nějakou školu, kde bych určitě mohl mluvit anglicky alespoň. Nechtěl jsem jet do nějaké.. no a automaticky jsem vyloučil všechny státy, kde se mluví, dejme tomu španělsky, portugalsky, italsky, německy, takže jako Německo, Rakousko, případně Francie atd., to všechno bylo vyřazeno rovnou. A potom, potom už zbyla jenom taková ta omezená nabídka těch států, kde se mluví anglicky a ještě se to omezuje tím oborem, to znamená, že mně jako politologovi vyšlo, že můžu jet do Švédska, do Norska, do Finska, Litva, do Lotyšska, Estonska... no potom do Polska, Maďarska a Slovenska, tam se mi teda jako moc nechtělo, protože to je docela blízko, no a z jižních států potom zbylo už jenom to Slovinsko. 00:04:40-4

P.V: A vlastně co teda jakoby vzbudilo ten Tvůj zájem? Říkal jsi, že to jsi už věděl, že tam vycestovává hodně lidí, ale co konkrétně u Tebe, co vzbudilo ten zájem, že bys chtěl vycestovat? 00:04:53-8

T: Mmmm...asi spíš to, že ta možnost vycestovat...přeci jenom to vycestování je to.. kolem toho takového hodně toho.. humbuku, jak bych to tak nazval (smích) ale jako já zrovna, abych byl na sebe objektivní, tak musím říct, že nejsem zas tak velký cestovatel jako někteří jiní, že prostě říkají, já chci cestovat po celém světě (smích) ... tak to já ne. Já jsem tady spokojenej, ale vycestovat někam do zahraničí je zase něco, co může...dejme tomu, navýšit můj tak nějak celoživotní úspěch vzhledem tedy k ostatním lidem. Prostě mít absolvovaný Erasmus se hodí. Je to taková věc, kterou si můžeš prostě.. já nevím myslím, že se dostává i nějaký papír o absolvování toho Erasmu ... tak já už mám prostě dávno zhotovené rozvrhové složky na tyhle papíry, takže to já v podstatě mám ty takové (smích) tendence sbírat papíry. Takže různé soutěže, vysvědčení, všechno to tam mám a takový papír s Erasmem by se tam hodil. 00:05:55-1

P.V: Takže asi informací máš dostatek. A jak by jsi třeba vlastně hodnotil tu propagaci toho Erasmu na tý naší fakultě? Co si o tom myslíš? 00:06:05-7

T: Propagace Erasmu plus na naší fakultě... je hodně velká, a pro uchazeče o studium, protože je to považováno za jedno z lákadel fakulty, takže to určitě. No a potom ta propagace...dostával jsem hodně e-mailů z toho oddělení zahraničních styků od paní Eliášové, Macháčové, to samozřejmě většina teda jako pro mne nebyla, protože třeba francouzsky já neumím, i když do Bruselu chci rozhodně jet. Ale, tak nějak je to zatím všechno...pominu-li samozřejmě letáky všude po fakultě rozmístěné, tak v podstatě jsou to jenom ty e-maily. Vítám tu možnost, že to prostě není povinné, je to dobrovolné a když bych chtěl někam vycestovat, tak vždycky můžu prostě přijít a vždycky tam mají otevřeno, vždycky si tma mohu sednout a vždycky se tam mohu pobavit, kam bych chtěl jet a co můžeš pro to udělat. 00:07:04-0

P.V: A ty jsi se o to už zajímal dopředu vid'?! I ty sám si projevoval iniciativu, že se zajímal o informace a tak... 00:07:15-7

T: To rozhodně. 00:07:16-2

P.V: Ale kdybys třeba byl v situaci, že bys přišel na naši univerzitu a vůbec bys to neměl v plánu, vlastně bys o tom ani nic nevěděl, tak myslíš že ta míra té informovanosti pro ty lidi, který o tom jako třeba vůbec netuší, který o tom vůbec nepřemýšlí, je dobrá? 00:07:30-6

T: Nevím, jak v jiných oborech, ale v politologii, jak jsme řekl, je to docela hodně diskutované téma i mezi námi studenty, protože 3 čtvrtiny lidí prostě odjede někam . V zimním nebo v letním semestru příštího ročníku, na stáž nebo na studium, buď v tom jazyce nebo v tamtom jazyce. Každopádně, všech se nás to dotýká. Takže u politologie je to určitě jasné. 00:07:55-9

P.V: A co se třeba týče, teda i těch kantorů? Vyučujících? Tak jak si myslíš, že se k tomu teda jako třeba staví? 00:08:02-9

T: Vyučujícím? Jak se k tomu staví? Tak já myslím, že je to taková běžná součást... taková zaběhlá součást. 00:08:08-7

P.V: Jo, jo myslíš, třeba že se snaží i vycházet vstříc? Nebo že tam hrozí, že by se tam třeba mohl potom prodlužovat a mohl by to být problém? 00:08:20-6

T: Jak to myslíš jako? 00:08:21-8

P.V: Že by ti třeba učitel nevyšel vstříc... 00:08:24-0

T: Jo aha, jo... 00:08:24-3

P.V: Ty jsi jel na Erasmus a mohl bys mít problém. 00:08:28-2

T: Jo, rozumím... tak to je část.. já jsme teďka vlastně... v tom prváku se chystal... vlastně ono je to takový složitější příběh (smích) Jak jsem říkal, tak považuji ten výjezd za takovou součást toho studia, takže už v září jsem prostě napochodoval do té kanceláře a řekl jsem, co

nejlepšího můžu udělat pro to, abych se dostal na ten zahraniční pobyt. Tak mi tedy řekli nějaké dobré typy a postupy ,co bych mohl dělat. První, co jsem udělal, že jsem vstoupil do "Erasmus study network Jesenka", tady v Hradci Králové... nevím, jestli znáš. Přičemž, tam máme zrovna tu prohlídku dneska. A už jsem si nakvádřoval studenty ze zahraničí, z Polska, z Gvany a z Řecka, který teďka mám tenhle semest, což je... 00:09:11-1

P.V: A seš jejich buddy? 00:09:11-6

T: Ehm, ano, jsem. Takže v podstatě to už je jeden z dalších kroků.. Další krok byla samozřejmě angličtina, potom další krok byla třeba konverzace v anglickém jazyce, kterou máme teďka jako speciální mezioborový céčkový vlastně předmět, který vyučuje zahraniční student. A v podstatě tohle všechno jsem zkrouhnul potom do motivačního dopisu, tím pádem mi naskákaly hezky slovíčka a nemusel jsem tam psát nějaké další informace a poslal jsem to zároveň se životopisem do přihlášky.. a nebo s přihláškou na tu, na tu přihlášku (smích) A tu žádost, s tím, že teda jsem si řekl, že to zkusím, protože jsem teprve v prváku , že mi nejde příliš o moc, takže jsem prostě přišel na to přijímací řízení. Říkal jsem si včera ještě před tím "Jé, zítra mám to přijímací řízení, no" (smích) No tak jsem si vzal košili, přišel jsem tam, tam jsem jim to tam odkrádloval všechno, potom jsem přišel ještě si pro .... za paní Macháčovou, přičemž jsem teda zjistil, že ze mne byli úplně vyděšení, což mě taky pobavilo (smích)
00:10:14-2

P.V: (smích) 00:10:15-3

T: Protože já jsme tak nějak jako ...já jsem totiž průvodce víš na turistických památkách, takže já jsem zvyklej prostě jenom mluvit, a když má někdo nějaký dotaz, tak potom samozřejmě když nemluví, tak můžou mít nějaký dotaz, takže už s takovýmhle navinutým řešením konverzace jsem tam prostě přišel a všechno jsem jim to tam vykládal (smích) chudákům jsem nedal ani moc prostor pro to, aby mohli mluvit, takže (smích) 00:10:35-9

P.V: Takže z toho byli zaskočení (smích)... 00:10:38-2

T: No, ale nakonec si říkám, že to nemohlo být špatné (smích), když jsem se dostal na místo, které jsme volil jako na první místo. 00:10:44-3

P.V: Jasně 00:10:45-1

T: Takže ten přístup těch učitelů, abych se vrátil k tomu dotazu...bude to asi jeden z dalších kroků, který budu teďka muset řešit... Teď jak jsem řekl, co jsem teďka dělal, tak jsem ... tak teď mě čeká milion, stokrát ještě víc věcí, co musím zařizovat, ani na to nemyslím, protože vím že to bude hrozné a rozhodně vím, že součástí toho budou ti učitelé a budu si asi muset vůbec nevím nějak přihlásit nějaký předměty povinné, co budu mít tady na té fakultě a studovat je ze zahraničí. Jaký budou mít na to přístup profesori? Tak doufám, že teda už jsou na to jako zvyklí a věřím, že nebude žádný problém. Doufám v to. Ale samozřejmě určitě něco nastane. 00:11:27-4

P.V: (smích) Takže vlastně sis teda ještě po týhle stránce ještě takhle nepídil? 00:11:32-0

T: Ne. 00:11:33-3

P.V: Ty teda máš v plánu vyjet na zimní nebo letní semestr? 00:11:37-0

T: Zimní semestr. 00:11:37-7

P.V: Zimní semestr. Takže vlastně tenhle ten nadcházející, co bude. A vlastně, jak jsi říkal, že ještě nevíš, jak by se k tomu ti učitelé postavili, tak mohla by vlastně to být jedna z překážek tvých? Že třeba, kdyby vlastně jsi narazil na více studen.. na více učitelů, vyučujících, kteří by ti řekli, že s tím mají problém, a že vlastně budeš mít i ty problém, tak myslíš jako že je tedy ještě něco co by tě dokázalo ještě zvykat? 00:12:03-1

T: Abych nejel? 00:12:03-2

P.V: Abys nejel, ano. 00:12:04-1

T: No tak.. samozřejmě.. je to vcelku docela dost velká zátěž. Nejenom na tyhle ty jednotlivé věci, takže všechno nahr...by se to muselo nějak nahromadit. Já jsem teď měl zdravotní problémy docela velké, musím říct. Musel jsem všechno i absence omlouvat zdravotními lékařskými zprávami. A je pravda, že teda třeba jsem měl předmět, kde jsem měl 4 absence, což se podařilo tedy omluvit, s tím, že ten učitel teda jako řekl, že jestli tam ještě jednou budu chybět, tak to už mi zruší ten předmět. To znamená, že... ano, ty zdravotní problémy jsem teda měl docela velké, chyběl jsem asi 4 týdny, byl jsem v nemocnici. Ale musím říct, že tedy někteří učitelé byli velice chápaví a všechno mi omluvili a ještě mi dali absence volné jako ostatním, ale dejme tomu ta druhá polovina učitelů, vyučujících byla zase taková tvrdší. Někteří to samozřejmě sice chápali, ale je to studium. A zrovna tyhle problémy.. nikdy jsem tyhle problémy neměl, vždycky jsem chodil, žádné absence jsem neměl, takže jsem spoléhal na to, že ty zdravotní potíže, které jsou vždycky napsané v těch sylabech, že tam prostě budou. No a tak nějak zatím jsem to přežil, naštěstí. Už jsem tak nějak zatím jinak moc nechyběl, takže snad to teď už přežiju. A já mám ten problém v tom, že když se účastním.. já se potřebuji účastnit těch hodin - to je pro mne nejlepší způsob vyučování. Takže celkově už to, že jsem chyběl je pro mne celkem velký trest. Prostě doufám, že nějakým způsobem to půjde. Já jsem vcelku pilný student, myslím si... uvidíme no. Nevím, říkám ještě vůbec nevím. Teď jsem teda poslal úspěšnou zprávu, že tedy přijímám ten studijní pobyt. 00:13:51-1

P.V: A takže teďka vlastně když se teda pomaličku přesouváme k těm bariérám, nebo vlastně těm překážkám, který by se mohly jako vyskytnout, tak.. říkáš tady ty zdravotní důvody a jsou teda nějaký ještě jakoby důvody...? 00:14:04-3

T: A tak ty důvody snad doufám, že už budou zdravotní vyřešené do toho příštího semestru a potom další problém je samozřejmě to studium. Řekl bych, že praktičtější by bylo, kdyby třeba .. nevím, nejsem v tom zaangażován, ale.. nevím, kdybych já ... asi možná to přerušení toho studia, protože víte já .. víš, víš co my máme...tu svoji vlastně třídu, nejsme tam teda kdoví jak velký kolektiv, každopádně mám tam nějaké své přátele a ti samozřejmě tím, že odjedu pryč, tak oni zase jedou na letní semestr, všechno se to hrozně rozhází. Všechno se to hrozně rozhází těmito zahraničními pobyty. Nevím, pro mne by bylo lepší prostě odjet, tam studovat v angličtině, v klidu, potom přijet a zase studovat tady v češtině. A dohromady to všechno plánovat a co teďka zas ještě ta korespondence a to všechno žejo, to papírování, to čtení, angličtina, čeština, střídání jazyků...Pro mne, myslím si že to bude docela komplikované. To je teda bariéra jedna taková velká. 00:15:08-5

P.V: A co se týče třeba překážek, vlastně už jsi to zmiňoval i s těma kamarádama, tak třeba i co se týče nějakých koníčků? Tak máš tady nějaké zájmy, koníčky, které by mohly být

překážkami ve vyjetí? 00:15:17-6

T: Těch jsem... jak jsem řekl, jsem průvodce, což mě tedy hodně baví a naplňuje. Máme hodně akcí takhle na jaře, ve kterých jsem letos hrál i hlavní role docela, takže mi bylo hodně líto toho, že bych o to přišel a musel by to dělat někdo jiný jo (smích) To jsem si říkal, že teda ne a to vlastně i ovlivnilo asi ten výběr toho semestru. Protože jsem chtěl jet do Slovinska, do teplého prostředí, k moři (smích), ale vybral jsem si zimní semestr, takže tam stejně zas bude zima. Asi to bylo z toho důvodu, že prostě jaro považuju v České republice pro mne přínosnější než podzim. Podzimu bych se teda rád zbavil. Takže jedu prostě na podzim no. Možná toho budu litovat, ale zase třeba to má i nějaké své výhody.... 00:16:07-0

P.V: Takže v tom hrály roli i tyto věci... A potom, co se třeba týče rodičů, tak jak se k tomu třeba stavili tvoji rodiče? 00:16:15-0

T: No rodiče, ty jakmile zjistili, že jsem v podstatě se dostal do toho Erasmu plus, respektive, že jsem byl přijat do studia v zahraničí, tak už do mě začali hučet, ať se naučím vařit, ať se naučím všechno támhleto, protože já to teda jako (smích) to se přiznávám, já to moc neumím. Já samozřejmě ještě pořád žiju totiž s nimi, jak jsem říkal... 00:16:37-5

P.V: Protože seš z Hradce, takže... 00:16:39-0

T: Jsem z Hradce... má to obrovské množství výhod. Třeba to, že mohu kdykoli kamkoli v Hradci cestovat. Třeba do knihovny za Tebou. (smích) A samozřejmě nemusím řešit ubytování, nemusím řešit nic takového jako vaření nebo takhle, ale zase to neumím, takže v podstatě tohle je jedna ze složek toho studia, která mě vlastně umožní, doufám, třeba získat nějaké zkušenosti. Ale samozřejmě bude to jedna z dalších překážek, protože to neumím. Naučit se vařit, naučit se ubytovat, naučit se žít v jiném místě, to bude taková další překážka, takže tři další velké překážky. A rodiče ano, ti jsou takové .. taková hodně... naštěstí moje sestřenice už je tady vařená, pečená, tady na fakultě už byla v Jihoafrické republice a v Nizozemsku, takže oni můžou sbírat informace zase vlastně od rodiny vedle. Od příbuzných. Ale zase oni to mají jinak nastavený, že prostě ty rodiče k těm dětem mají úplně jiný přístup, takže já budu určitě bombardován všemi těmito poznámkami (smích) kdy už se naučíš vařit, kdy už se naučíš prát, žejo oni samozřejmě by jako taky chtěli abych začal tohleto dělat doma všechno sám žejo, to by se jim líbilo. Ale já myslím, že zase umím dělat spoustu jiných činností. Samozřejmě. 00:17:53-1

P.V: A takže jako vesměs, když jsi vlastně přišel s tím, hele chci vyjet na Erasmus, tak tě podpořili, nebyla to třeba jako nějaká další překážka, že by třeba mamka říkala, no nejezdí, buď tady radši se mnou... 00:18:02-9

T: Neee...negativní ohlasy nebyly. Naopak, už třeba sestra se nemohla dočkat, a kdy už konečně odjedeš pryč, protože mě to už nebaví, jak seš tady pořád zalezlejší (smích) Normální bratr přece vždycky chodí na nějaký párty večer a je celý den pryč a ty tady pořád jenom sedíš a učíš se (smích) 00:18:17-7

P.V: Jooo...(smích) takže tak. Takže jak jsi jakoby vlastně uvedl, tak ty překážky tam nějaký jako jsou a nejsou úplně jako malý, je jich docela dost, ale furt to není nějak v tom, co by ti zabraňovalo, že se rozhodnout a vyjet prostě. 00:18:34-2

T: No tak o tom život přeci je, překonávat překážky žejo. Tak aspoň nějaké se pokusím

překonat. 00:18:40-5

P.V: Ehm, to určitě.... 00:18:41-3

T: A ještě se pokusím taky celej ten Erasmus jako dodělat. (smích) To se mi docela nelíbí, že teda musíme mít povinné množství těch kreditů. Ale myslím, že to taky nebude snad problém. No, uvidíme. Ještě jsem o tom neměl ani čas nějak přemýšlet. Pokračuj.... 00:18:55-4

P.V: Co se týče, teda jak jsi říkal sestřenice, tak asi teda máš nějaké kamarády, známí, kteří vyjeli na Erasmus a máš třeba od nich nějaký zkušenosti? Jejich pohledy a tak. 00:19:08-5

T: Předávání znalostí myslíš. No... tak já tohle nemusím řešit, protože jsem v tom ESNku. Protože tam je těch studentů. Já jsem bezprostředně v kontaktu teďka s tou Polkou, s Řekyní a s ... to jsou teďka teda tři studenti, co jsem si vybral na tenhle semestr plus teda prostřednictvím babičky komunikujeme s tou sestřenicí. Babička říkala sestřenici, že teda pojedou do Slovinska a ona jí řekla, že teda jako je to tam fajn, že to tam není drahý, protože v některých zemích je to hodně drahý a tak dále, takže babička mi řekla, že ona s tím teda jako souhlasí (smích) jako že se jí to líbí. No takže asi jako takhle... (smích) Jako, když budu potřebovat nějaké zkušenosti, znalosti, vědomosti, moudrosti, tak si zajdu támhle do kanceláře, kam teďka vlastně půjdu. 00:19:51-9

P.V: Tak a teďka bych se tě zeptala, jak je to třeba vlastně s Tvojí angličtinou? S Tvojí úrovní angličtiny? Nebyla to taky třeba nějaká trošku překážka? Nebo máš dobrou angličtinu? 00:20:06-5

T: Tak to je docela těžká otázka. Protože angličtinu jsem měl, jako maturitní předmět. Dostal jsem z ní jedničku...vlastně jsem maturoval s vyznamenáním. Takže. v tom taky není problém. Co se týče studia, tak většinou mi lidi říkají, že jsem na "ájinu" dobrej, ale řekl bych, že sám sebe hodnotím jako průměrného studenta na současné úrovni B2 řekněme. Takže tak nějak jsem na té úrovni kolem B2. Občas se dívám na nějaké filmy v angličtině, občas...hodně teda se jako snažím mluvit v angličtině se studenty, kteří teda jako samozřejmě nejsou rodilí mluvčí, ale také potřebují tu angličtinu ke studiu. Dokonce už jsou i v mém životě dny, kdy mluvím anglicky více než česky za určitý den. Ale jinak si myslím, že jsem tak jako průměrný. A co se týče studia tady té politologie, tak občas dostáváme i články v angličtině. Některé teda samozřejmě, včetně mne, nikoho nebaví, ale musíme je přečíst. Takže jako anglicky se dorozumím, domluvíme na běžné komunikativní úrovni. Co se týče studia v angličtině, to ještě nevím. 00:21:21-2

P.V: Já se právě ptám proto, protože vlastně angličtina bývá, jak jsem už tak zjistila, odpozarovala, co jsem takhle slyšela i od referátů, takže to bývá i hodně velkou překážkou pro studenty. Že se bojí mluvit a nebo neumějí. Nebo třeba jako umějí, ale vyloženě se bojí mluvit a vlastně, že jsou to takhle překážky pro ty studenty... Nebo máš třeba nějaký nápad, co by se dalo ... co by třeba mohla škola udělat pro to, aby vlastně se ty nějaké překážky těch jednotlivých studentů překonávaly? 00:21:56-5

T: Jazykové překážky... No tak já rozhodně teda nemám problém s tím, že bych nechtěl mluvit, nebo že bych měl nějaký blokády, protože já naopak, já mluvím, mluvím, mluvím a to leze lidem na nervy. Takže přesný opak toho, co jsi tady teďkon popsala (smích) A to samé v

angličtině. Já jsem šel na ten pohovor v té angličtině (smích)...a jak jsem říkal, oni ze mne byli údajně nějaký vyděšení. Asi to bylo tím, že jsem to teda vedl jako prohlídku (smích), protože samozřejmě i na těch turistických areálech musíme mluvit anglicky na některých z nich třeba teďka zrovna musím umět text i v angličtině. A když tam prostě přijede 20 studentů a mluví anglicky, tak s nima musím mluvit anglicky. Takže já problém v angličtině...
00:22:41-1

P.V: Takže to je vlastně další výhoda pro Tebe. 00:22:42-4

T: Rozhodně nemám problém mluvit v angličtině, nebo celkově komunikovat. V tom rozhodně nemám problém. Chodil jsem do divadla mluvit, prostě všechno ... komunikace je absolutně výborná. Co se týče ostatních studentů, tak samozřejmě v tom vidím problém, protože je těžké už mluvit česky pro některé z mých kolegů.. a to je důvod, proč je dvakrát těžší mluvit anglicky. Takže nejdřív by se rozhodně měla zlepšit komunikace v češtině a potom, když ti lidé už ... už umí aspoň dejme tomu tu, tu školní angličtinu, tak b se rozhodně měli.....tak by se rozhodně měli zapojit do praxe. To znamená, že bych doporučil, třeba to ESNko, protože i když angličtinu máte blbou, tak s tím studentem se prostě musíte domluvit.
00:23:31-0

P.V: A myslíš třeba, že by i pomohlo nějaký otevření nějakého jazykového kurzu? Nebo.. nějaký třeba meetingy? s těma zahraničníma studentama.... 00:23:40-8

T: Co se týče lákadel, té naší fakulty, tak bylo jich několik. Za prvé, slibovali nám, že tady bude velká jazyková možnost, velká jazyková variabilita. Že si budeme moci vybrat jakýkoliv jazyk a studovat ho. Druhá věc, že budeme moci vycestovat do velkého.. budeme mít velkou nabídku velkého množství fakult a univerzit v zahraničí. Co se týče té jazykové nabídky, tak tady na naší fakultě je teda francouzština, španělština, portugalská, angličtina, někde jsem slyšel i arabštinu, což teda mi přišlo takové jako docela .. ne zrovna jako extra velká nabídka a rovněž i ta nabídka zahraničních pobytů. Protože, když jsem vyloučil to, na co nemám, jako Německo, Rakousko, Francie, Španělsko, Portugalsko, Itálie, tak mi vlastně zbyly jenom ty univerzity kam můžu vyjet v rámci mého oboru, jak už jsem říkal. A také.. no prostě zbyly mi jenom univerzity, kde se mluví anglicky. A ještě, když prostě odstráním všechny ty, kam jezdí ostatní sociologové, historikové...tak mi jich už zbyde opravdu relativně málo. Fakt jako, třeba Dánsko tam není, Řecko tam není.. zbyde prostě jenom Litva, Lotyšsko, Estonsko, Švédsko, Finsko, Norsko, potom ty naše okolní jako Polsko, Slovensko, Maďarsko, pak je tam ještě Rumunsko, Bulharsko a pak už jenom ty jazyky světový. Portugalsko tam taky je, Španělsko, Německo, Francie, Rakousko tam je no a... možná Itálie a pak jenom to Slovinsko žejo. No takže já můžu vlastně jet na jih, protože jsem chtěl na jih, jenom do Slovinska. Případně bych jel třeba možná do Dánska nebo do té Belgie, ale tam chtějí zase francouzštinu a Dánsko vůbec třeba není v nabídce, stejně jako Řecko. To prostě není, takže... ta nabídka podle mne není velká a to samý celkově ta jazyková příprava je taková moc školní. Jakože prostě chodíš na nějaký... kurzy no, tam mluvíš.. prostě někteří ani jako při těch hodinách nemluví, nebo prostě jako vůbec nepracují. Já třeba taky jo.. prostě tam přijdu, jenom si sednu a poslouchám a taky toho moc nedělám při těch hodinách no. Ale, co se týče teda té otázky, tak musím odpovědět (smích) .. a myslím si, že třeba ta konverzace v anglickém jazyce, kterou vede tedy..... v rámci naší fakulty, co vlastně připravovala se ta kancelář zahraničních styků, to je předmět velice dobrý. Tam hrajeme různý takový hry, třeba Městečko Palermo, to mě hrozně baví a musíme při tom mluvit anglicky. To je.. to je podle mne ta cesta. Neučit se pořád nějaký ty ... to samozřejmě taky neumím do teďka.. nějaký ty věty vedlejší, víš co takový to nějaký prostě kdy se používá would, when, jo...atd. jo to jsou

prostě takový ty věci, co se člověk ani třeba prostě nenaučí. Ale prostě... 00:26:51-9

P.V: Ale co prostě... třeba ve výsledku ani nebudeš nikdy potřebovat...00:26:57-3

T: Jenom prostě.. nevím, bylo nám říkáno, že prostě zkouška z angličtiny je součástí absolvování studia a prostě to si myslím, že je pitomost. Zkouška by měla být nějaká, to samosřejmě, ale je to prostě všechno takový strašně školní. Mělo by se to hnát víc do praxe celkově. Ta praxe tam chybí v tom průběhu studia podle mne. Takže rozhodně konverzace, kontakt se studenty, to tam je prostě, že ti studenti tam chodí do těch tříd vyučovat se nějaký předměty v angličtině, který mi teda máme povinné a to teda musím říct, že je fajn. Ale pokud my se nepřihlásíme do těch předmětů, tak nemáme absolutně žádný kontakt se zahraničními studenty. Takže to je podle mne špatně. 00:27:43-0

P.V: Když je člověk bez zájmu. A teďka bych se trošičku přesunula k tvému očekávání, co od toho očekáváš, a co si myslíš, že Ti třeba Erasmus přinese? 00:27:56-7

T: Co od toho očekávám? Tak neidealističtější by byl následující příklad...Přijedu tam do krásného prostředí, dokážu tam sám docestovat, protože jak jsem řekl, někteří studenti, kteří jeli sem a musel jsem je vyzvedávat, tak s tím měli problém... takže s tím já rozhodně problém nemám, vím že si to nastuduju tu cestu, prostě tam dorazím, tam na mě bude čekat "badík" , pomůže mi, odveze, nebo odvést mi pomůže hromadnou dopravou na místo ubytování, tam prostě dostanu klíče, budu tam mít připravenou postel. Prostě tam sundám ze sebe všechny ty tašky a budu mít konečně trochu chvílku pro sebe. Pak se rozkoukám. Možná bych mohl, dejme tomu, jet třeba o měsíc dříve na kurz slovinštiny, ten tam je za asi 75 EURO. Potom doufám, že teda budu dostávat stipendium, pravidelně, spolehlivě. Budu mít už připravené od banky všechno. Roaming se bude teďkon. Evropský parlament zrušil teďka roaming, takže od 13. myslím června bude možnost prostě telefonovat ze zahraničí jakoby to bylo doma. Takže celkově naštěstí, tenhle problém je fuč. Uvidíme, jak to bude s tím stravováním, to bude zajímavá záležitost k řešení. Slyšel jsem, že tam studenti dostávají nějaké lístky dokonce nebo co. Potom doufám v to, že teda, budu tam moci spolehlivě žít. Těším se teda na tamější prostředí. Doufám, že tam budou památky a celkově i nějaké životní prostředí, protože jsem na té střední to studoval. Doufám, že se podívám i k moři, doufám, že tam budou třeba i nějakí Češi a celkově ta komunita tam bude dobrá, něco jako tady. To si představuji tak nějak jako tady. Co se týče toho studia, tak doufám, že teda bude snadné v tý angličtině. Bude adekvátní k mému studiu tady na tom oboru politologie. A doufám, že se mi snadno podaří získat minimální množství těch kreditů, což je pro mne teda taková obtíž. Samozřejmě ty předměty, já bych je studoval jako rád. Doufám, že tam budou nějaké dobré předměty otevřené. Ale.. já bych studoval prostě třeba čtyři předměty, nezávisle i kdybych nemusel třeba splnit těch 15 kreditů. 00:30:22-2

P.V: Takže to jsou vlastně takový ty očekávání. Co od toho jakoby očekáváš... 00:30:26-8

T: Já doufám, že tam třeba bude i nějaká angličtina. A doufám, že teda se mi to všechno podaří splnit, že tam budu spokojenej, že tam budu efektivně moci žít, a že se vcelku vkuse vrátím zpátky. ... s pozitivními vzpomínkami. 00:30:42-7

P.V: Tak to jsou ty očekávání a teďka bych se teda ještě zeptala na ty přínosy. Co si myslíš, že Ti to přinese? 00:30:47-9

T: Přínos? No doufám, že teda...mi to přinese...nějaké výhody. Za prvé v budoucím studiu a

potom i v životě celkově. Potom doufám, že pokud se mi tam bude líbit, tak budu moci se mět kam případně vrátit. Jako... když budu říkat, že tady jsem už dlouho v České republice, kam bych tak jel, tak pojedu do Slovinska jo (smích), takže tohleto. Co mi to ještě přinese? No tak samozřejmě ty zkušenosti, co bych teda tam nabral, to překonávání těch překážek a tady doufám, že mi to teda ještě přinese chvíli klidu. Jak byla ta otázka přesně? 00:31:33-2

P.V: Přínosy. Co ti to přinese? 00:31:35-9

T: Doufám, že mi to teda nepřinese nějaké budoucí problémy tady v tom studiu té politologie a celkově doufám, že mi to přinese všechno pozitivní no... 00:31:47-2

P.V: Takže očekáváš pozitivní přínosy a... 00:31:49-5

T: No to doufám, no. 00:31:50-3

P.V.: A myslíš si, že.. nebo očekáváš i nějaký přínosy třeba co se týče studijní rázu? Že se tam dozvíš nějaký informace, který by ses tady v Čechách nedozvěděl a.. 00:32:01-1

T: Tak to moc teda jako neplánuju. Že bych se tam dozvěděl nějaké extra speciální informace. Jenom prostě očekávám, že to bude, dejme tomu na současné úrovni studia jako tady. Doufám, že to tak bude. Že to nebude třeba náročnější nebo že nás tam budou učit nějaké úplně nesmysly dejme tomu. Ale doufám, že to bude na nějaké takovéhle úrovni přibližně. 00:32:21-3

P.V: Takže ty přínosy spíš shledáváš v tom třeba osobním růstu. 00:32:25-3

T: Spíš v tom osobním růstu no. Očekávám, že ... třeba mi to pomůže i v přijímačkách třeba na .. pokud půjdu dál do studia žejo. Takže spíš taková jako prestižní jako celkově ta zkušenost. 00:32:37-0

P.V: Tak jo, já Ti děkuju moc za rozhovor. A doufám, že se Ti bude líbit na Erasmu. 00:32:41-5

T: To rozhodně.. to je takový hlavní cíl. 00:32:44-7